

SISÄMINISTERIÖ
INRIKESMINISTERIET

Poliisibarometri 2014

Kansalaisten käsitykset poliisin toiminnasta ja
sisäisen turvallisuuden tilasta

SISÄMINISTERIÖN JULKAISU 4/2015

Sisäinen turvallisuus

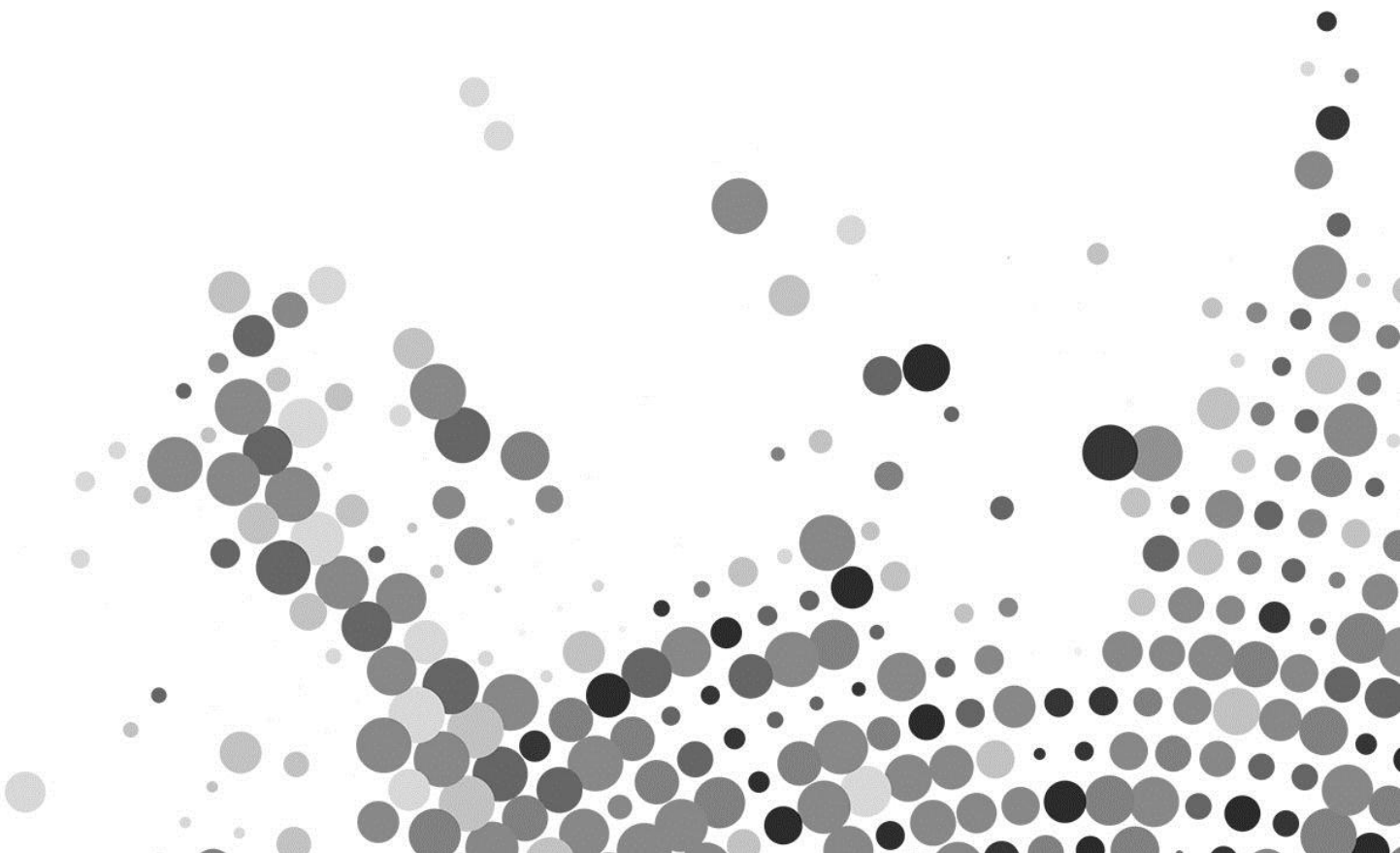

Poliisibarometri 2014

Kansalaisten käsitykset poliisin
toiminnasta ja sisäisen
turvallisuuden tilasta

SISÄMINISTERIÖN JULKAISU 4/2015

Sisäinen turvallisuus

Sisäministeriö
Helsinki 2015

ISSN 2341-8524
ISBN 978-952-324-015-5 (nid.)
ISBN 978-952-324-016-2 (PDF)

Tekijät (toimielimestä, toimielimen nimi, puheenjohtaja, sihteeri) Raimo Hannonen, Otantatutkimus Oy		Julkaisun laji Tutkimusraportti	
Esa Käyhkö, Sisäministeriö		Toimeksiantaja Sisäministeriö	
Julkaisun nimi Poliisibarometri 2014			
Julkaisun osat Tutkimusraportti			
Tiivistelmä			
<p>Poliisibarometrin tavoite on selvittää suomalaisten käsityksiä poliisin toimintaympäristöstä ja poliisitoiminnan laadusta. Tutkimus on jatkuva mittaus, jota on tehty kahden vuoden välein vuodesta 1999 lähtien.</p> <p>Poliisi on kansalaisten mielestä edelleen selvästi tärkein turvallisuustaho rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa. Toisaalta suomalaiset luottavat eri turvallisuustahoista selvästi eniten palo- ja pelastustoimeen.</p> <p>Liikenneturvallisuuteen voidaan kansalaisten mielestä vaikuttaa selvästi parhaiten rattijuopumusvalvonnan avulla. Seuraavaksi tärkeimpinä valvontamuotoina pidetään nopeusvalvontaa taajamissa, nopeusvalvontaa pääteillä ja raskaan liikenteen valvontaa.</p> <p>Kansalaiset luottavat poliisin kykyyn huolehtia yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta ainakin pääosin. Aiempaa suurempi osa kansalaisista (40 %) pitää todennäköisenä, että kansalaiset tai muut tahot yrittävät korruptoida poliisia. Poliisin sisäinen korruptio tai epäeettinen toiminta nähdään selvästi todennäköisempänä kuin 2012.</p> <p>44 % suomalaisista on käynyt joskus poliisin internetsivustolla. Poliisin näkyvyys lähiympäristössä on vähentynyt jonkin verran partiointihavaintojen useudella mitattuna. Arvio kiireellisen poliisiavun saamiseen kuluva ajasta on pysynyt vuoden 2012 tasolla. Joka toinen suomalainen uskoo poliisiavun tulevan alle 20 minuutissa.</p> <p>Kansalaisten yksinolon liittyvät turvattomuuden tunteet liittyvät yleisimmin liikkumisiin keskusta-alueilla pimeään aikaan ja viikonloppuisin. Suomalaisten mielestä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen voidaan vaikuttaa parhaiten vaikuttamalla nuorten huumeiden käyttöä koskeviin asenteisiin.</p> <p>Vajaa viidennes suomalaisista pitää rikollisuutta lähiympäristössään vähintäänkin melko vakavana ongelmana. Eri rikostyypeistä kansalaisia huolestuttavat eniten rattijuoppous, ampuma-aseella tehdyt rikokset ja huumeiden käyttö ja myynti. Asiat huolestuttavat erittäin paljon yli puolta suomalaisista.</p> <p>8 % suomalaisista oli joutunut rikoksen uhriksi tai kohteeksi vuonna 2014. Huomattava osa rikoksista jää ilmoittamatta kaikissa tavallisimmissa rikostyypeissä. Seksuaalisesta ahdistelusta/väkivallasta jätettiin ilmoittamatta kolme tapausta neljästä ja pahoinpitelyistä yli puolet. Vajaalla neljäsosalla suomalaisista on ainakin vähäisessä määrin omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta lähiympäristössään tai kauempana.</p> <p>Yli puolet suomalaisista on ollut jollain tavoin yhteydessä poliisiin viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana. 80–88 % kansalaisista on tyytyväisiä poliisin asennoitumiseen, ammattitaitoon, huolellisuuteen/virheettömyyteen ja ripeyteen. Eniten parantamisen tarvetta löytyy asiakkaan arvostamisesta ja asiakkaan tilanteen ja mahdollisuuksien selvittämisestä. Yli puolet suomalaisista katsoo poliisin suhtautuvan muista kulttuureista lähtöisin oleviin ihmisiin samalla tavoin kuin kantasuomalaisiin.</p> <p>Verrattaessa eri tehtäviä poliisin arvioidaan onnistuneen parhaiten lupapalveluissa, kiireellisiin hälytyksiin vastaamisessa ja liikennevalvonnassa. Kansalaisten mielestä poliisin tärkeimmät tehtävät ovat kiireellisiin hälytyksiin vastaaminen, väkivaltarikosten selvittäminen ja torjunta, huumerikosten selvittäminen ja torjunta sekä kotiväkivaltaan puuttuminen.</p> <p>Noin 30 % suomalaisista arvioi lupapalvelujen sekä hälytys- ja valvontapalvelujen heikentyneen viimeisen vuoden aikana. Kolmannes kansalaisista arvioi lupapalvelujen ja lähes 40 % hälytys- ja valvontapalvelujen heikentyvän tulevana vuotena.</p>			
Avainsanat (asiasanat) poliisi, kansalainen, arvo, rooli, palvelu, laatu, arviointi, sisäinen turvallisuus, turvattomuus			
Muut tiedot Sähköisen julkaisun ISBN 978-952-324-016-2 (PDF), osoite www.intermin.fi/julkaisut			
Sarjan nimi ja numero Sisäministeriön julkaisu 4/2015		ISSN 2341-8524	ISBN 978-952-324-015-5
Kokonaissivumäärä 96	Kieli Suomi	Hinta 30 euroa + alv	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Sisäministeriö		Kustantaja/julkaisija Sisäministeriö	

Författare (uppgifter om organet: organets namn, ordförande, sekreterare) Raimo Hannonen, Otantatutkimus Oy		Typ av publikation Undersökningsrapport	
Esa Käyhkö, Inrikesministeriet		Uppdragsgivare Inrikesministeriet	
Publikation (även den finska titeln) Polisbarometer 2014 (Poliisibarometri 2014)			
Publikationens delar Undersökningsrapport			
Referat			
<p>Polisbarometern har som syfte att reda ut finländarnas uppfattningar om polisens verksamhetsmiljö och kvaliteten på polisverksamheten.</p> <p>Utredningen är en regelbundet återkommande mätning som har utförts vartannat år alltsedan 1999.</p> <p>Enligt medborgarna är polisen fortfarande den klart viktigaste säkerhetsaktören inom brottsbekämpning och när det gäller att förbättra säkerheten i den närmaste omgivningen. Bland de olika säkerhetsaktörerna är däremot brand- och räddningsväsendet den aktör man litar klart mest på. Enligt medborgarna är övervakningen av rattfylleri den klart bästa metoden för att påverka trafiksäkerheten. De näst viktigaste övervakningsformerna anses vara hastighetsövervakningen i tätorter, hastighetsövervakningen på huvudvägarna och övervakningen av den tunga trafiken.</p> <p>Medborgarna litar åtminstone i regel på polisens förmåga att sörja för den allmänna ordningen och säkerheten. En allt större del av medborgarna (40 %) anser det vara sannolikt att enskilda personer eller andra aktörer försöker utöva korruption på polisen. Korruption inom polisen eller annan oetisk verksamhet anses vara klart mer sannolik än 2012.</p> <p>Sammanlagt 44 % av finländarna har någon gång besökt polisens webbsidor. Polisens synlighet i den närmaste omgivningen har minskat något mätt i frekvensen över observerade polispatruller. Uppskattningen av den tid det tar för att få brådskande polishjälp har hållits på samma nivå som 2012. Varannan finländare litar på att man får polishjälp på mindre än 20 minuter.</p> <p>Den känsla av otrygghet som medborgare upplever i anslutning till ensamhet hänför sig allmänt till situationer där de rör sig i centrumområden då det är mörkt och under veckoslut. Enligt finländarna kan man bäst inverka på allmän ordning och säkerhet genom att påverka de ungas inställning till narkotikabruk.</p> <p>En knapp femtedel av finländarna anser att brottsligheten i deras närmaste omgivning är åtminstone ett tämligen allvarligt problem. Bland olika brottstyper är medborgarna främst oroade över rattfylleri, brott med skjutvapen samt bruk och försäljning av narkotika. Detta är frågor som bekymrar mer än hälften av finländarna synnerligen mycket.</p> <p>Av finländarna hade 8 procent blivit offer för eller utsatta för ett brott under 2014. I fråga om de allra vanligaste brottstyperna anmäls en betydande del av brotten aldrig. När det gäller sexuella trakasserier eller sexuellt våld lät man bli att lämna en anmälan i tre av fyra fall. I fråga om misshandel var motsvarande andel mer än hälften. En knapp fjärdedel av finländarna har åtminstone i någon mån egna erfarenheter av internationell brottslighet i sin närmaste omgivning eller längre bort.</p> <p>Fler än hälften av finländarna har haft någon form av kontakt med polisen under de senaste tolv månaderna. Upp till 80–88 procent av finländarna är nöjda med polisens attityder, yrkeskunskap, omsorgsfullhet eller felfrihet samt snabbhet. Det största behovet av förbättring ansågs gälla uppskattning av klienten och klarläggandet av klientens ställning och möjligheter. Mer än hälften av finländarna anser att polisen förhåller sig lika till människor från andra kulturer som till personer som hör till majoritetsbefolkningen.</p> <p>Vid jämförelse av olika uppgifter ansågs polisen ha lyckats bäst i fråga om tillståndsärenden, när det gäller att svara på brådskande larm och inom trafikövervakningen. Enligt medborgarna gick polisens viktigaste uppgifter ut på att svara på brådskande larm, utredning och bekämpning av våldsbrott, utredning och bekämpning av narkotikabrott samt ingripande i våld i hemmet.</p> <p>Cirka 30 procent av finländarna uppskattade att tillståndstjänsterna samt larm- och övervakningstjänsterna hade försämrats under det senaste året. En tredjedel av medborgarna ansåg att tillståndstjänsterna och inemot 40 procent att larm- och övervakningstjänsterna kommer att försämrats under det kommande året.</p>			
Nyckelord polisen, medborgare, värde, roll, tjänster, kvalitet, bedömning, den inre säkerheten, otrygghet			
Övriga uppgifter Elektronisk version, ISBN 978-952-324-016-2 (PDF), www.intermin.fi/publikationer			
Seriens namn och nummer Inrikesministeriets publikation 4/2015		ISSN 2341-8524	ISBN 978-952-324-015-5
Sidoantal 96	Språk finska	Pris 30 euro + moms.	Sekretessgrad offentlig
Distribution Inrikesministeriet		Förläggare/utgivare Inrikesministeriet	

Saatteeksi

Poliisibarometrissä kansalaiset arvioivat poliisin toimintaa ja poliisipalveluja omien kokemustensa ja käsitystensä pohjalta. Kansalaisten henkilökohtaisena haastatteluna tehtävä tutkimus toteutettiin nyt kahdeksatta kertaa. Koossa on yli 8 000 suomalaisen muodostama arvio poliisitoiminnan kehityksestä viimeisen 15 vuoden aikana. Tämän perusteella voidaan sanoa, että pitemmän aikavälin tarkastelussa poliisitoiminnan taso on pysynyt melko vakaana, mutta kansalaisten huoli poliisitoiminnan tulevaisuudesta on lisääntynyt. Kansalaisten ääntä kannattaa kuunnella tarkasti kehitettäessä poliisitoimintaa ja suunnattaessa poliisin niukkoja voimavaroja.

Kansalaisten poliisia kohtaan kokema luottamus kertoo luottamuksesta koko yhteiskunnan toimivuutta kohtaan. Luottamus on perusedellytys demokratialle ja luottamus itsessään on osa yhteiskunnan arvojärjestelmää. Luottamus saa aikaan keskinäistä yhteisymmärrystä, mikä puolestaan vahvistaa legitimitettä ja lopulta sitoutumista yhteisten tavoitteiden edistämiseen. Kansainvälisten arvotutkimusten mukaan Suomessa kansalaiset luottavat toisiinsa, meillä on vähiten korruptiota ja vähiten taloudellista eriarvoisuutta. Korkea luottamus Suomen poliisia kohtaan on näkyvä piirre näissä tutkimuksissa. Viimeaikaisessa julkisessa keskustelussa on kuitenkin ryhdytty puhumaan myös luottamuksen palauttamisesta liittyen poliisin tietolähdetoiminnassa esille tulleisiin kysymyksiin. Poliisibarometrissä tämä seikka näkyy mahdollisesti siinä, että kansalaiset pitävät korruptiota tai epäeettistä toimintaa poliisin sisällä aiempaa todennäköisempänä.

Luottamus on kuitenkin monitahoinen kysymys koskien niin ihmisten keskinäisiä suhteita kuin instituutioihin ja organisaatioihin kohdistuvia odotuksia. Kansalaisten luottamuksessa poliisia kohtaan mitä ilmeisimmin arvioidaan sitä, miten hyvin poliisi toteuttaa perustehtävänsä, vastaavatko poliisiorganisaation ja kansalaisten arvot toisiaan, onko poliisin toiminta johdonmukaista ja onko poliisi oikeudenmukainen. Poliisibarometrissä mitattu luottamus perustuu todennäköisimmin näihin perustekijöihin ja tässä suhteessa on nähtävissä pientä muutosta viime vuosina. Poliisiin erittäin paljon luottavien määrä on hieman vähentynyt ja vastaavasti melko paljon luottavien määrä noussut. Vastaavanlainen, mutta pidemmän aikavälin siirtymä ilmenee kansalaisten käsityksissä poliisin kyvystä kantaa vastuu yleisen järjestyksen ja turvallisuuden takaamisesta Suomessa. Valtaosa suomalaisista edelleenkin luottaa poliisin kykyyn kantaa vastuu yleisen järjestyksen ja turvallisuuden takaamiseksi Suomessa, mutta aiempaa harvempi kansalainen kokee, että poliisi kykenee kantamaan vastuun kokonaan.

Poliisin julkinen kuva luotettavana, turvallisena ja kunniallisena yhteiskunnallisena vastuunkantavana toimijana vastaa hyvin kansalaisten käsitystä poliisin ammattikunnasta. Poliisibarometrin tulokset kokonaisuudessaan kertovat, että kansalaisten turvallisuuden tunne on säilynyt hyvänä ja poliisi pystyy hallintorakenteensa ja palveluverkostonsa kehittämällä ja laajalla yhteistyöllä vastaamaan kansalaisten odotuksiin ja poliisitoiminnan tarpeisiin tulevaisuudessa.

Helsingissä 11.2.2015

Kauko Aaltomaa

Ylijohtaja

Sisäministeriö,

Poliisiosasto

Sisällys

Yhteenveto tuloksista.....	2
Sammanfattning av resultat	5
Summary of results.....	8
1 Johdanto.....	11
2 Poliisin rooli sisäisen turvallisuuden toimijana	12
2.1 Käsitys eri tahojen roolien tärkeydestä.....	12
2.2 Kansalaisten luottamus eri turvallisuustahoihin	16
2.3 Eri valvontamuotojen merkitys liikenneturvallisuuden kannalta	19
2.4 Kansalaisten arviot poliisin toiminnan korruptoituneisuudesta	22
3 Yleisen järjestyksen ja turvallisuuden tila	24
3.1 Käsitys poliisista yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta vastaavana	24
3.2 Poliisin internetsivuston käyttäminen	25
3.3 Etäisyys lähimmälle poliisiasemalle	26
3.4 Odotukset poliisiavun nopeudesta	27
3.5 Poliisin näkyvyys lähiympäristössä	29
3.6 Turvattomuuden kokeminen.....	31
3.7 Toimenpiteet turvallisuuden parantamiseksi	37
4 Rikostorjunnan haasteita.....	42
4.1 Rikollisuusongelma lähiympäristössä.....	42
4.2 Huolestuneisuus rikollisuusilmiöstä	43
4.3 Rikoksen kohteeksi joutuminen.....	47
4.4 Rikoksen silminnäkijäksi joutuminen	50
4.5 Todistajana tai asianomistajana rikosprosessissa	52
4.6 Rikoksista poliisille ilmoittaminen	54
4.7 Rikoksesta ilmoittamatta jättämisen syyt.....	59
4.8 Rikoksilta suojautuminen	65
4.9 Kokemukset kansainvälisestä rikollisuudesta.....	67
5 Kansalaisten kokemuksia poliisitoiminnan laadusta	68
5.1 Kansalainen poliisin asiakkaana	68
5.1.1 Kansalaisten yhteydet poliisiin	68
5.2 Kansalaisten kokemuksia poliisin käyttäytymisestä.....	70
5.2.1 Palvelun laatu poliisiyhteyksissä	70
5.2.2 Kansalaisten ilmoitukset poliisille	72
5.2.3 Kokemuksia viimeisimmän asioinnin vaikutuksista.....	73
5.2.4 Käsitys poliisin suhtautumisesta muiden kulttuurien edustajiin	75
5.3 Poliisin onnistuminen tehtävissään	76
5.3.1 Tehtävien tärkeys poliisin työssä.....	76
5.3.2 Poliisin onnistuminen tehtävissään	81
5.4 Arviot poliisipalvelujen kehityksestä viimeksi kuluneen ja tulevan vuoden aikana.....	88

Yhteenveto tuloksista

Poliisi on kansalaisten mielestä edelleen selvästi tärkein turvallisuustaho rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa. Toisaalta suomalaiset luottavat eri turvallisuustahoista selvästi eniten palo- ja pelastustoimeen. Seuraavina ja tasavertaisina luotettavuuden suhteen ovat poliisi, rajavartiolaitos ja tulli. Poliisia erittäin luotettavana pitäviä on hieman vähemmän kuin vuonna 2012.

Käsitykset eri valvontamuotojen merkityksestä liikenneturvallisuuden kannalta ovat pysyneet suunnilleen ennallaan. Liikenneturvallisuuteen voidaan kansalaisten mielestä vaikuttaa selvästi parhaiten rattijuopumusvalvonnan avulla. Seuraavaksi tärkeimpinä valvontamuotoina pidetään nopeusvalvontaa taajamissa, nopeusvalvontaa pääteillä ja raskaan liikenteen valvontaa. Kaikkia edellä mainittuja valvontamuotoja erittäin merkittävänä pitävien määrä on vähentynyt vuodesta 2012.

Kansalaiset luottavat poliisin kykyyn huolehtia yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta ainakin pääosin. Luottamus poliisin kykyyn kantaa vastuu asiassa on pysynyt suunnilleen vuoden 2012 tasolla.

16 % suomalaisista näkee todennäköisenä, että poliisi voisi toimia epäeettisesti muita toimijoita kohtaan. Käsitys on sama kuin vuonna 2012. Aiempaa suurempi osa kansalaisista (40 %) pitää todennäköisenä, että kansalaiset tai muut tahot yrittävät korruptoida poliisia. Poliisin sisäinen korruptio tai epäeettinen toiminta nähdään selvästi todennäköisempänä kuin 2012. Asiaa todennäköisenä pitää 42 % suomalaisista.

Poliisin verkkopalvelujen käyttö on yleistynyt edelleen. 44 % suomalaisista on käynyt joskus poliisin internetsivustolla. Poliisin näkyvyys lähiympäristössä on vähentynyt jonkin verran partiointihavaintojen useudella mitattuna. Arvio kiireellisen poliisiavun saamiseen kuluva ajasta on pysynyt vuoden 2012 tasolla. Joka toinen suomalainen uskoo poliisiavun tulevan alle 20 minuutissa. Todettakoon, että etäisyys lähimmälle poliisiasemalle on vastaajien arvioiden mukaan keskimäärin 11 km.

Kansalaisten yksinolon liittyvät turvattomuuden tunteet liittyvät yleisimmin liikkumisiin keskusta-alueilla pimeään aikaan ja viikonloppuisin. Turvattomuutta kokevat naiset selvästi miehiä useammin.

Suomalaisten mielestä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen voidaan vaikuttaa parhaiten vaikuttamalla nuorten huumeiden käyttöä koskeviin asenteisiin. Myös kouluissa tehtävä valistustyö koetaan tärkeänä vaikuttamiskeinona. Kaikkein tärkeimpänä pidettyjen toimenpiteiden kohdalla niitä erittäin tärkeänä pitävien osuus on vähentynyt vuosittain vuodesta 2008 lähtien. Asioiden tärkeysjärjestys on pysynyt samana vuodesta 2012.

Vajaa viidennes suomalaisista pitää rikollisuutta lähiympäristössään vähintäänkin melko vakavana ongelmana. Rikollisuuden ongelmalliseksi kokevien osuus on vähän pienempi kuin vuoden 2012 mittauksessa. Eri rikostyypeistä kansalaisia huolestuttavat eniten rattijuopous, ampuma-aseella tehdyt rikokset ja huumeiden käyttö ja myynti.

Edellä mainitut asiat huolestuttavat erittäin paljon yli puolta suomalaisista. Huolestuneisuus on useimpien asioiden/ilmiöiden kohdalla vähentynyt jonkin verran vuodesta 2012.

8 % suomalaisista oli joutunut rikoksen uhriksi tai kohteeksi vuonna 2014, mikä on 2 prosenttiyksikköä vähemmän kuin 2012. Yleisimmät rikokset ovat omaisuuden varastaminen (4 %) ja omaisuuden vahingoittaminen (3 %). Isommissa kaupungeissa rikoksen uhriksi tai kohteeksi joutuminen on yleisempää kuin pienemmillä paikkakunnilla. Paikkakunnan uudet asukkaat ovat joutuneet muita useammin rikosten uhreiksi. Reilu puolet vastaajista on ollut joskus rikoksen uhri tai kohde ja lähes puolet on joutunut joskus rikoksen silminnäkijäksi. Reilu neljännes suomalaisista on ollut todistajana tai asianomistajana rikosprosessissa ja heistä joka viides oli kokenut uhkailua tai painostusta, tavallisimmin rikoksesta epäillyn taholta.

Huomattava osa rikoksista jää ilmoittamatta kaikissa tavallisimmissa rikostyypeissä. Seksuaalisesta ahdistelusta/väkivallasta jätettiin ilmoittamatta kolme tapausta neljästä ja pahoinpitelyistä yli puolet. Etenkin nuoremmassa ikäryhmässä ilmoitus jää usein tekemättä. Rikosta ei ilmoitettu, koska katsottiin sen olevan yksityisasiä, sitä ei pidetty kyllin vakavana, katsottiin, ettei poliisi kykene ratkaisemaan asiaa tai katsottiin, ettei se ole poliisiasia.

Valtaosa suomalaisista (86 %) on tehnyt jotain toimenpiteitä rikosriskin torjumiseksi. Yli puolet kansalaisista ei luovuta henkilötietojaan internetissä.

Vajaalla neljäsosalla suomalaisista on ainakin vähäisessä määrin omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta lähiympäristössään tai kauempana. Kokemuksia omaavia on vähemmän kuin 2012. Rikoksen uhreilla/kohteilla, silminnäkijöillä, rikosprosessin todistajilla/asianomistajilla ja 25–34-vuotiailla on keskimääräistä enemmän kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta.

Yli puolet suomalaisista on ollut jollain tavoin yhteydessä poliisiin viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana. Syynä on tavallisimmin ollut jokin lupa-asia (28 %) tai liikennevalvontaan tai -onnettomuuteen liittyvä asia (15 %).

Poliisin asiakaspalveluun oltiin viimeisimmillä asiointikerroilla pääosin tyytyväisiä. Poliisin asennoitumiseen, ammattitaitoon, huolellisuuteen/virheettömyyteen ja ripeyteen tyytyväisiä on 80–88 %. Eniten parantamisen tarvetta löytyy asiakkaan arvostamisessa ja asiakkaan tilanteen ja mahdollisuuksien selvittämisessä. Edellä mainituissa asioissa tyytymättömien määrä on suurin (14 %). Asiakaspalvelun laatu kokonaisuudessaan on suunnilleen samaa tasoa kuin vuoden 2012 mittauksessa.

16 % suomalaisista on tehnyt vuosien 2013–2014 aikana ilmoituksen poliisille havaitsemastaan häiriöstä tai epäkohdasta tai tehnyt rikosilmoituksen. Ilmoituksen tehneitä on yhtä paljon kuin 2011–2012. Noin joka toisessa tapauksessa ilmoitus johti epäkohdan tai häiriön poistamiseen välittömästi ja 40 % ilmoituksen tehneistä pääsi rikosilmoitusasiassa yhteisymmärrykseen poliisin kanssa. Joka neljännessä asiointissa poliisi ei kiinnittänyt huomiota ilmoitukseen ja lähes joka viidennessä asiointissa poliisi ei saapunut tapahtumapaikalle lainkaan.

Yli puolet suomalaisista katsoo poliisin suhtautuvan muista kulttuureista lähtöisin oleviin ihmisiin samalla tavoin kuin kantasuomalaisiin. 28 % arvioi suhtautumisen olevan tiukempaa ja 9 % löysempää.

Verrattaessa eri tehtäviä poliisin arvioidaan onnistuneen parhaiten lupapalveluissa, kiireellisiin hälytyksiin vastaamisessa ja liikennevalvonnassa. Eniten parantamisen tarvetta olisi autovarkauksien ja raharikosten selvittämisessä sekä talousrikostorjunnassa. Useimmissa tehtävissä annetut arviot ovat samat kuin vuonna 2012. Lupapalvelut, huumerikosten selvittäminen ja talousrikostorjunta saavat aiempaa huonommat arviot.

Kokonaisarvioinnissa poliisi saa huonomman arvosanan kuin 2012. Kokonaiskeskiarvo 2014 on sama kuin vuonna 2001.

Kansalaisten mielestä poliisin tärkeimmät tehtävät ovat kiireellisiin hälytyksiin vastaaminen, väkivaltarikosten selvittäminen ja torjunta, huumerikosten selvittäminen ja torjunta sekä kotiväkivaltaan puuttuminen. Toiminnan parantaminen näissä parantaisi eniten myös poliisin imagoa.

Noin 30 % suomalaisista arvioi lupapalvelujen sekä hälytys- ja valvontapalvelujen heikentyneen viimeisen vuoden aikana. Kolmannes kansalaisista arvioi lupapalvelujen ja lähes 40 % hälytys- ja valvontapalvelujen heikentyvän tulevana vuotena. Palvelun kehitystä koskevat arviot ovat kielteisemmät kuin vuonna 2012.

Sammanfattning av resultat

Medborgarna anser fortfarande att polisen klart är den viktigaste säkerhetsmyndigheten vid brottsbekämpning och förbättring av näromgivningens säkerhet. Å andra sidan är brand- och räddningsväsendet den säkerhetsinstans som medborgarna litar klart mest på. Därpå följer polisen, gränsbevakningsväsendet och tullen som jämlika myndigheter vad beträffar pålitligheten. Jämfört med 2012 anser något färre medborgare att polisen är mycket pålitlig.

Ur trafiksäkerhetssynpunkt har uppfattningarna om de olika övervakningsformernas betydelse hållit sig på ungefär samma nivå. Medborgarna anser att det klart bästa sättet att påverka trafiksäkerheten är genom övervakning av rattfylleri. Hastighetsövervakning i tätorter, hastighetsövervakning på huvudvägarna och övervakning av den tunga trafiken är de övervakningsformer som anses vara näst viktigast. Sedan 2012 har antalet medborgare som anser att alla ovan nämnda övervakningsformer var mycket betydelsefulla minskat.

Medborgarna litar på polisens förmåga att åtminstone i huvudsak hantera allmän ordning och säkerhet. Tilliten vad beträffar polisens förmåga att vara ansvarig för frågan har hållit sig ungefär på samma nivå som 2012.

16 % av finländarna anser det vara sannolikt att polisen kan agera på ett oetiskt sätt gentemot andra aktörer. Det här är samma uppfattning som 2012. En större andel av medborgarna än förut (40 %) anser det vara sannolikt att medborgarna eller andra instanser kan försöka korrumpiera polisen. Man anser det vara klart mer sannolikt än 2012 att polisen kan drabbas av intern korrupktion eller agera på ett oetiskt sätt. 42 % av finländarna anser detta vara sannolikt.

Användningen av polisens webbtjänster har blivit allt vanligare. 44 % av finländarna har någon gång besökt polisens webbplats. På bas av hur ofta man ser polispatruller har polisens synlighet i näromgivningen minskat något. Uppskattningen om hur lång tid det tar att få polishjälp vid brådskande fall har hållit sig på samma nivå som 2012. Varannan finländare tror att polishjälpen anländer inom 20 minuter. Det bör noteras att respondenterna uppskattar att det genomsnittliga avståndet till närmsta polisstation är 11 km.

Otrygghetskänslor som är förknippade med medborgarnas ensamhet gäller i de vanligaste fallen att man rör sig i centrum då det är mörkt eller under veckosluten. Kvinnor upplever otrygghet klart oftare än män.

Enligt finländarna påverkar man den allmänna ordningen och säkerheten bäst genom att påverka inställningarna till ungdomens narkotikaanvändning. Även upplysningsarbetet i skolorna upplevs som ett viktigt sätt att påverka. Vad beträffar de åtgärder som anses vara allra viktigast har andelen personer som anser dessa vara mycket viktiga sjunkit varje år sedan 2008. Preferensordningen för åtgärderna har varit densamma sedan 2012.

Knappt en femtedel av finländarna anser att brottsligheten i deras närområde är åtminstone ett tämligen allvarligt problem. Andelen personer som anser brottsligheten

vara problematisk är något mindre än under barometern för 2012. Av de olika brottstyperna är medborgarna mest bekymrade över rattfylleri, brott som begås med skjutvapen samt användning och försäljning av narkotika. Över hälften av finländarna är mycket bekymrade över dessa frågor. För de flesta frågor/fenomen har oron minskat något sedan 2012.

8 % hade blivit offer eller utsatts för brott 2014. Detta var 2 procentenheter lägre än 2012. De vanligaste brotten var stöld av egendom (4 %) och skadegörelse på egendom (3 %). Det är vanligare att bli offer eller utsättas för brott i de större städerna än på mindre orter. Nya invånare på orten har oftare blivit offer för brott än andra. Drygt hälften av respondenterna har någon gång blivit offer eller utsatts för brott och nästan hälften har någon gång bevittnat ett brott. Dryga en fjärdedel av finländarna har varit vittne eller målsägande vid en straffprocess och av dessa hade en femtedel upplevt hot eller påtryckningar, vanligen från den misstänktes sida.

En betydande andel av brotten inom de vanligaste brottstyperna anmäls inte. Tre av fyra fall av sexuellt ofredande/våld anmäldes inte. Siffran för misshandel är över hälften. Särskilt inom de yngre åldersgrupperna låter man ofta bli att göra en anmälan. Brottanmälan lämnades ogjord eftersom man ansåg att det rörde sig om en privat angelägenhet, brottet inte ansågs vara tillräckligt allvarligt, man ansåg att polisen inte kan sköta ärendet eller man ansåg att det inte rörde sig om något polisärende.

Merparten av finländarna (86 %) har vidtagit någon åtgärd för att avvärja brottsrisken. Över hälften av medborgarna lämnar inte ut sina personuppgifter på internet.

Knappt en fjärdedel av finländarna har åtminstone i mindre omfattning personliga erfarenheter av internationell brottslighet i närområdet eller längre bort. Färre personer har dessa erfarenheter än 2012. I genomsnitt har de som blivit offer eller har utsatts för brott, bevittnat brott samt de som är vittnen/målsäganden i brottprocesser samt personer i åldersgruppen 25–34 år fler erfarenheter av internationell brottslighet.

Över hälften av finländarna har på något sätt varit i kontakt med polisen under de senaste 12 månaderna. Oftast har skälet varit ett tillståndsärende (28 %) eller ett ärende som rört trafikövervakning eller -olycka (15 %).

Då man senast haft ärende till polisen var man huvudsakligen nöjd med kundbetjäningen. 80–88 % är nöjda med polisens inställning, yrkesskicklighet, noggrannhet/felfrihet och snabbhet. De områden som kräver mest förbättring är uppskattning av kunden samt utredning av kundens situation och möjligheter. I förut nämnda ärenden är de missnöjdas antal störst (14 %). Som helhet taget ligger kvaliteten på kundbetjäningen ungefär på samma nivå som vid barometern för 2012.

16 % av finländarna har under 2013–2014 gjort polisanmälan om störningar eller missförhållanden eller gjort brottanmälan. Andelen personer som gjort anmälan är lika stor som 2011–2012. I ungefär hälften av fallen ledde anmälan till att missförhållandet eller störningen avlägsnades omedelbart och 40 % av dem som gjorde anmälan nådde samförstånd med polisen vad beträffar brottanmälan. För vart fjärde ärende uppmärksammade polisen inte anmäla och i nästan vart femte ärende anlände polisen inte alls till platsen.

Över hälften av finländarna anser att polisens inställning till personer från en annan kultur är samma som till dem som ursprungligen är finska. 28 % anser att inställningen är strängare och 9 % att den är mildare.

Vid en jämförelse av de olika uppgifterna anses polisen ha lyckats bäst vad beträffar tillståndsärenden, vid svar på brådskande larm och med trafikövervakningen. De områden som behöver förbättras mest är utredning av bilstöld och penningbrott samt bekämpning av ekonomisk brottslighet. Bedömningen är densamma som 2012 för de flesta av uppgifter. Bedömningen är sämre för tillståndstjänster, utredning av narkotikabrott och bekämpning av ekonomisk brottslighet.

Som helhet taget får polisen ett sämre vitsord än 2012. Genomsnittet totalt för 2014 är detsamma som 2001.

Medborgarna anser att polisens viktigaste uppgifter är att svara på brådskande larm, utreda och avvärja våldsbrott, utreda och avvärja narkotikabrott samt att ingripa vid våld i hemmet. Förbättringar inom dessa områden skulle även medföra mest förbättringar för polisens image.

Ungefär 30 % av finländarna anser att tillståndstjänsterna samt larm- och övervakningstjänsterna har försämrats under det senaste året. En tredjedel av medborgarna anser att tillståndstjänsterna och nästan 40 % att larm- och övervakningstjänsterna kommer att försämrats under det kommande året. Bedömningen av hur tjänsterna kommer att utvecklas är mer negativ än 2012.

Summary of results

According to the public opinion, the police is still clearly the most important authority in preventing crime and improving public security. On the other hand, Finns clearly rely most on fire and rescue services when evaluating the reliability of authorities. The police, the customs and the border guard came second with equal evaluations on reliability. In comparison to 2012, there were slightly less respondents who considered the police very reliable.

Views on the significance of different methods of surveillance on traffic safety have remained relatively unchanged. According to the public opinion, monitoring drunk driving is the best method to develop traffic safety. The second best methods of surveillance were considered to be speed control in both cities and main roads as well as monitoring road freight transport. The number of respondents considering the aforementioned methods of surveillance very significant has decreased from 2012.

Citizens mostly trust the Police's ability to maintain public order and safety. The level of trust has remained more or less the same as in 2012.

16% of Finns consider probable that the Police may act unethically towards other agents. The percentage is the same as in 2012. A greater percentage of Finns than previously (40%) believe that either citizens or other agents may attempt to corrupt the police. Corruptive and unethical activity of the Police itself is considered significantly more probable than in 2012. 42% of Finns share this opinion.

The use of online services provided by the Police has become even more common. 44% of Finns have visited the Finnish Police –website at some point. The visibility of the police in the neighborhood has decreased when measured by the frequency of sightings of patrol units. The expected response time of the police in case of emergency has remained the same as in 2012. Every other Finn estimates that the Police will arrive on the scene of emergency in less than 20 minutes. Furthermore the estimated distance of the nearest police station was on average 11km.

Citizens' feelings of vulnerability are mostly related to being alone outside in downtown areas during dark hours and on weekends. Women experience feelings of vulnerability significantly more often than men.

According to Finns, public order and security can best be managed by influencing the attitudes of youth towards drug use. Also preventative and educational work in schools is recognized as an important measure. The number of respondents considering the aforementioned measures very significant has decreased steadily from 2008. The order of importance of these measures has remained the same since 2012.

Less than one fifth of Finns consider crime in their neighborhood to be at least a fairly serious problem. The percentage of Finns who share this opinion is slightly smaller than in 2012. Among different crime types, citizens are most concerned about drunk driving, crimes committed with a firearm and drug abuse and trade. More than half of Finns are clearly concerned with these issues. The level of concern towards different issues or phenomena has nevertheless slightly decreased since 2012.

8% of Finns have been a victim or target of a crime in 2014, which is two percentage points less than in 2012. The crime in question was typically a property crime (4%) or property damage (3%). It was more common to become a victim or target of crime in bigger cities than in smaller towns. New residents had also become a victim of a crime more often than others. More than half of the respondents have at some point been a victim or target of a crime and almost half of them have witnessed a crime at some point. More than one fourth of Finns have been a witness or a plaintiff in a criminal process and approximately one fifth of them have experienced threats or pressure, usually from the suspect.

A significant number of crimes are left unreported in all common types of crime. Three out of four cases of sexual harassment or violence and over half of assaults are left unreported. Especially among the younger age groups, the crime often goes unreported. As a reason for not reporting a crime, it was mentioned that the issue is considered a private matter, the crime was not considered serious enough, it was not considered a police matter or it was considered that the police is unable to solve the issue.

The majority of Finns (86%) have taken some precautions in order to avoid the risk of being subjected to a crime. Over half of the respondents avoid giving personal information on the internet.

Slightly less than one fourth of Finnish people have at least some personal experience of international crime either in their neighborhood or further away. The number of respondents having such experiences is less than in 2012. Victims or targets of crimes, eyewitnesses, plaintiffs or witnesses in a criminal process as well as those in the age group of 25–34 have on average more experiences of international crime.

More than half of Finns have had some contact with the police during the last 12 months. The reason has typically been related to obtaining a license or permit (28%) or an issue concerning traffic control or a traffic accident (15%).

The respondents were mainly satisfied with the quality of the customer service during their last contact with the police. 80–88% of the respondents were satisfied with the attitude, professionalism, meticulousness and quickness of action of the police. The most room for improvement was found in appreciation of the customer and in explaining the customer's situation and possibilities. The percentage of unsatisfied customers concerning the previous matters was the greatest (14%). The quality of customer service is more or less on the same level as in 2012.

16 % of Finns had made a notification to the police about a disturbance or a grievance or reported a crime during 2013–2014. The number of citizens who have reported an activity of some kind has remained the same as during 2011–2012. In roughly every second case the notification resulted in the immediate removal of the disturbance. 40% of the citizens who had reported a crime came to a mutual agreement with the police of the matter. In one fourth of the cases, the police had not paid any attention to the notification made and in approximately one fifth of the cases the police had not arrived at the scene at all.

Over half of Finns believe that the police has the same attitude towards people from other cultures and ethnicities than towards Finns. 28% of respondents believe that the attitude towards people with different backgrounds is somewhat tighter and 9% think that it is in fact looser.

When comparing different tasks of the police, the police is considered to have succeeded the best in license services, responding to emergencies and in traffic control. The worst grades were given for handling car thefts, investigating financial crimes and for the prevention of economic crime. Most of given assessments were similar to those in 2012. License services, investigation of drug crimes and the prevention of economic crime received worse grades than previously.

The overall grade for the police and its services is worse than in 2012. The total average for 2014 is the same as in 2001.

According to public opinion the most important tasks of the police are responding to emergencies, the investigation and prevention of personal offences, the investigation and prevention of drug crimes and taking action against domestic violence. Improving actions in these tasks would have a positive influence on the image of the police.

Approximately 30% of Finns estimated that license services as well as emergency and monitoring services have weakened during the last year. One third of respondents believed that license services will further deteriorate and 40% believed that emergency and monitoring services will deteriorate over the coming year. Assessments of the development of services are more negative than in 2012.

1 Johdanto

Tämän tutkimuksen on tehnyt Otantatutkimus Oy Sisäministeriön Poliisiosaston toimeksiannosta. Tutkimus on tehty SFS-ISO 20252 laatustandardin mukaisesti. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää suomalaisten käsityksiä poliisin toimintaympäristöstä ja poliisitoiminnan laadusta. Poliisibarometri on toteutettu kahden vuoden välein vuodesta 1999 alkaen. Aikasarja mahdollistaa tulosten kehityksen seurannan.

Tutkimuksen kohderyhmänä oli 15–79-vuotias väestö, Ahvenanmaan maakuntaa lukuun ottamatta. Aineisto kerättiin henkilökohtaisina haastatteluina. Tutkimuksessa haastateltiin 1015 henkilöä. Otos muodostettiin kiintiöpöiminnalla, jossa kiintiöinä olivat kohderyhmän ikä-, sukupuoli-, alue- ja kunnan kokoluokka. Kokoluokkina olivat: alle 30 000 asukkaan kunta/kaupunki, 30 000–100 000 asukkaan kunta/kaupunki, yli 100 000 asukkaan kaupunki. Haastatteluja tehtiin 78 paikkakunnalla. Tuloksissa otos on painotettu vastaamaan koko maan tasolla kohderyhmän väestön ikä- ja sukupuolijakaumaa ja aluetta sekä asuinkunnan kokoluokkaa. (Lähde: Tilastokeskus väestötilasto 31.12.2013. Taulukoinnissa painotetut N-luvut vastaavat kohderyhmää tuhansina.)

Haastattelut tehtiin 8.9–9.11.2014. Työhön osallistui 49 tutkimushaastattelijaa. Haastattelijat perehdytettiin työhön ja heille annettiin kirjalliset työohjeet. Haastattelutyötä valvottiin kenttätöiden kuluessa haastattelijakohtaisilla atk-taulukoinneilla. Osana laadunvarmistusta vastaajille tehtiin myös tarkistussoittoja, joissa selvitettiin, että haastattelu oli tehty annettujen ohjeiden mukaisesti.

Taulukointi on tehty Otantatutkimus Oy:n laitteistoilla ja ohjelmistoilla. Taulukoinnissa on käytetty T-testiä, joka testaa kunkin taulukoidun taustamuuttujan kohdalla, poikkeako tulos muista vastaajista enemmän kuin mitä satunnaisvaihtelun osuus on 95 %:n luotettavuustasolla. Tähti (*) luvun vieressä osoittaa, että ero on merkitsevä. Kokonaistuloksen ("Kaikki" -sarake) keskimääräinen virhemarginaali on 95 %:n luotettavuustasolla suurimmillaan ± 3.2 ja pienimmillään ± 0.9 prosenttiyksikköä, kun prosenttitulos on 2 tai 98.

Luotettavuusrajataulukko 95%-tasolle

Ryhmän suuruus n=

Saatu tulos %	n=100	n=200	n=300	n=500	n=1000
10 tai 90	± 6.0	± 4.3	± 3.5	± 2.7	± 1.9
20 tai 80	± 8.0	± 5.7	± 4.6	± 3.6	± 2.5
30 tai 70	± 9.2	± 6.5	± 5.3	± 4.1	± 2.9
40 tai 60	± 9.8	± 7.0	± 5.7	± 4.4	± 3.1
50 tai 50	± 10.0	± 7.1	± 5.8	± 4.5	± 3.2

2 Poliisin rooli sisäisen turvallisuuden toimijana

2.1 Käsitys eri tahojen roolien tärkeydestä

Vastaajat arvioivat 12 eri viranomaisen tai muun tahon tärkeyttä rikostorjunnassa ja oman lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa.

Arviointi tehtiin neliportaisella asteikolla (erittäin tärkeä = 4, melko tärkeä = 3, ei kovin tärkeä = 2, ei lainkaan tärkeä = 1).

Poliisin rooli koetaan selvästi tärkeimpänä, kuten kaikissa mittauksissa vuodesta 2001. 97 % suomalaisista katsoo, että poliisin rooli rikostorjunnassa ja turvallisuuden parantamisessa on erittäin (86 %) tai melko tärkeä (11 %). Tärkeys on pysynyt vuoden 2012 tasolla.

Palo- ja pelastustoimi nähdään selvänä kakkosena ja sen roolia pitää erittäin tai melko tärkeänä 96 % suomalaisista. Seuraavina tärkeydessä ovat tulli ja rajavartiolaitos, joiden roolia pitää erittäin tai melko tärkeänä 85 % kansalaisista.

Suomalaiset pitävät tärkeinä myös sellaisten tahojen roolia, joiden varsinainen tehtäväkuva on muu kuin rikostorjunta tai turvallisuuden parantaminen. Terveystieteiden roolia pitää erittäin tai melko tärkeänä 86 % ja koulujen ja sosiaalitoimen roolia 83 % suomalaisista. Terveystieteiden roolia pidetään tärkeämpänä kuin puolustusvoimien roolia. Nuoret pitävät koulun roolia selvästi vähemmän tärkeänä kuin vanhimmat ikäluokat.

Eri tahojen roolien tärkeydessä ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia vuodesta 2012. Suurin muutos on koulujen roolia erittäin tärkeänä pitävien osuuden väheneminen 7 prosenttiyksikköä.

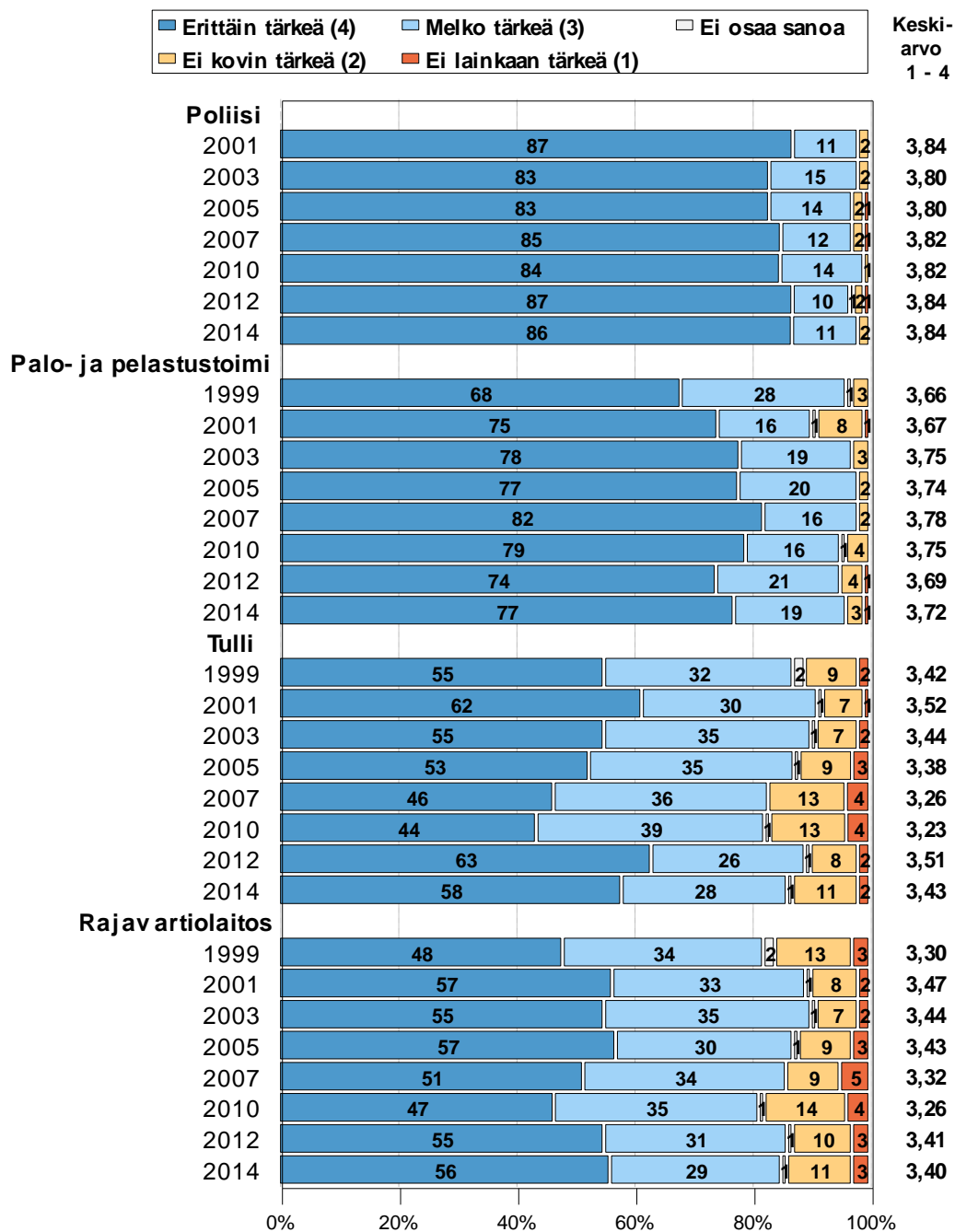
Poliisin rooli koetaan tärkeimpänä kaikissa taustaryhmissä lukuun ottamatta 15–24-vuotiaita ja alle 20 000 €/vuosi ansaitsevia talouksia. Nuoret pitävät useimpien tahojen, niin myös poliisin roolia, vähemmän tärkeänä kuin yli 60-vuotiaat. Naiset pitävät kaikkien tahojen rooleja tärkeämpinä kuin miehet.

Kuvio 2.1.1 Eri tahojen tärkeys rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa (1/3)

Eri tahojen tärkeys rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa (1/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

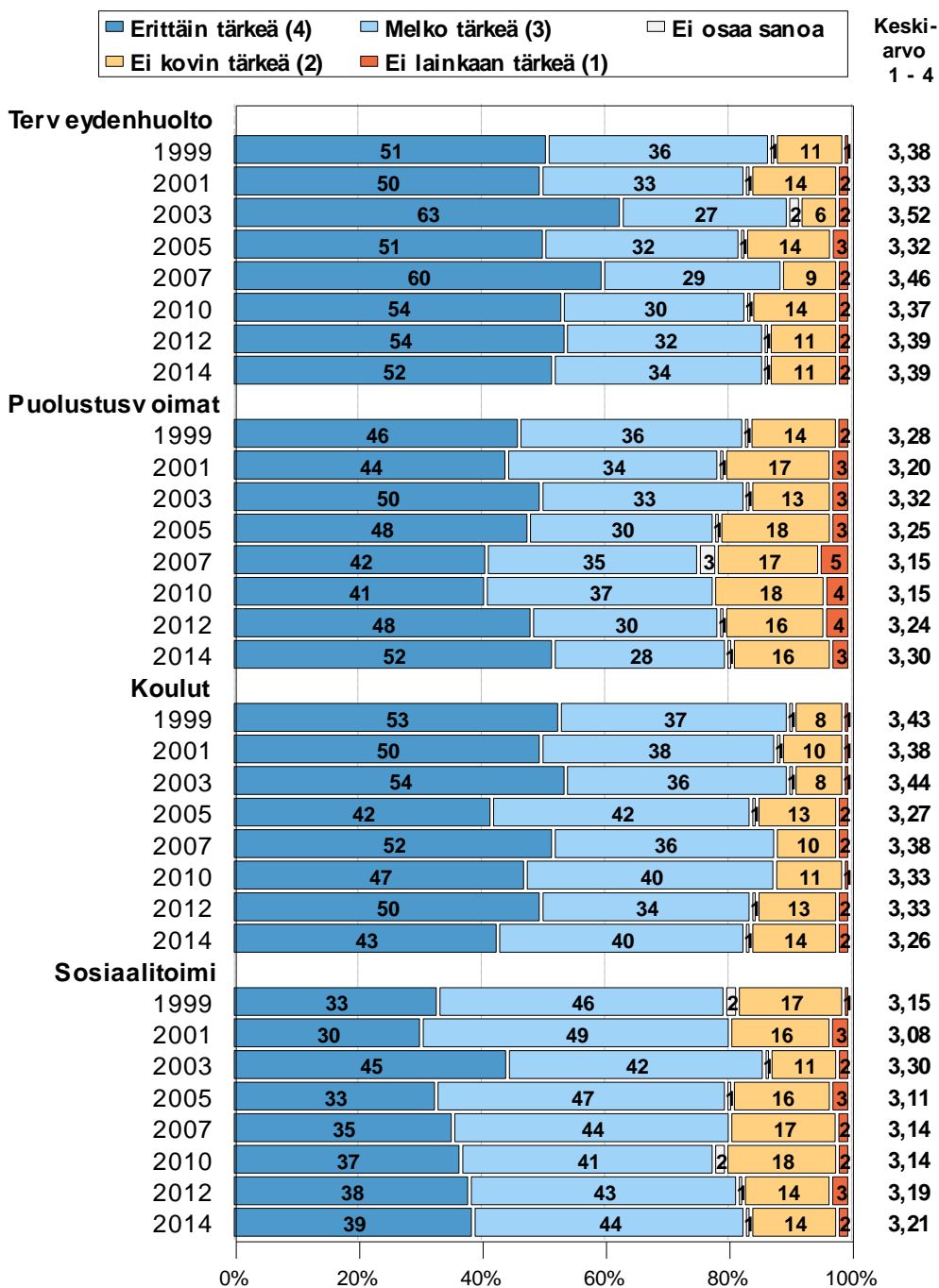

Kuvio 2.1.2 Eri tahojen tärkeys rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa (2/3)

Eri tahojen tärkeys rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa (2/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

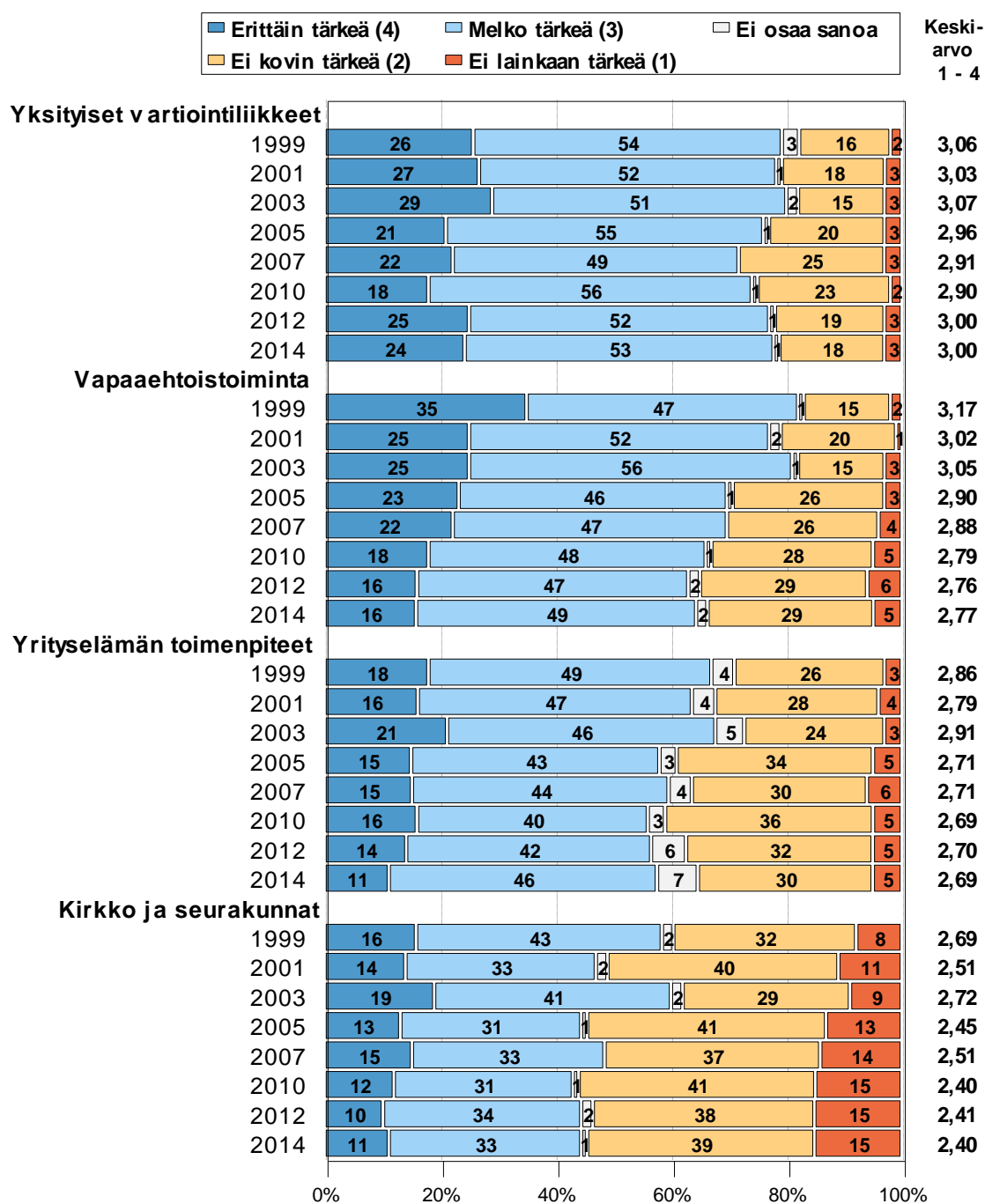

Kuvio 2.1.3 Eri tahojen tärkeys rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa (3/3)

Eri tahojen tärkeys rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa (3/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

2.2 Kansalaisten luottamus eri turvallisuustahoihin

Vertailtavista tahoista suomalaiset luottavat selvästi eniten palo- ja pelastustoimeen (luottaa erittäin paljon 70 % ja melko paljon 29 %).

Luottamus poliisiin, rajavartiolaitokseen, tulliin ja hätäkeskuksiin on suunnilleen samaa tasoa. Noin 40 % kansalaisista luottaa edellä mainittuihin tahoihin erittäin paljon. Luottamus oikeuslaitokseen/tuomioistuimiin ja yksityisiin vartiointiliikkeisiin on selvästi vähäisempää.

Suurimmat muutokset verrattuna vuoteen 2012 ovat erittäin paljon luottavien pienempi osuus poliisiin, tullin ja oikeuslaitoksen/tuomioistuinten kohdalla. Keskiarvoilla mitattuna muutos vuodesta 2012 on suurempi kuin 0.1 ainoastaan oikeuslaitoksen kohdalla.

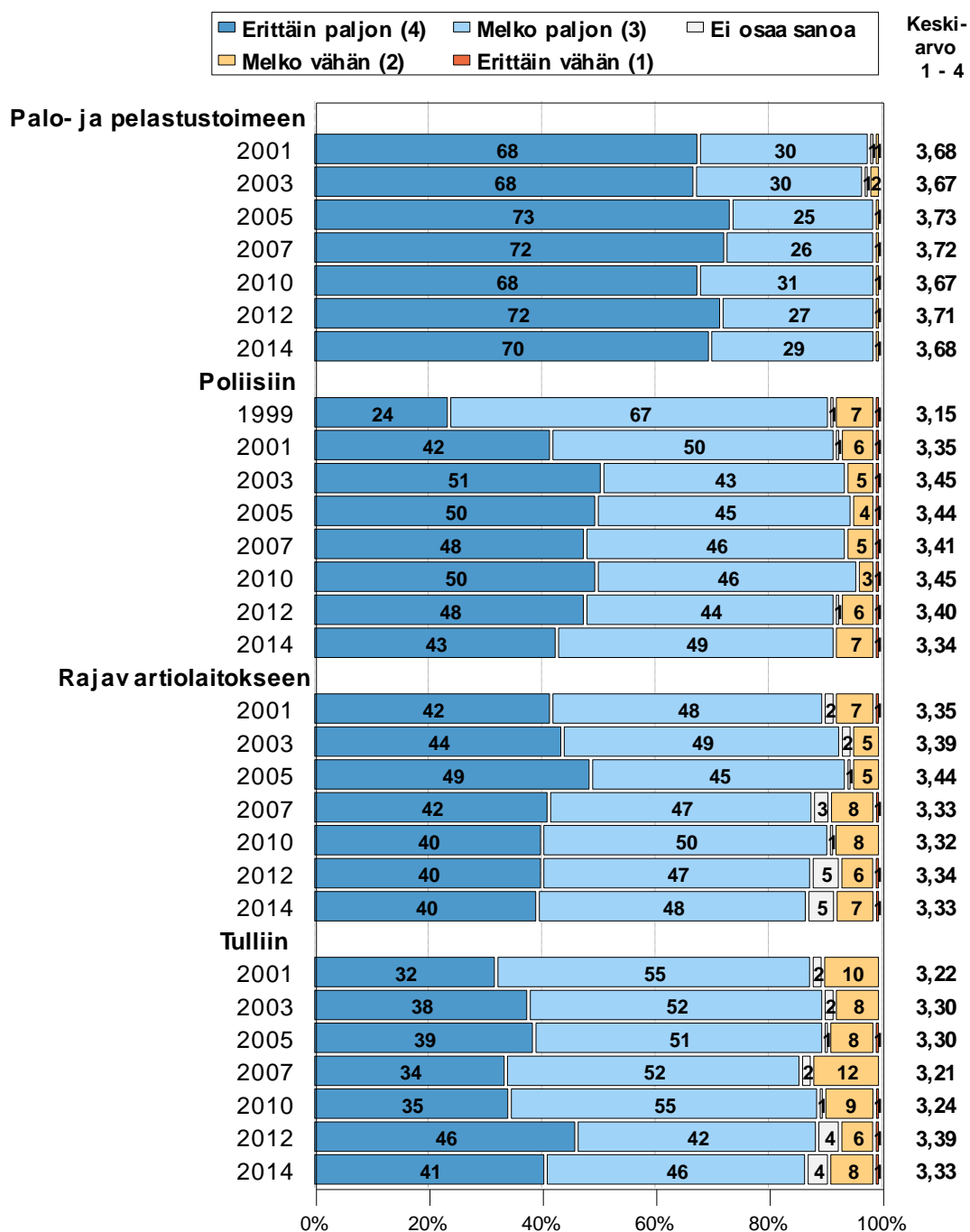
Luottamus poliisiin vaihtelee jonkin verran taustaryhmittäin. Ne, jotka katsovat, ettei poliisin rooli ole tärkeä rikostorjunnassa ja turvallisuuden parantamisessa, luottavat poliisiin selvästi vähemmän kuin ne, jotka näkevät poliisin roolin erittäin tärkeänä. 15–24-vuotiaat luottavat poliisiin vähemmän kuin yli 60-vuotiaat, alle vuoden asuinpaikkakunnallaan asuneet vähemmän kuin yli 15 vuotta asuneet, työttömät vähemmän kuin toimihenkilöt, alle 20 000 €/vuosi ansaitsevat vähemmän kuin yli 50 000 €/vuosi ansaitsevat, satunnaisesti ulkomaille matkustavat vähemmän kuin vakituisesti matkustavat ja perus-, keski-, kansakoulun koulutuksen omaavat vähemmän kuin korkeakoulututkinnon omaavat. Muiden taustaryhmien osalta luottamuksessa poliisiin ei juurikaan ollut eroja.

Kuvio 2.2.1 Kansalaisten luottamus eri turvallisuustahoihin (1/2)

Missä määrin luottaa viranomaisten tai tahojen toimintaan (1/2)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

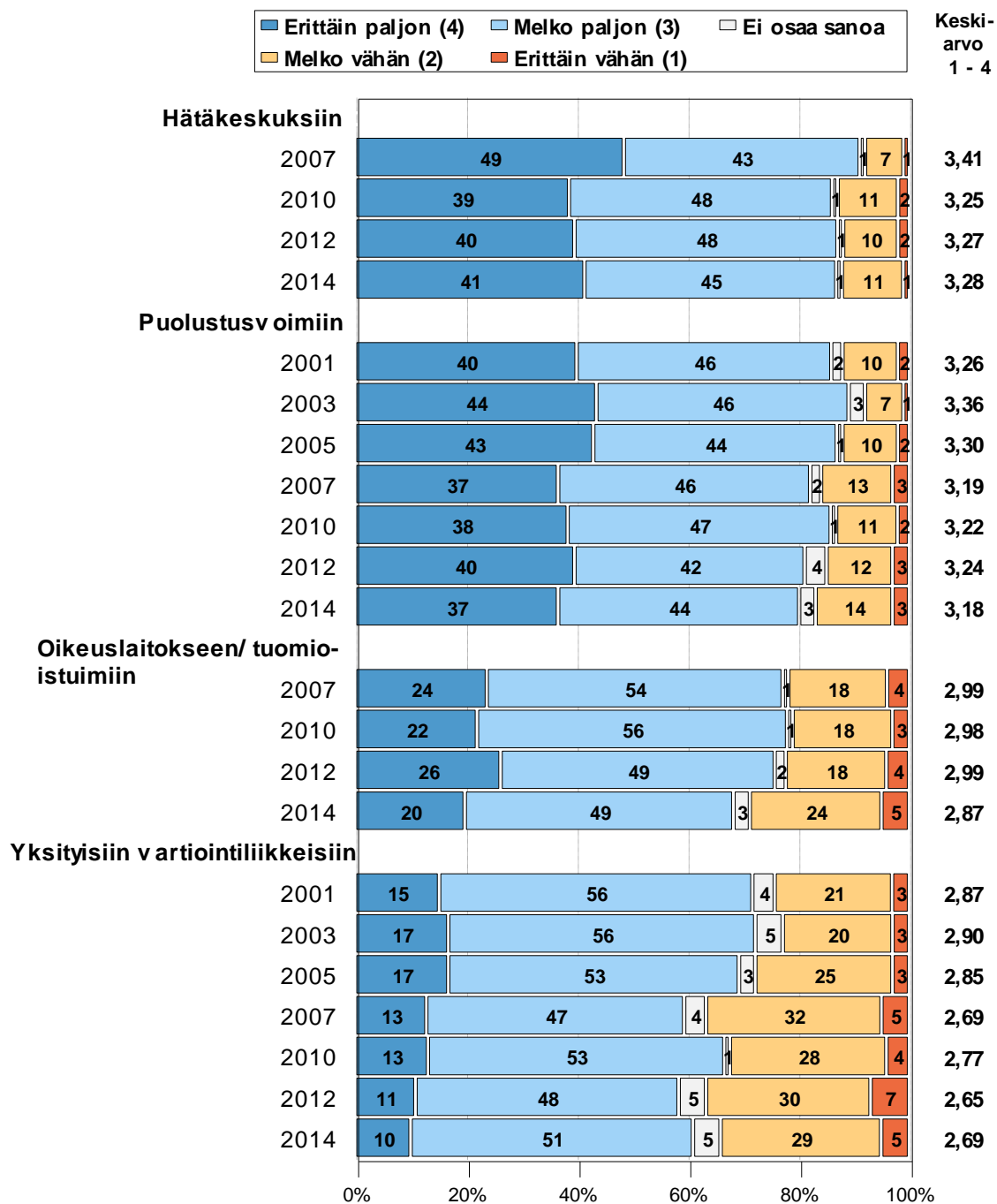

Kuvio 2.2.2 Kansalaisten luottamus eri turvallisuustahoihin (2/2)

Missä määrin luottaa viranomaisten tai tahojen toimintaan (2/2)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

2.3 Eri valvontamuotojen merkitys liikenneturvallisuuden kannalta

Vastaajille esitettiin 9 valvontamuotoa ja pyydettiin arvioimaan niiden merkitys liikenneturvallisuuden kannalta neliportaisella asteikolla (erittäin merkittävä = 4, melko merkittävä = 3, melko merkityksetön = 2 ja täysin merkityksetön = 1). Suomalaiset kokevat rattijuopumusvalvonnan edelleen ylivoimaisesti tärkeimpänä asiana: 82 % pitää sitä erittäin merkittävänä ja 16 % melko merkittävänä. Toiseksi tärkeimpinä pidettiin nopeusvalvontaa taajamissa ja pääteillä. Raskaan liikenteen valvontaa pidettiin lähes yhtä tärkeänä kuin nopeusvalvontoja. Seuraavina tärkeysjärjestyksessä olivat ajotapavalvonta, risteysvalvonta taajamissa ja turvavöiden käytön valvonta.

Esitetyistä vaihtoehdoista matkapuhelimen käytön valvontaa pidettiin selvästi vähiten merkittävänä. Reilu kolmannes kansalaisista piti asiaa melko merkityksettömänä tai täysin merkityksettömänä.

Vuoteen 2012 verrattuna suomalaisten käsitykset eri valvontamuotojen tärkeydestä liikenneturvallisuuden kannalta ovat muuttuneet jonkin verran. Rattijuopumusvalvonnan, nopeusvalvonnan, raskaan liikenteen valvonnan ja muun ajotapavalvonnan osalta valvontaa erittäin tärkeänä pitävien osuus on vähentynyt ja valvonta koetaan aiempaa enemmän melko merkittävänä.

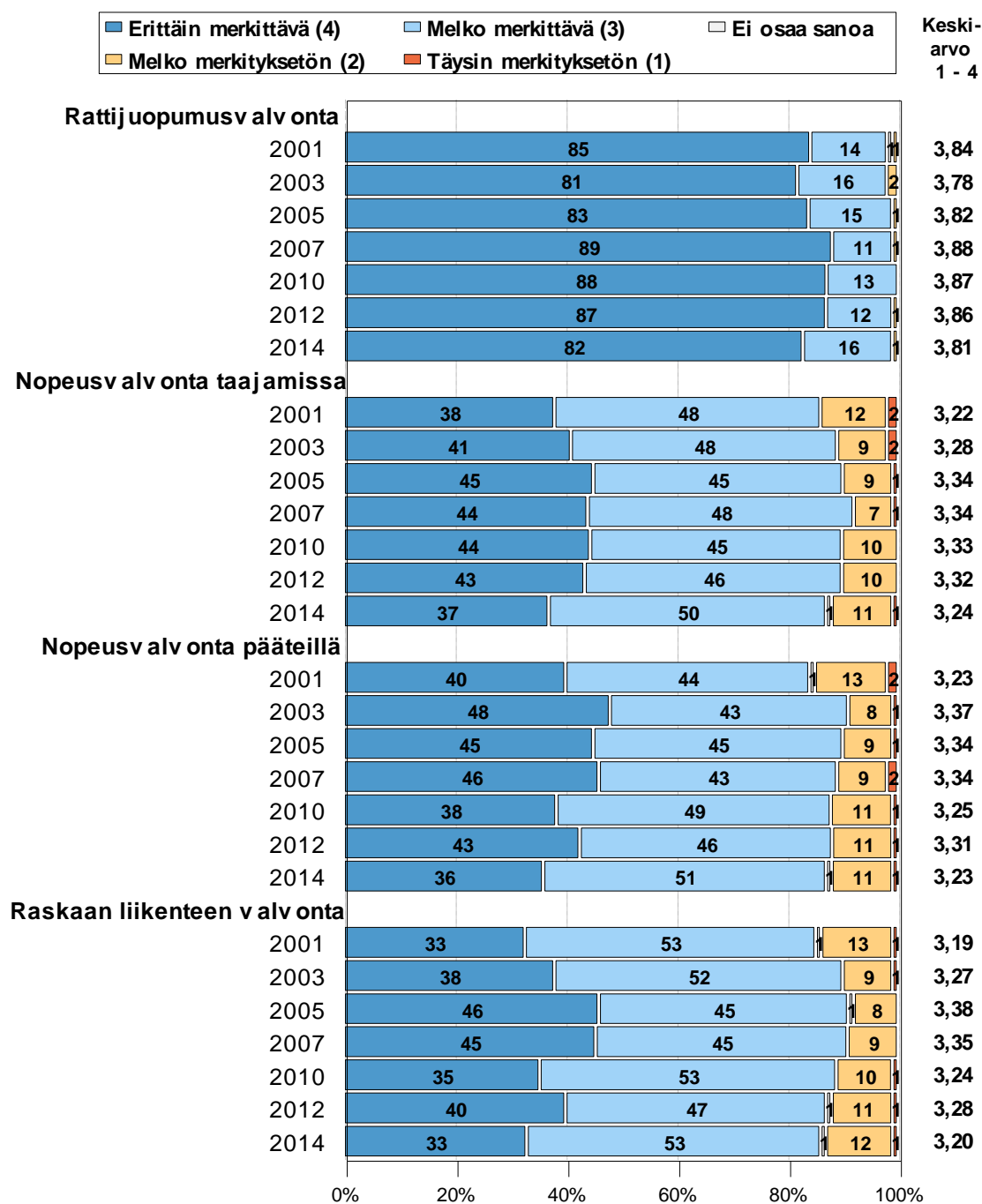
Naiset pitävät kaikkia valvontamuotoja tärkeämpinä kuin miehet ja 15–24-vuotiaat useampia valvontamuotoja vähemmän tärkeinä kuin yli 60-vuotiaat. Rattijuopumusvalvonnan ja turvavöiden käytön valvonnan suhteen nuorten mielipiteet eivät juurikaan eroa muiden ikäluokkien käsityksistä.

Kuvio 2.3.1 Valvontamuotojen merkitys liikenneturvallisuuden kannalta (1/2)

Valvontamuotojen merkitys liikenneturvallisuuden kannalta (1/2)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

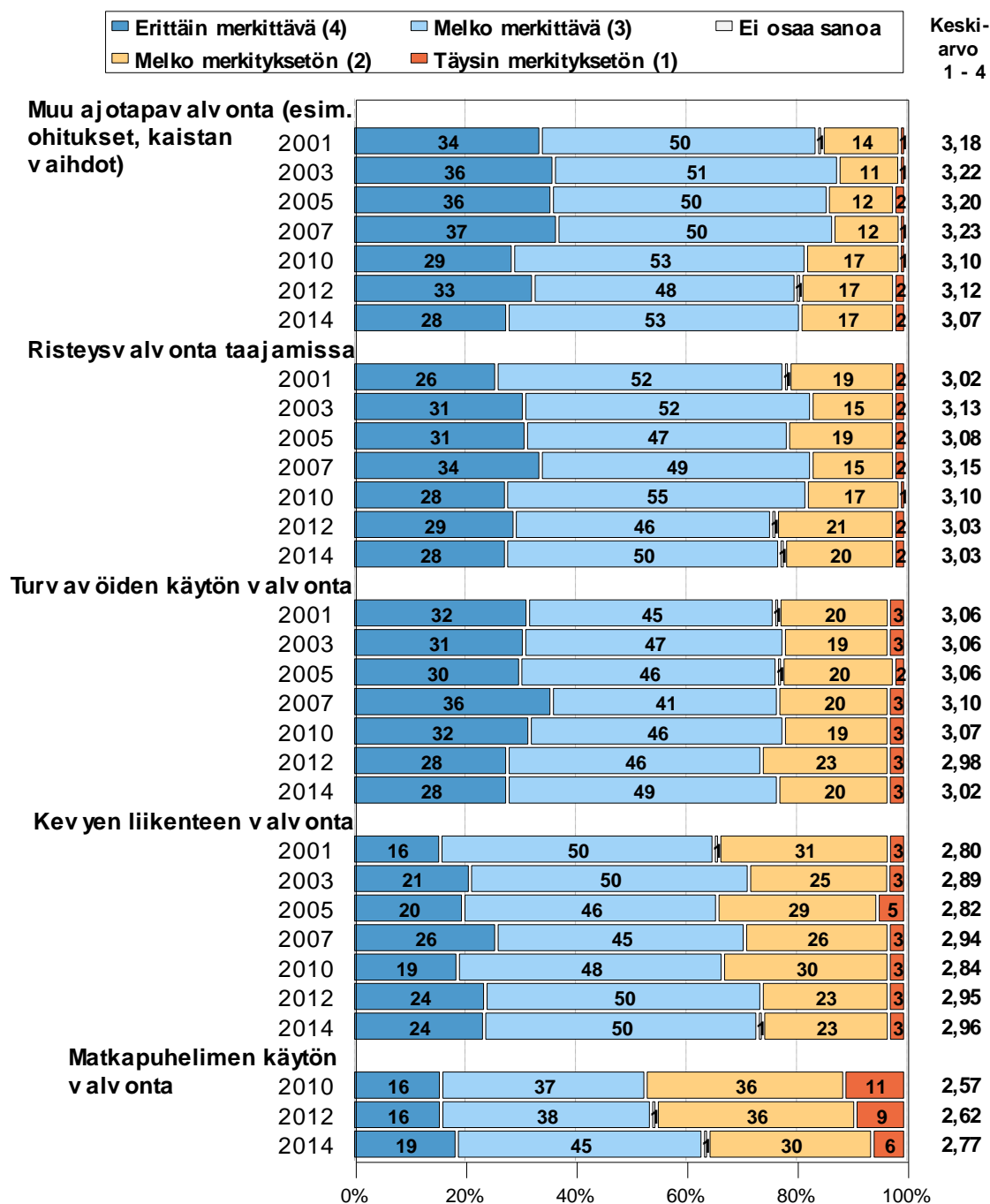

Kuvio 2.3.2 Valvontamuotojen merkitys liikenneturvallisuuden kannalta (2/2)

Valvontamuotojen merkitys liikenneturvallisuuden kannalta (2/2)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

2.4 Kansalaisten arviot poliisin toiminnan korruptoituneisuudesta

Lähes 80 % suomalaisista pitää melko tai erittäin epätodennäköisenä, että poliisi itse yrittää toimia epäeettisesti kansalaisia tai yhteiskunnan muita toimijoita kohtaan. Asian mahdollisena kokevien määrä on sama kuin vuonna 2012, mutta asian erittäin epätodennäköisenä kokevien osuus on vähentynyt.

40 % pitää mahdollisena, että kansalaiset, yritykset tai muut tahot yrittävät korruptoida tai häiritä poliisin toimintaa epäeettisellä tavalla (pitää erittäin todennäköisenä 9 % ja melko todennäköisenä 31 %). Asiaa todennäköisenä pitävien osuus on kasvanut 5 prosenttiyksikköä vuodesta 2012.

42 % suomalaisista pitää mahdollisena, että poliisin sisällä esiintyy korruptiota tai epäeettistä toimintaa (erittäin todennäköistä 9 % ja melko todennäköistä 33 %). Asiaa todennäköisenä pitävien määrä on lisääntynyt 15 prosenttiyksikköä vuodesta 2012.

Ne, jotka ovat olleet todistajana/asianomistajana rikosprosessissa, kokevat todennäköisempänä eri tahojen yritykset korruptoida ja häiritä poliisia kuin ne, jotka eivät ole olleet vastaavassa tilanteessa. Mitä tärkeämpänä pidetään poliisin roolia rikostorjunnassa, sitä epätodennäköisempänä pidetään sitä, että eri tahot yrittävät korruptoida tai häiritä poliisin toimintaa.

Rikosprosessiin todistajana tai asianomistajana osallistuneet kokevat todennäköisempänä poliisin sisäisen korruption/epäeettisen toiminnan kuin ne, jotka eivät ole osallistuneet rikosprosessiin.

Työttömät kokevat poliisin sisäisen korruption keskimääräistä todennäköisempänä ja nuoret keskimääräistä epätodennäköisempänä.

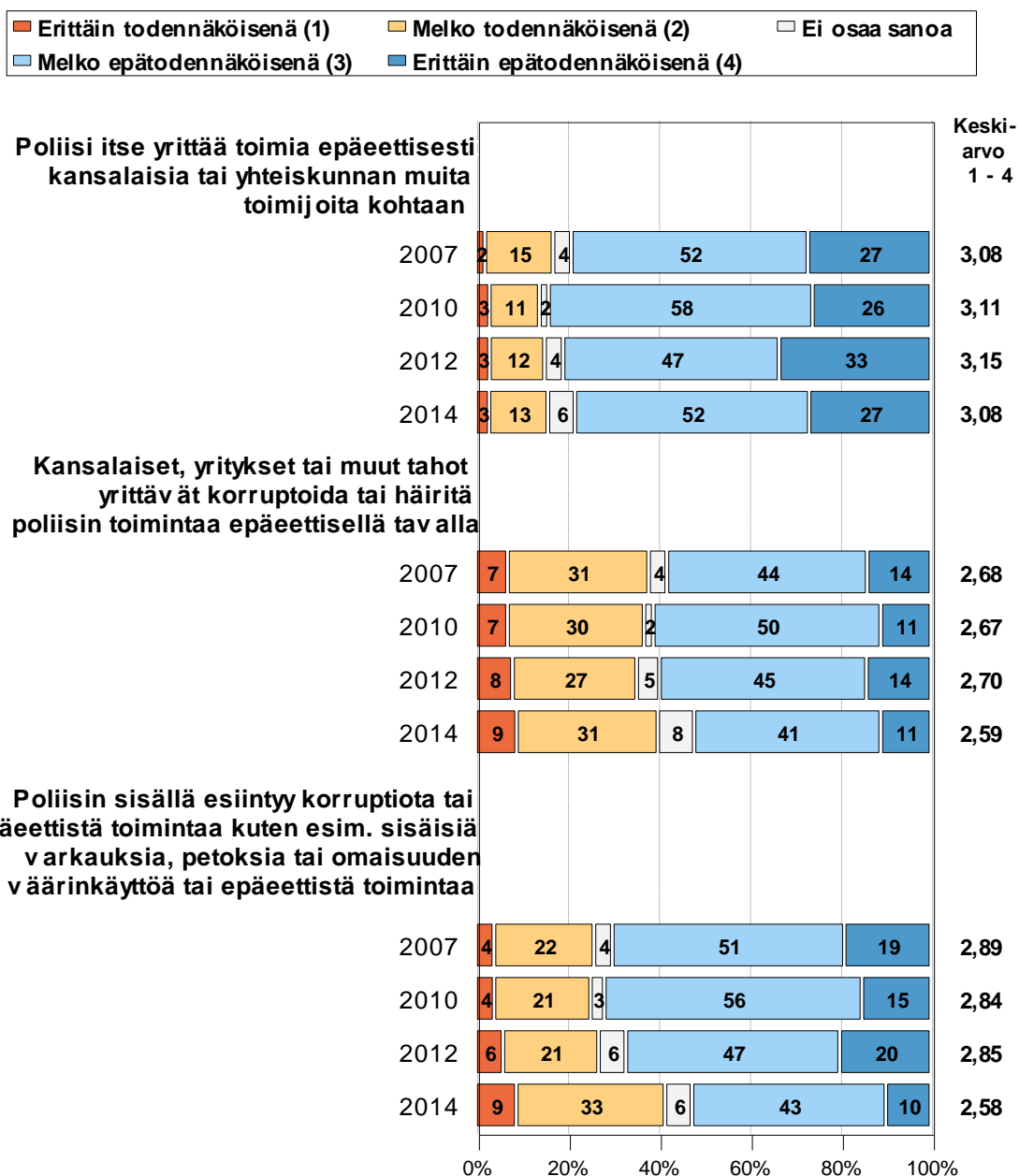
Mitä tärkeämpänä koetaan poliisin rooli rikostorjunnassa, sitä epätodennäköisempänä pidetään poliisin sisäistä korruptiota tai epäeettistä toimintaa.

Työttömät, alle 20 000 €/vuosi ansaitsevat ja ei koskaan ulkomaille matkustavat kokevat keskimääräistä todennäköisempänä, että poliisi itse yrittää toimia epäeettisesti muita tahoja kohtaan. Myös tämä kysymys korreloi vahvasti poliisin roolin tärkeydestä annettujen arvioiden kanssa. Mitä tärkeämpänä nähdään poliisin rooli rikostorjunnassa, sitä epätodennäköisempänä koetaan, että poliisin sisällä esiintyy korruptiota ja päinvastoin.

Kuvio 2.4.1 Kansalaisten arviot poliisin toiminnan korruptoituneisuudesta

Miten todennäköisenä pitää sitä, että...

Kaikki vastaajat, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

3 Yleisen järjestyksen ja turvallisuuden tila

3.1 Käsitys poliisista yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta vastaavana

86 % suomalaisista katsoo, että poliisi pystyy kantamaan vastuun yleisen järjestyksen ja turvallisuuden takaamisesta Suomessa (kokonaan 8 % tai pääosin 78 %). Vuoteen 2012 verrattuna luottamus poliisin kykyyn kantaa vastuu kokonaan tai pääosin on pysynyt samana. Kansalaisia, jotka arvioivat poliisin pystyvän kantamaan koko vastuun on 8 prosenttiyksikköä vähemmän kuin vuonna 2010.

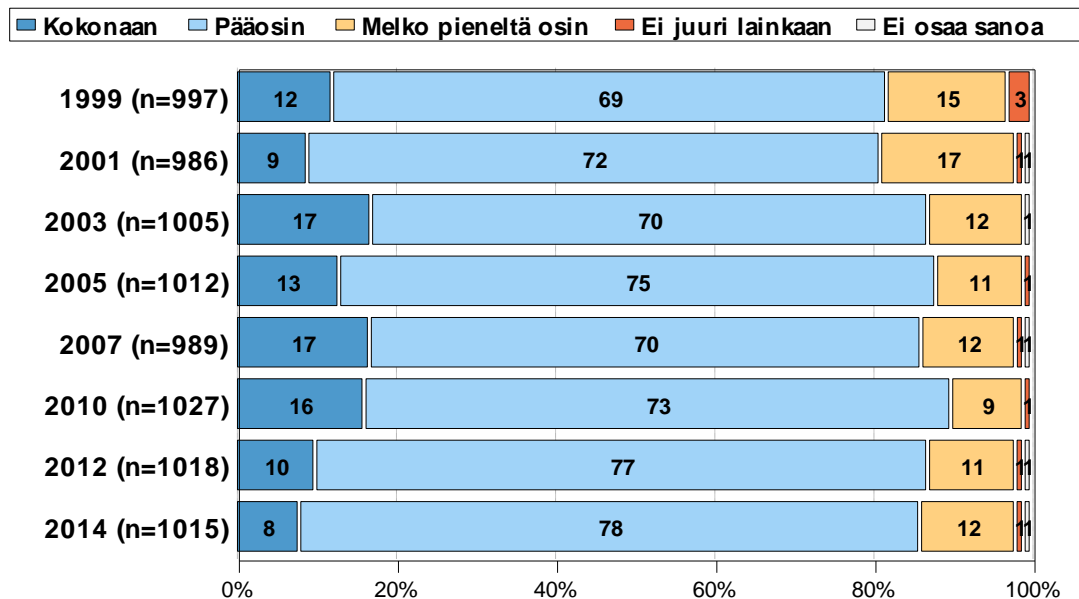
Yli 60-vuotiaat, ei lainkaan internetiä käyttävät, eläkeläiset ja 20 000–35 000 €/vuosi ansaitsevat arvioivat keskimääräistä useammin, että poliisi pystyy kantamaan vastuun kokonaan. Toisaalta työttömät, alle 6-vuotiaiden lasten vanhemmat ja alle vuoden paikkakunnalla asuneet kokivat poliisin kyvyn kantaa vastuu keskimääräistä vähäisempänä.

Mitä tärkeämpänä koettiin poliisin rooli rikostorjunnassa ja turvallisuuden parantamisessa, sitä parempana nähtiin poliisin kyky kantaa vastuu yleisen järjestyksen ja turvallisuuden takaamisesta ja päinvastoin.

Kuvio 3.1.1 Poliisin kyky vastata yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta

Missä määrin poliisi pystyy kantamaan vastuun yleisen järjestyksen ja turvallisuuden takaamisessa Suomessa?

n=kaiikki vastaajat

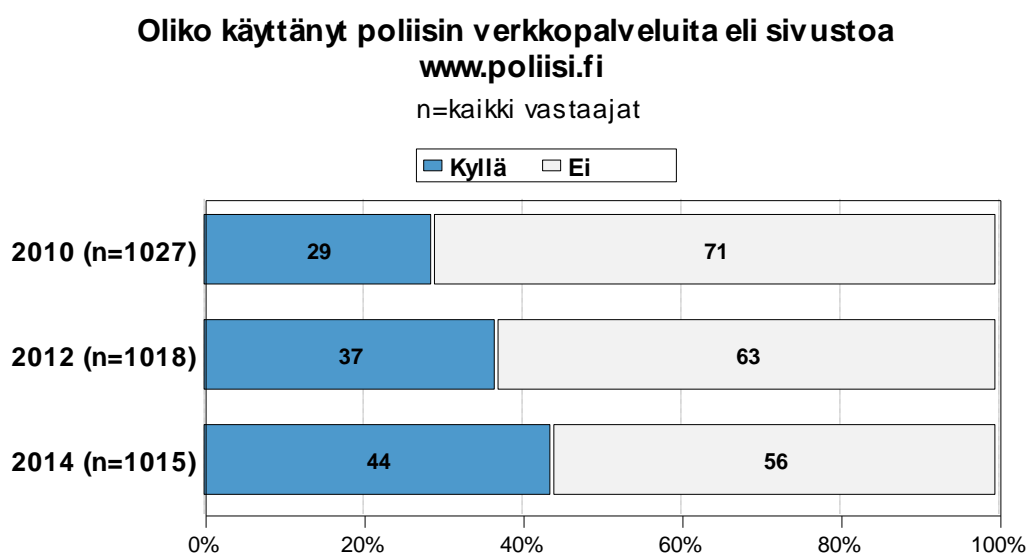

3.2 Poliisin internetsivuston käyttäminen

44 % suomalaisista on käyttänyt poliisin verkkopalveluita eli sivustoa www.poliisi.fi. Käyttäjien määrä on kasvanut vuodesta 2012 7 prosenttiyksikköä.

Keskimääräistä enemmän poliisin verkkopalveluita käyttäneitä löytyy Helsingissä asuvista, toimihenkilöistä, 25–34-vuotiaista ja korkeakoulututkinnon suorittaneista (64–74 %). Keskimääräistä vähemmän verkkopalveluita käyttäneitä on eläkeläisissä, yli 60-vuotiaissa ja ei koskaan ulkomaille matkustavissa (19–21 %).

Kuvio 3.2.1 www.poliisi.fi-sivuston käyttäminen

3.3 Etäisyys lähimmälle poliisiasemalle

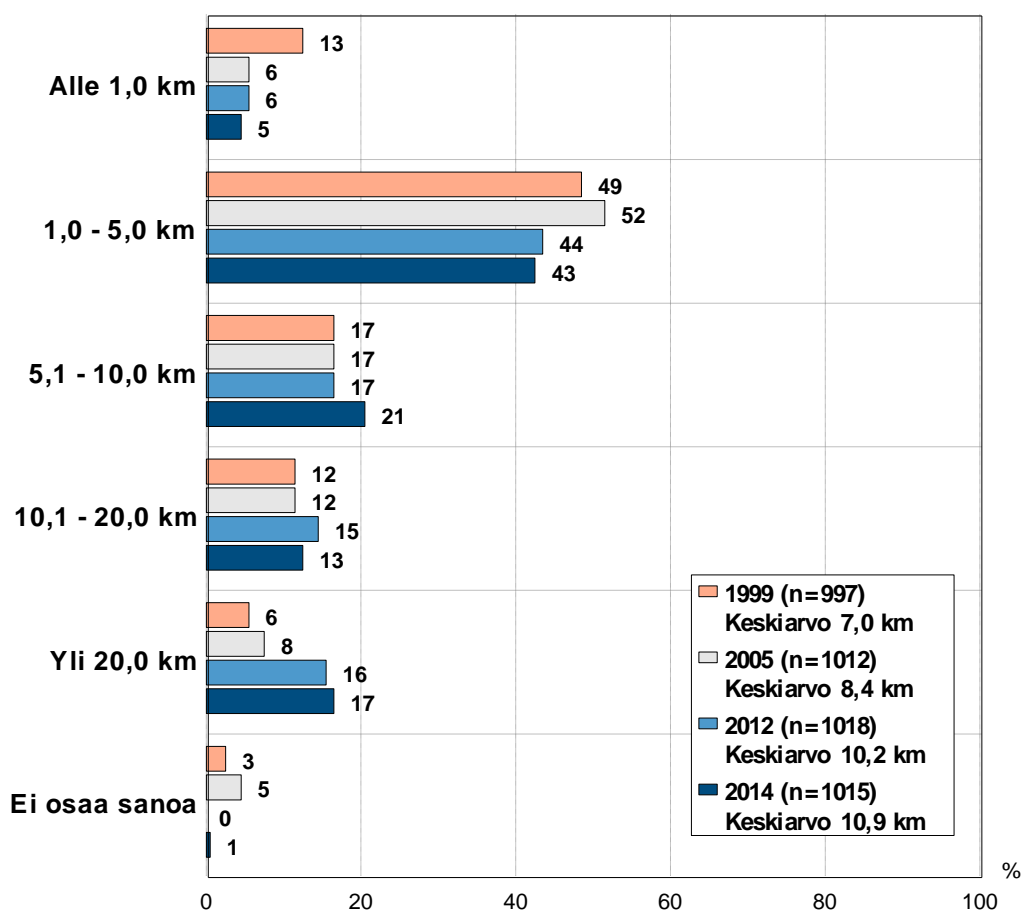
Vastaajien arvioihin perustuen etäisyys kotoa lähimmälle poliisiasemalle on keskimäärin noin 11 kilometriä. Noin puolella vastaajista etäisyys poliisiasemalle oli korkeintaan 5 kilometriä ja 17 %:lla yli 20 km.

Verrattuna vuoteen 2012 keskimääräinen etäisyys poliisiasemalle on pysynyt suunnilleen samana.

Kuvio 3.3.1 Matka lähimmälle poliisiasemalle

Kuinka pitkä matka on kotoa lähimmälle poliisiasemalle

n=kaikki vastaajat

3.4 Odotukset poliisiavun nopeudesta

Vastaajilta kysyttiin arviota siitä, minkä ajan kuluttua yhteydenotosta poliisi olisi paikalla, jos olisivat kiireellisen poliisiavun tarpeessa.

Yleisin arvio oli 11–20 minuutin sisällä (32 %). Viidennes vastaajista arvioi poliisin saapuvan paikalle 10 minuutin sisällä ja reilu viidennes arvioi aikaa kuluvan 21–30 minuuttia. Lähes neljäsosa vastaajista arvioi, että poliisilta kuluu yli puoli tuntia aikaa saapua paikalle silloin kun kyseessä on kiireellinen avuntarve.

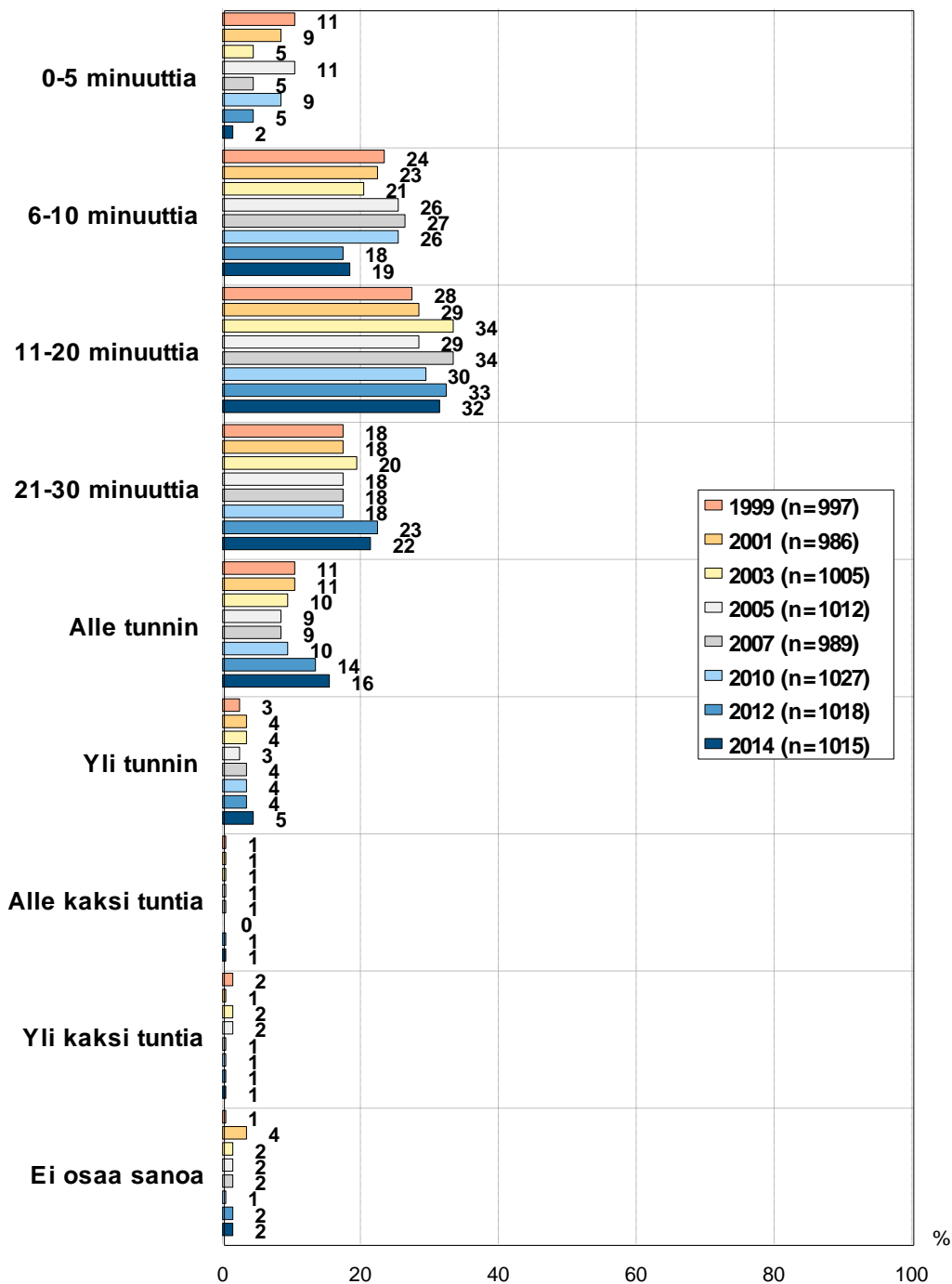
Haja-asutusalueella asuvien keskuudessa poliisin saapumiseen kuluva aika arvioitiin keskimääräistä pitemmäksi. Lähes 40 % haja-asutusalueiden asukkaista arvioi, että kiireellisessä poliisiavun tarpeessa poliisilta kestää yli puoli tuntia saapua tapahtumapaikalle (13 % arvioi ajaksi yli tunnin). Helsingissä kaksi kolmesta vastaajasta arvioi saavansa kiireellistä poliisiapua 20 minuutin sisällä ilmoituksen teosta.

Arvioissa poliisiavun nopeudesta ei ole nähtävissä merkitseviä muutoksia vuodesta 2012.

Kuvio 3.4.1 Poliisiavun saapuminen paikalle kiireellisessä tarpeessa

Jos olisi kiireellisen poliisiavun tarpeessa, minkä ajan kuluttua yhteydenotosta uskoisi poliisin olevan paikalla

n=kaikki vastaajat

3.5 Poliisin näkyvyys lähiympäristössä

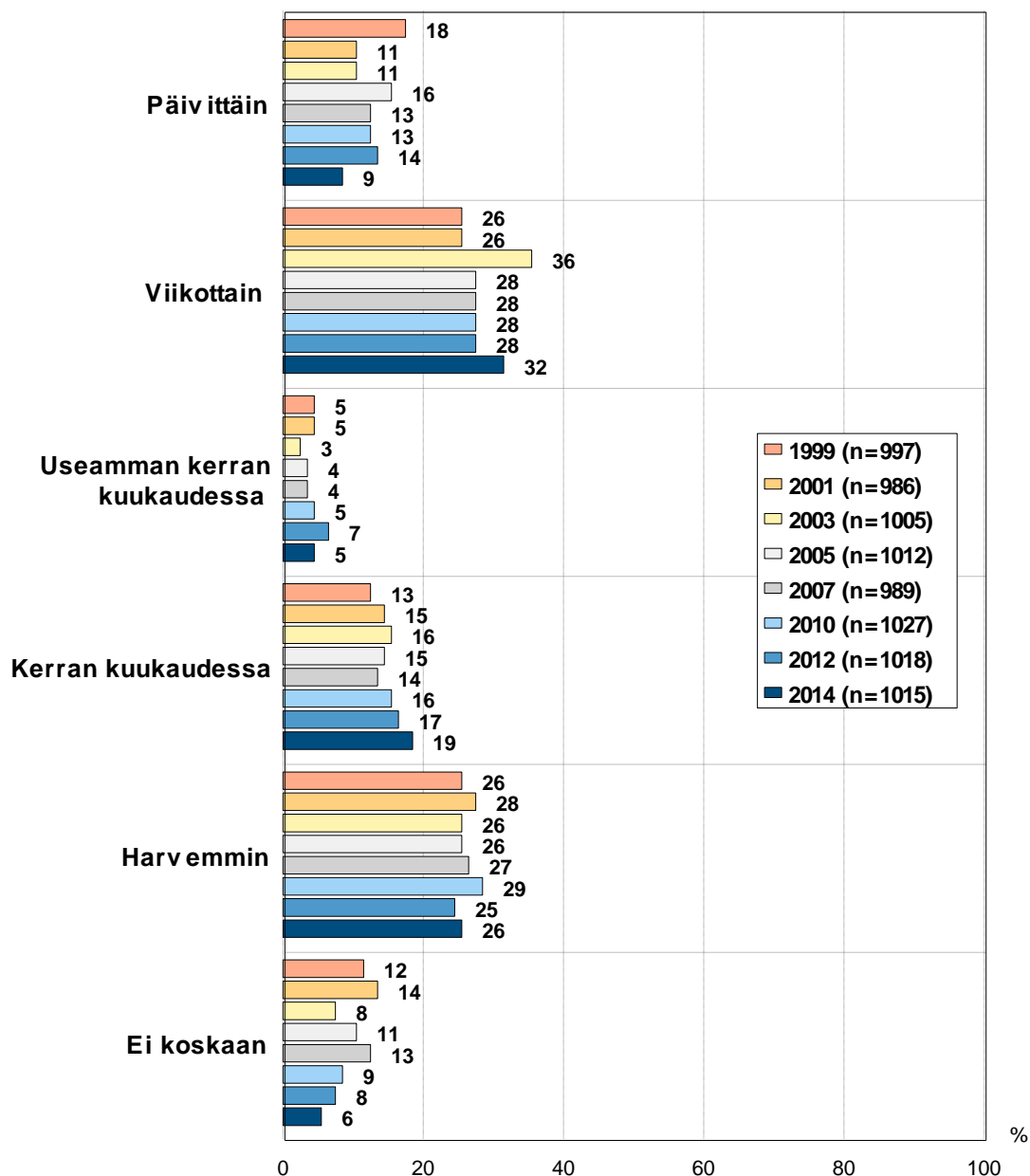
Reilut 40 % vastaajista on havainnut poliisin partioivan asuinalueellaan viikoittain tai useammin. Verrattuna vuoteen 2012 harvempi on nähnyt poliisin partioivan päivittäin ja aiempaa useampi viikoittain. Näyttäisi siltä, että poliisin partiointi on vähentynyt jonkin verran.

Yli puolet keskustoissa/kirkonkylissä asuvista ja 21 % haja-asutusalueilla asuvista on nähnyt poliisin asuinalueellaan vähintään viikoittain. 54 % haja-asutusalueilla asuvista on nähnyt poliisin partioivan harvemmin kuin kerran kuukaudessa. Reilu viidennes työttömistä on nähnyt poliisin partioivan päivittäin. Eniten poliisin partiointia on nähty Helsingissä (päivittäin 17 % ja viikoittain 41 %).

Kuvio 3.5.1 Poliisin näkyvyys asuinalueella

Kuinka usein on nähnyt poliisin partioivan asuinalueellaan

n=kaikki vastaajat

3.6 Turvattomuuden kokeminen

Vastaajille esitettiin paikkaan, kellonaikaan ja viikonpäiviin liittyviä vaihtoehtoja ja kysyttiin missä tilanteessa kokee yksinolonsa turvattomana.

Vajaa puolet suomalaisista kokee turvattomuutta jossain tilanteissa. Turvattomuutta koetaan selvästi eniten pimeän tultua keskustassa ja myöhäiseen kellonaikaan perjantai- ja lauantai-iltaisin paikkakunnan keskustassa. Noin 30 % kansalaisista kokee olonsa turvattomaksi edellä mainituissa tilanteissa. 15 % kokee olonsa turvattomaksi pankkiautomaatilla ja 15 % myöhään perjantai- ja lauantai-iltaisin asuinalueellaan.

Todettakoon, että reilu puolet suomalaisista ei koe turvattomuutta missään edellä mainituissa tilanteissa ja tämä ryhmä on kasvanut tasaisesti vuodesta 2007.

Turvattomuus myöhään perjantai- ja lauantai-iltaisin paikkakunnan keskustassa ja myöhään perjantai- ja lauantai-iltaisin asuinalueella on vähentynyt vuodesta 2012. Keskimääräistä enemmän turvattomuutta kokevat opiskelijat ja alle 20 000 €/vuosi ansaitsevat. Toisaalta keskimääräistä vähemmän turvattomuutta kokevat yrittäjät/johtavassa asemassa olevat ja yli 50 000 €/vuosi ansaitsevat. Naisista 65 % ja miehistä 31 % kertoi kokevansa turvattomuutta jossain edellä mainituissa tilanteissa. Rikoksien uhriksi tai kohteeksi joutuneet eivät koe merkittävästi enemmän turvattomuutta kuin ne, jotka eivät ole olleet kohteena.

Vastaajilta kysyttiin myös liikkumistottumuksista ja -tavoista oman asuinpaikkakunnan keskusta-alueilla ja muiden paikkakuntien keskusta-alueilla iltaisin ja öisin. 90 % asukkaista liikkui jalkaisin asuinpaikkansa keskusta-alueilla iltaisin ja öisin. 47 % liikkuu satunnaisesti ja 41 % viikoittain tai päivittäin. 76 % asukkaista liikkuu iltaisin ja öisin oman asuinalueen keskustassa omalla autolla (satunnaisesti 30 % ja viikoittain tai päivittäin 46 %).

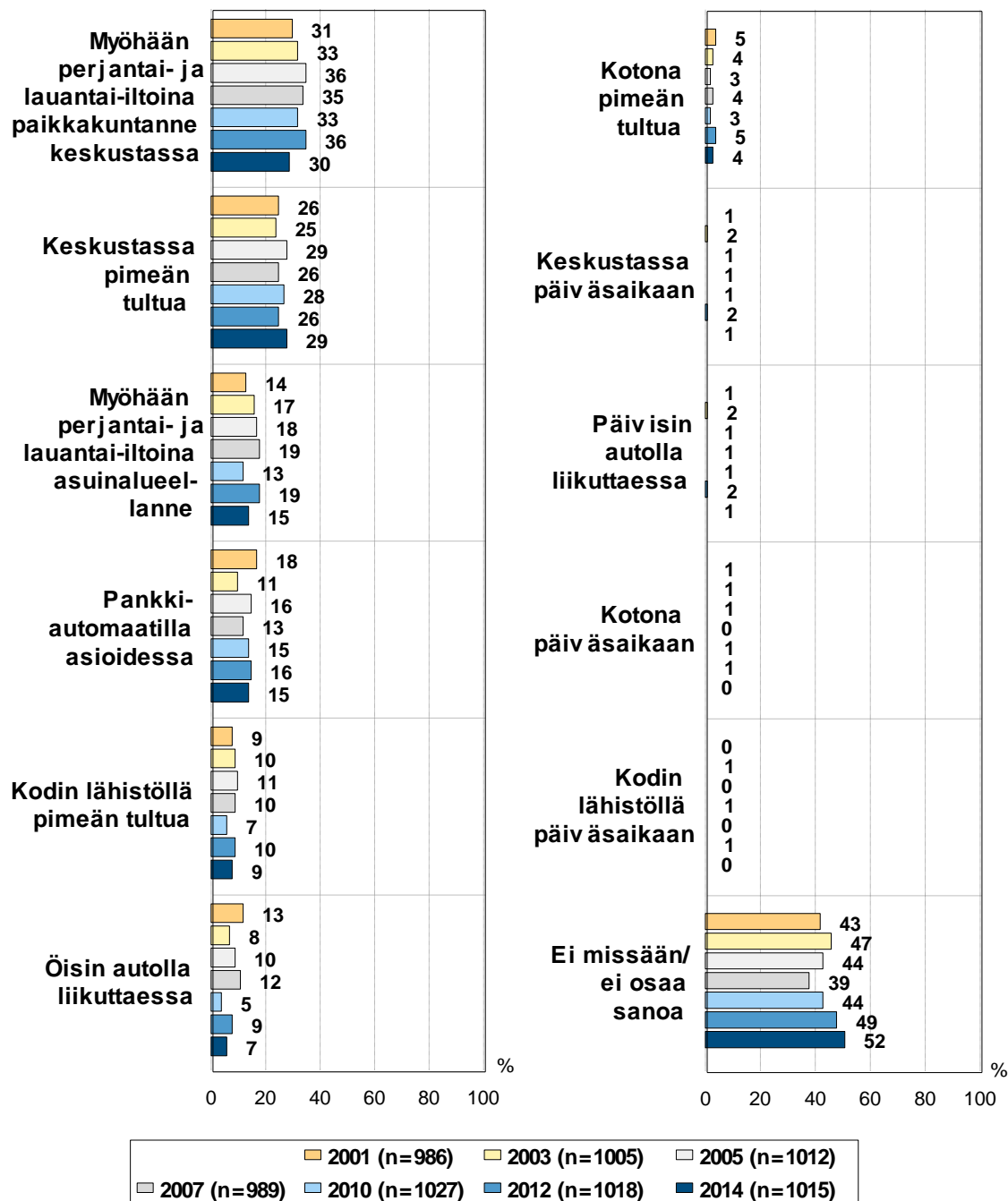
Reilu puolet asukkaista liikkuu vastaavasti julkisella liikenteellä ja 59 % polkupyörällä. Lähes kaikki asukkaat liikkuvat ainakin joskus asuinalueensa keskusta-alueella iltaisin ja öisin. Ikäluokittain tarkasteltuna 15–24-vuotiaat liikkuvat eniten keskustassa iltaisin ja öisin jalkaisin, pyörällä ja julkisella liikenteellä ja yli 60-vuotiaat vähiten. Vähiten tarkoittaa, että vanhimmasta ikäluokasta 40 % liikkuu vähintään kerran viikossa keskustassa omalla autolla ja 30 % jalkaisin.

Muiden paikkakuntien keskustoissa liikutaan iltaisin ja öisin harvemmin, mutta jalkaisin muissa keskustoissa liikkuu ainakin joskus 75 % ja omalla autolla 70 %. Naisten ja miesten liikkumisessa ei ollut kovin suuria eroja, mutta nuoret liikkuvat enemmän kuin vanhimpaan ikäluokkaan kuuluvat.

Kuvio 3.6.1 Turvattomuuden kokeminen yksin ollessa

Mikä/mitkä asiat ovat sellaisia, joissa kokee yksinolon turvattomaksi

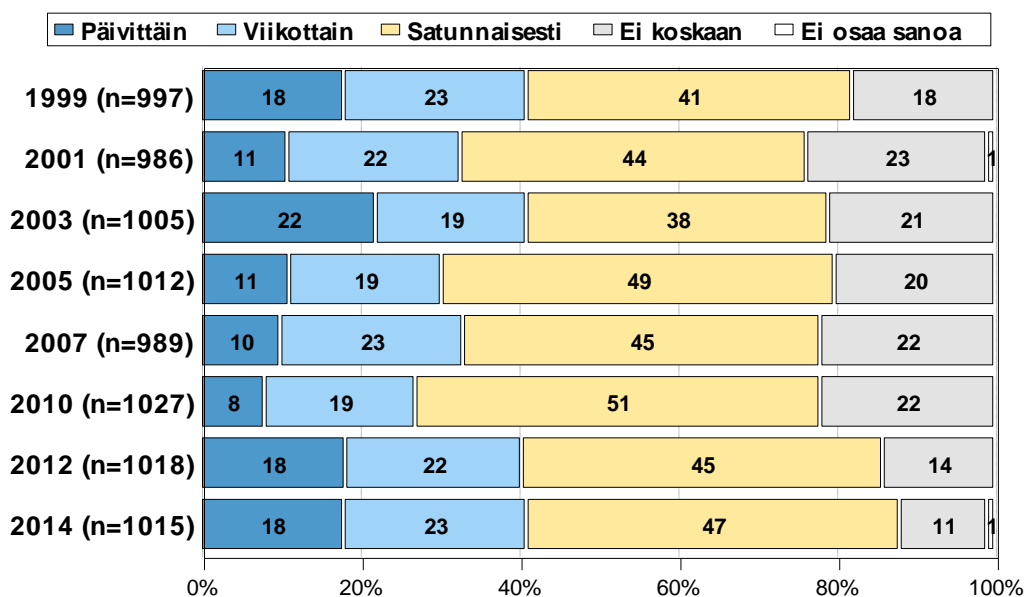
n=kaikki vastaajat

Kuvio 3.6.2 Liikkuminen jalkaisin asuinpaikkakunnan keskustassa iltaisin ja öisin

**Miten usein liikkuu jalkaisin asuinpaikkakuntansa
keskusta-alueilla iltaisin ja öisin**

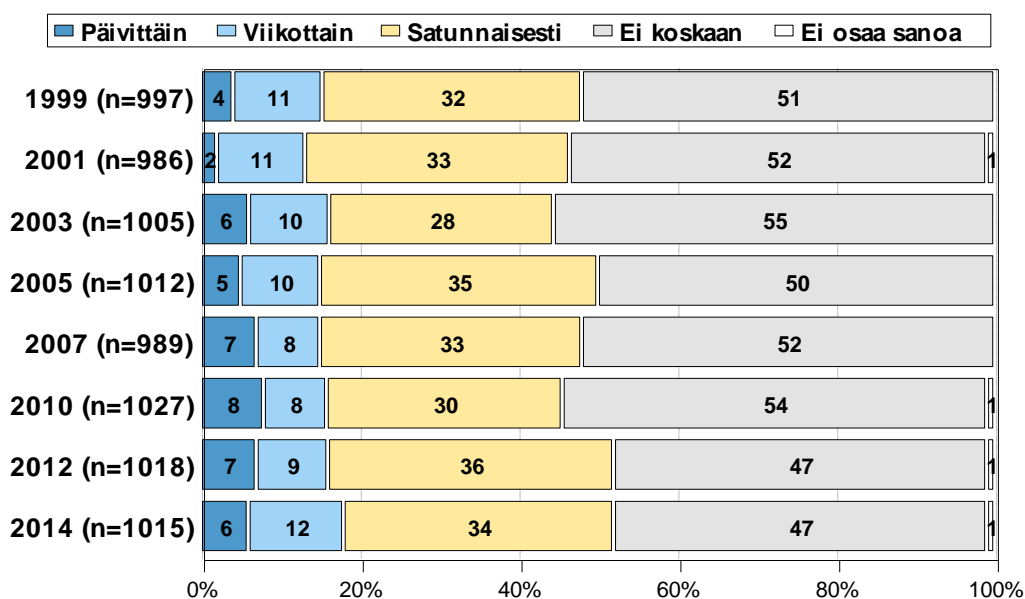
n=kaikki vastaajat

Kuvio 3.6.3 Liikkuminen julkisella liikenteellä asuinpaikkakunnan keskustassa iltaisin ja öisin

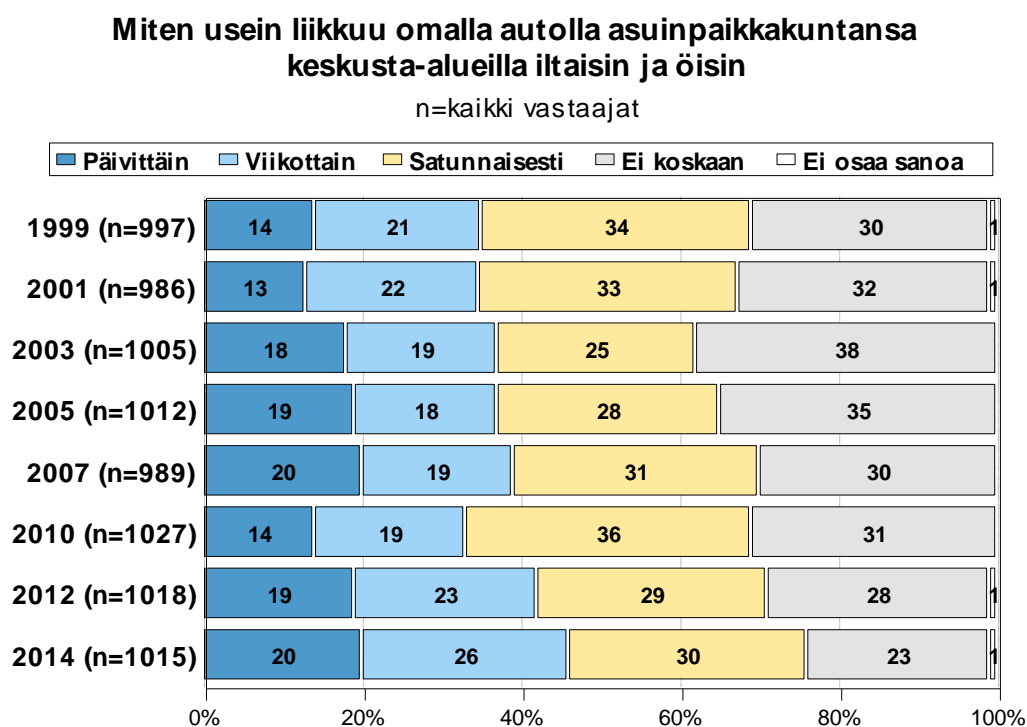
**Miten usein liikkuu julkisella liikenteellä asuinpaikkakuntansa
keskusta-alueilla iltaisin ja öisin**

n=kaikki vastaajat

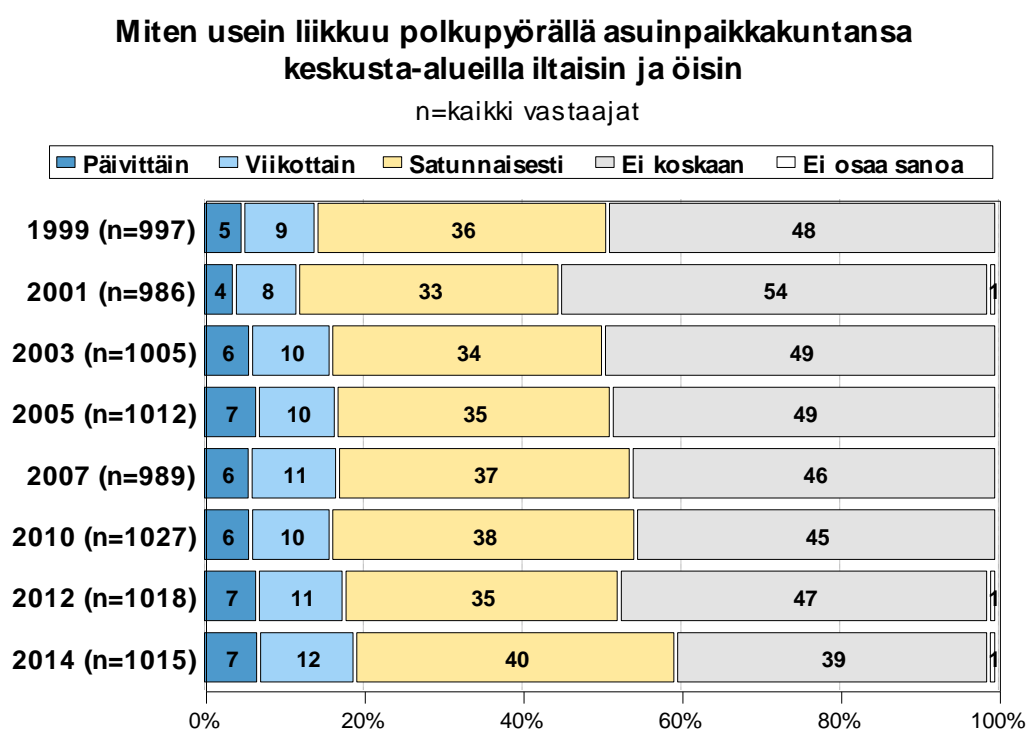

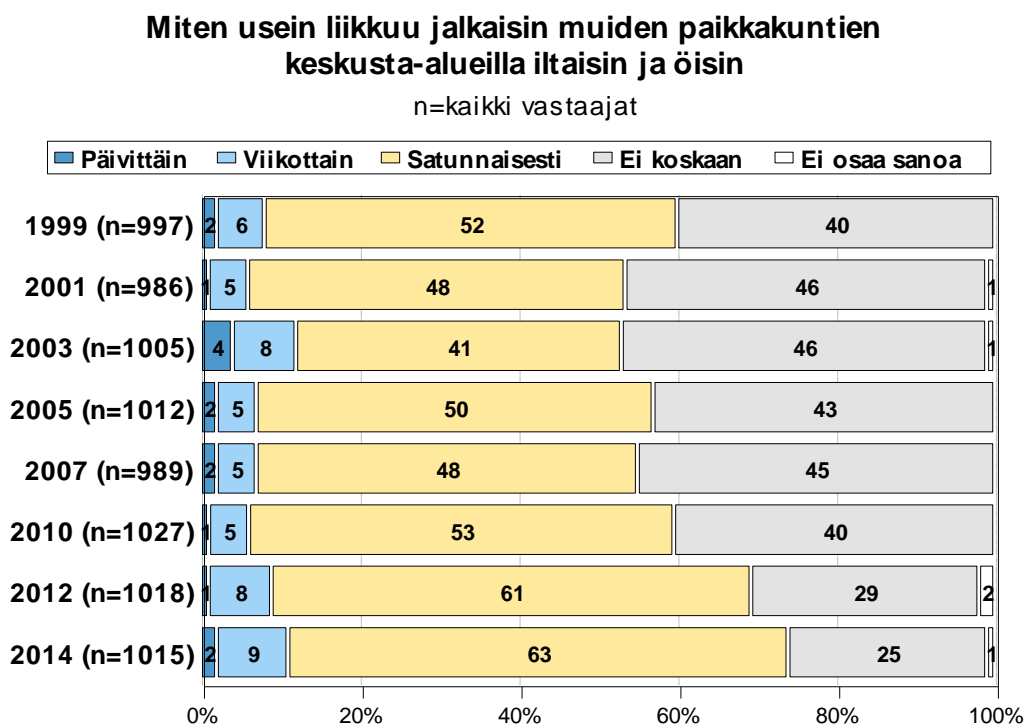
Kuvio 3.6.4 Liikkuminen omalla autolla asuinpaikkakunnan keskustassa iltaisin ja öisin

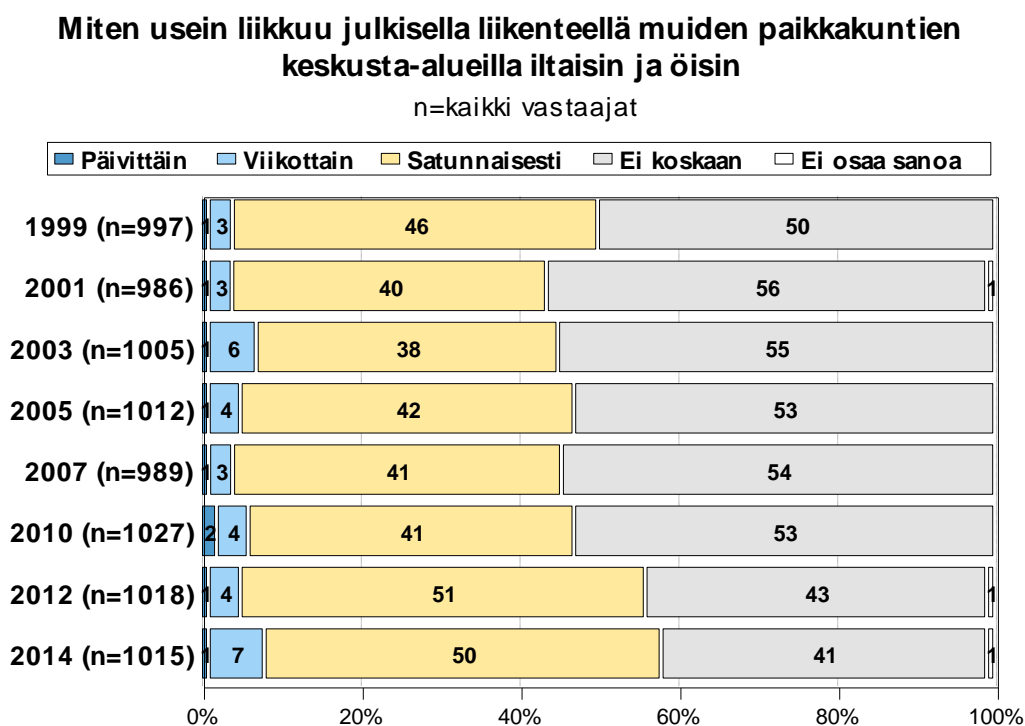
Kuvio 3.6.5 Liikkuminen polkupyörällä asuinpaikkakunnan keskustassa iltaisin ja öisin

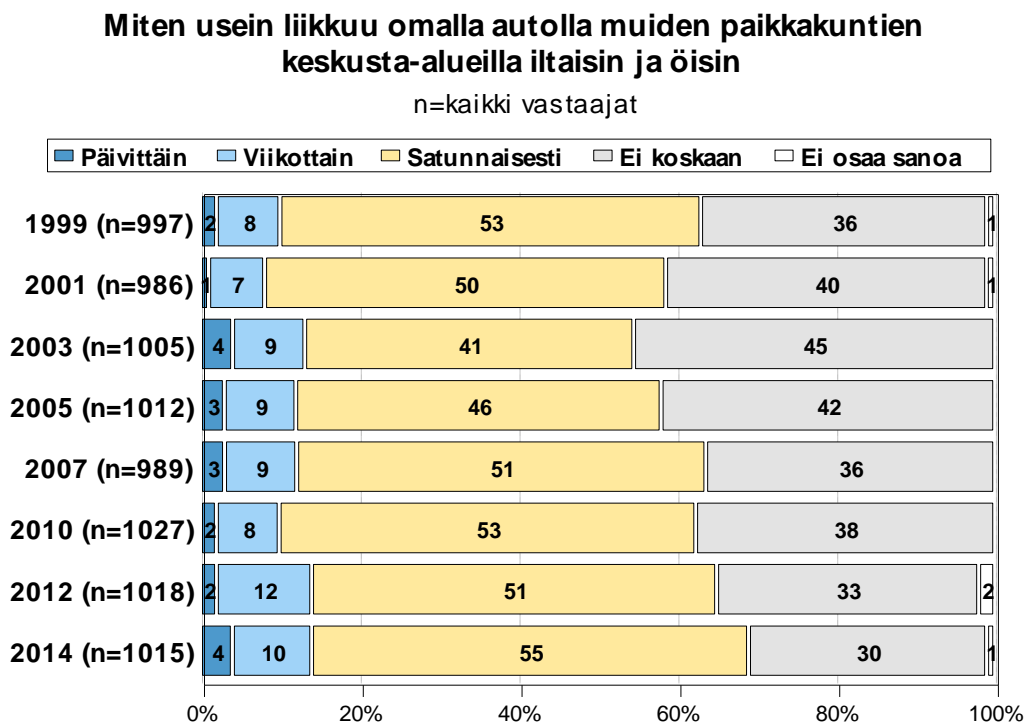
Kuvio 3.6.6 Liikkuminen jalkaisin muiden paikkakuntien keskustassa iltaisin ja öisin

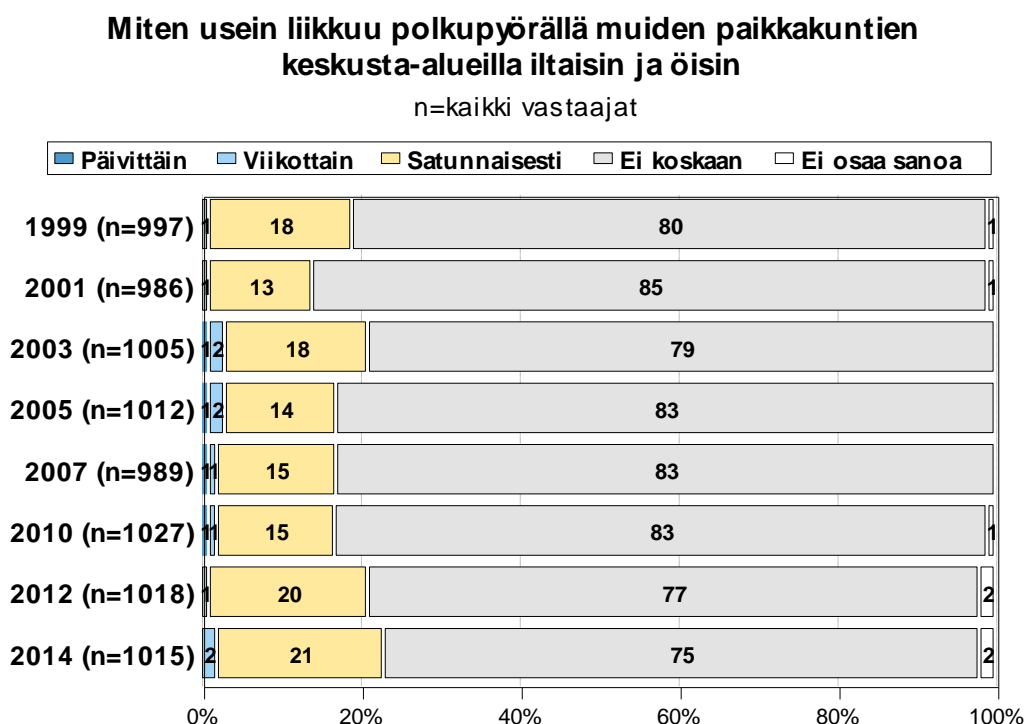
Kuvio 3.6.7 Liikkuminen julkisella liikenteellä muiden paikkakuntien keskustassa iltaisin ja öisin

Kuvio 3.6.8 Liikkuminen omalla autolla muiden paikkakuntien keskustassa iltaisin ja öisin

Kuvio 3.6.9 Liikkuminen polkupyörällä muiden paikkakuntien keskustassa iltaisin ja öisin

3.7 Toimenpiteet turvallisuuden parantamiseksi

Vastaajilta kysyttiin 15 asian tärkeyttä poliisin hoitaman yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta.

Suomalaisten mielestä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen voidaan vaikuttaa parhaiten vaikuttamalla nuorten huumeiden käyttöä koskeviin asenteisiin, tekemällä kouluissa valistustyötä, käyttämällä lähestymiskielloa, lisäämällä tietoisuutta talousrikosten yhteiskunnalle aiheuttamista vahingoista ja rikosten sovittelulla. Kaikkien edellä mainittujen toimenpiteiden osalta asiaa erittäin tärkeänä pitävien osuus on kuitenkin pienentynyt viime vuosina.

Juopottelun kieltäminen julkisilla paikoilla, työllisyyden parantuminen yleisesti, prostituution täyskielto ja valvonnan lisääminen, julkisilla paikoilla ja rappukäytävissä virtsaamiseen puuttuminen ja nuorten vapaa-ajanviettomahdollisuuksien lisääminen koetaan 15 esitetystä asiasta vähiten tärkeinä.

Monen asian tärkeys viiden tärkeimmän lisäksi on vähentynyt vuodesta 2010. Kotien ja vanhemmuuden merkityksen lisääminen, alkoholistien ja päihteiden väärinkäyttäjien hoitoon ohjaaminen ja työllistäminen, huomion kiinnittäminen vanhempien käyttäytymisesimerkkeihin, julkisilla paikoilla ja rappukäytävissä virtsaamiseen puuttuminen, työllisyyden parantuminen yleisesti ja juopottelun kieltäminen julkisilla paikoilla ja nuorten vapaa-ajanmahdollisuuksien lisääminen koetaan vähemmän tärkeiksi kuin vuonna 2010. Käsitykset muiden asioiden tärkeydestä turvallisuuden parantamiseksi ovat pysyneet jokseenkin ennallaan.

Taustaryhmittäin tarkasteltuna käsityksissä on eroavaisuuksia etenkin vastaajan sukupuolen ja iän mukaan. Naiset pitävät kaikkia esitettyjä asioita tärkeämpinä kuin miehet. Naiset kokevat miehiä tärkeämpänä erityisesti prostituution täyskiellon ja valvonnan lisäämisen, päihteiden väärinkäyttäjien hoitoon ohjaamisen ja työllistämisen, kouluissa tehtävän valistustyön ja lähestymiskiellot.

Nuoret kokevat päihteiden väärinkäyttäjien hoitoon ohjaamisen ja työllistämisen ja nuorten vapaa-ajanviettomahdollisuuksien lisäämisen muita ikäryhmiä tärkeämpinä ja kouluissa tehtävän valistustyön vähemmän tärkeänä.

Alimman koulutustason omaavat pitävät juopottelun kieltämistä julkisilla paikoilla, julkisilla paikoilla virtsaamiseen puuttumista, prostituution täyskielloa ja valvonnan lisäämistä, päihteiden väärinkäyttäjien hoitoon ohjaamista ja työllistämistä sekä työllisyyden parantumista yleensä selvästi tärkeämpinä asioina kuin korkeakoulututkinnon omaavat.

Eläkeläiset pitävät nuorten huumeiden käyttöä koskeviin asenteisiin vaikuttamista, tietoisuuden lisäämistä talousrikollisuuden yhteiskunnalle aiheuttamista vahingoista, juopottelun kieltämistä julkisilla paikoilla, julkisilla paikoilla virtsaamiseen puuttumista ja prostituution täyskieltoa ja valvonnan lisäämistä selvästi tärkeämpinä asioina kuin muut vastaajaryhmät.

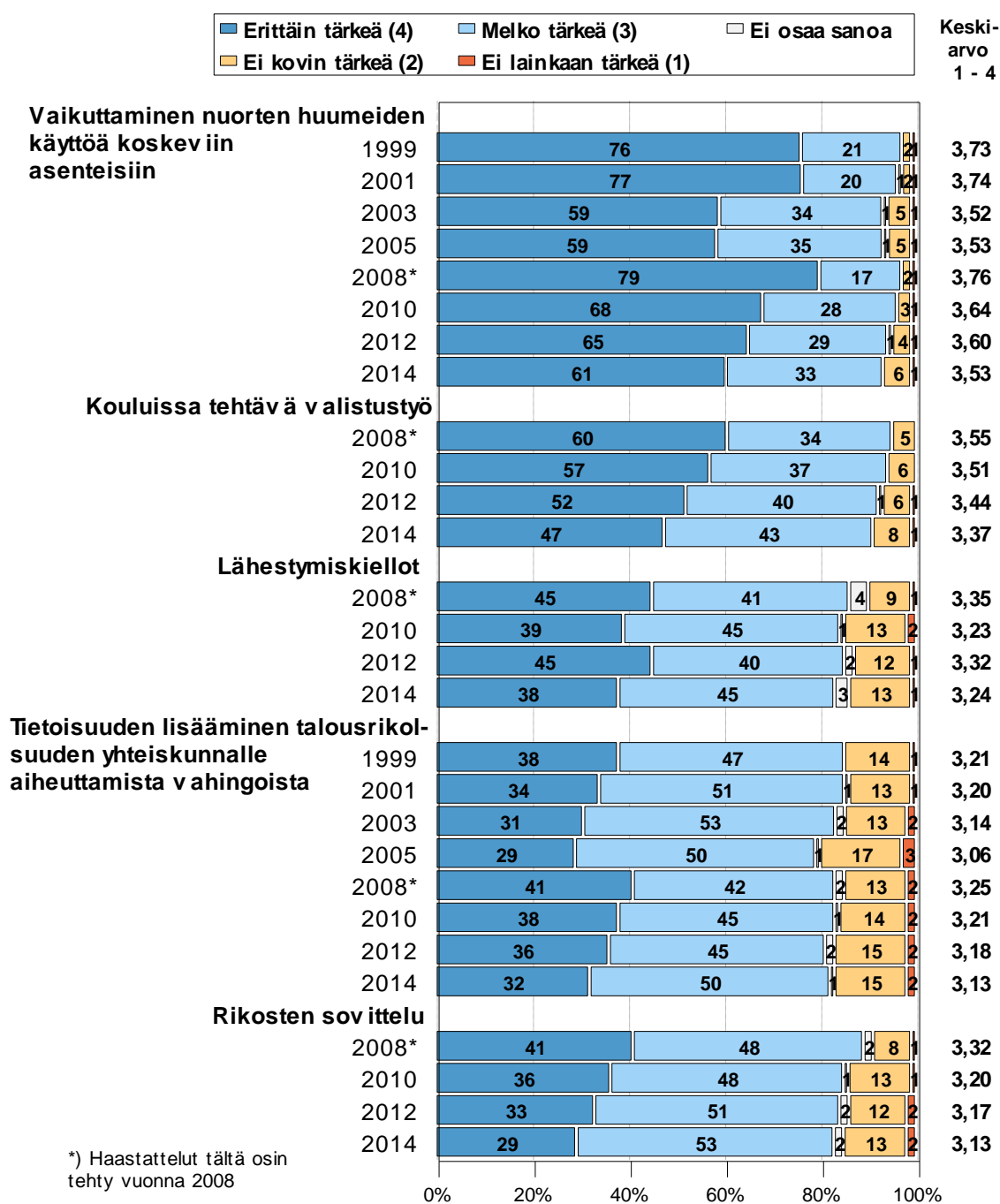
Helsingiläiset pitävät lähes kaikkia esitettyjä asioita vähemmän tärkeinä kuin suomalaiset keskimäärin. Juopottelun kieltäminen, virtsaamiseen puuttuminen, prostituution täyskielto ja päihteiden väärinkäyttäjien hoitoon ohjaaminen ja työllistäminen nähdään Helsingissä selvästi vähemmän tärkeänä kuin muualla Suomessa.

Kuvio 3.7.1 Eri toimenpiteiden tärkeys yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta (1/3)

Toimenpiteen tärkeys yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta (1/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

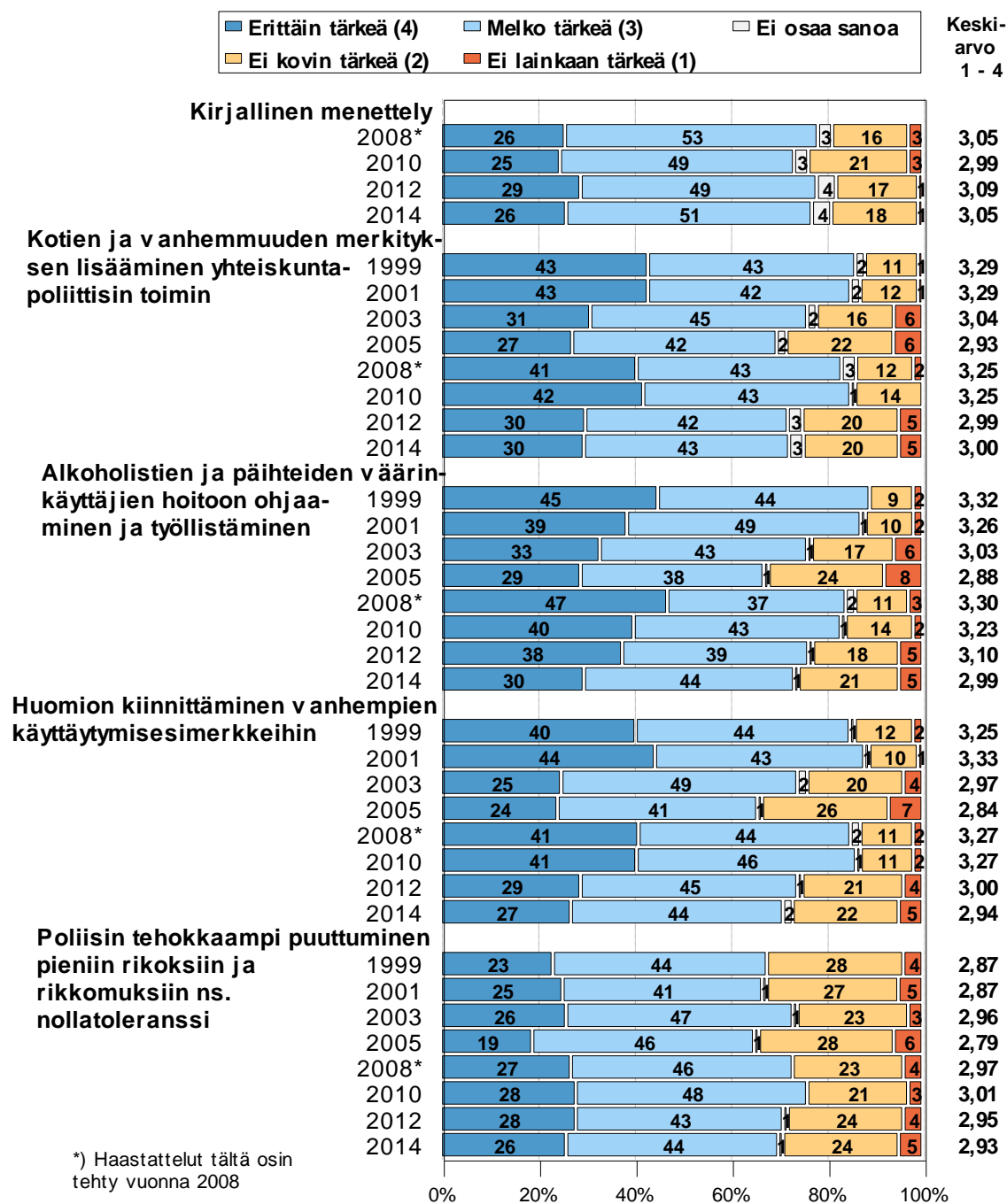
*) Haastattelut tältä osin tehty vuonna 2008

Kuvio 3.7.2 Eri toimenpiteiden tärkeys yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta (2/3)

Toimenpiteen tärkeys yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta (2/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

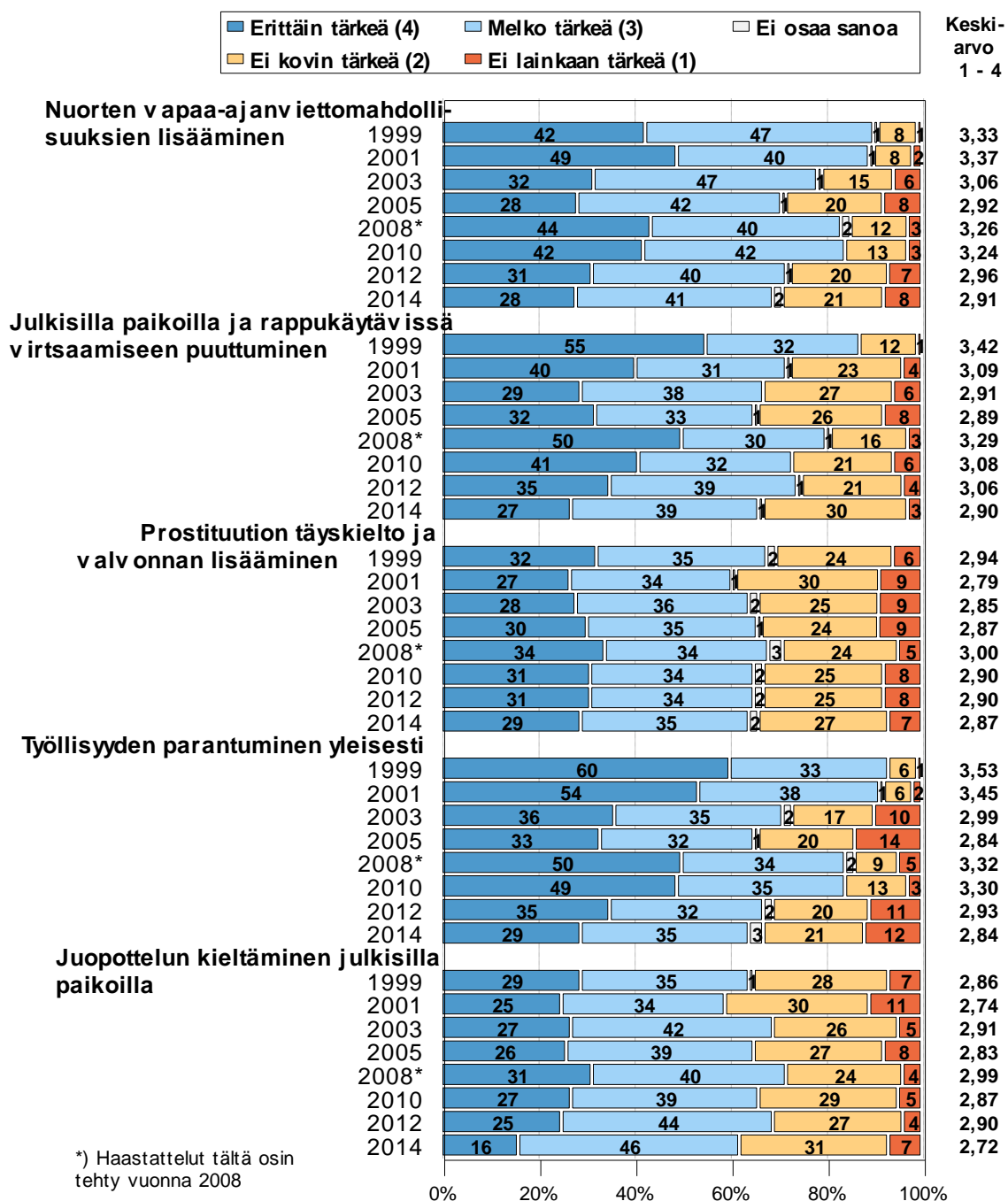
*) Haastattelut tältä osin tehty vuonna 2008

Kuvio 3.7.3 Eri toimenpiteiden tärkeys yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta (3/3)

Toimenpiteen tärkeys yleisen järjestyksen ja turvallisuuden kannalta (3/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

*) Haastattelut tältä osin tehty vuonna 2008

4 Rikostorjunnan haasteita

4.1 Rikollisuusongelma lähiympäristössä

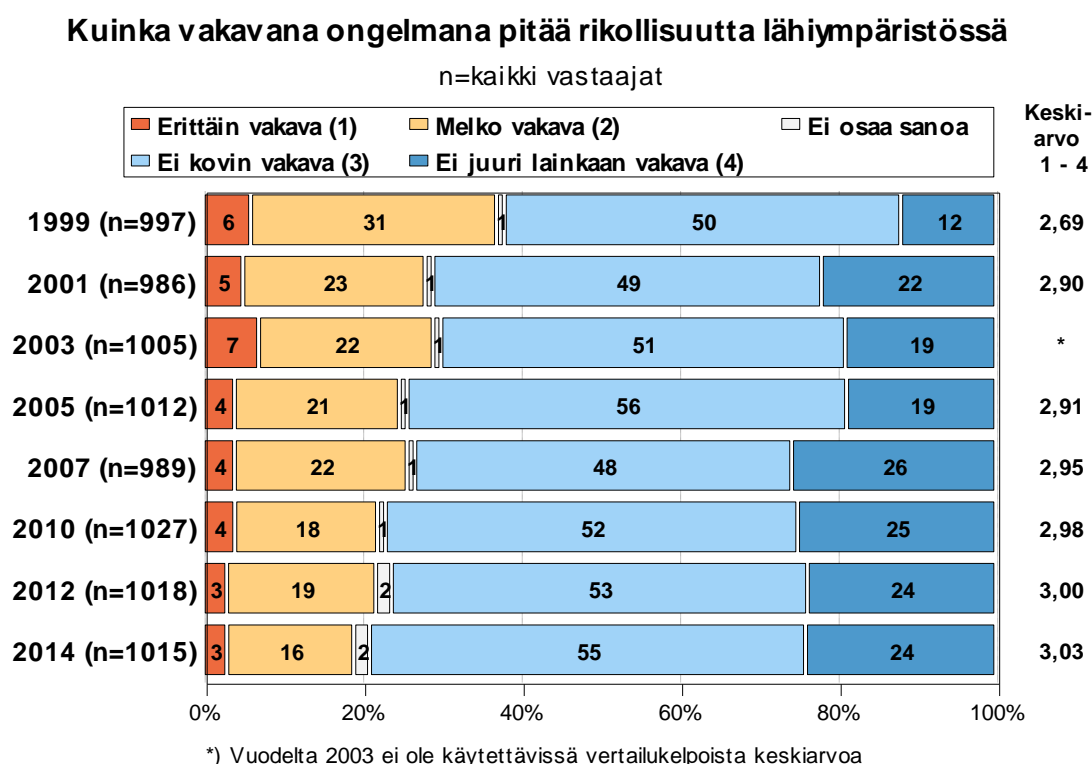
Vajaa viidennes suomalaisista pitää rikollisuutta lähiympäristössään vähintäänkin melko vakavana ongelmana.

Rikollisuuden ongelmaksi kokevia on hieman vähemmän kuin vuonna 2012; reilu puolet vuoden 1999 määrästä.

Aluekohtaisia eroja ei juurikaan ole havaittavissa.

Naiset kokevat rikollisuuden lähiympäristössään jonkin verran vakavammaksi ongelmaksi kuin miehet ja nuoret pienemmäksi ongelmaksi kuin muut ikäryhmät.

Kuvio 4.1.1 Rikollisuusongelman vakavuus lähiympäristössä

4.2 Huolestuneisuus rikollisuusiästä

Vastaajille esitettiin 12 asiaa ja kysyttiin kuinka paljon asia huolestuttaa. Esitetyistä asioista suomalaisia huolestuttaa selvästi eniten rattijuoppous, ampuma-aseella tehty rikos ja huumeiden käyttö ja myynti. Asiat huolestuttavat erittäin paljon 52–58 % suomalaisista.

Pahoinpitelyt, seksuaalinen ahdistelu ja väkivalta sekä alaikäisten juopottelu huolestuttavat erittäin paljon kolmannelta vastaajasta, asuntomurrot vajaata 30 %, ilkivalta ja vandalismi, tietoturvasuus internetissä ja autovarkaudet noin viidennestä ja juopuneet julkisilla paikoilla ja nuorison kerääntyminen keskustoihin ja julkisiin paikkoihin vajaata 10 % suomalaisista.

Kaikkien asioiden kohdalla, lukuun ottamatta tietoturvasuutta internetissä ja autovarkauksia, huolestuneisuus on vähentynyt jonkin verran vuodesta 2012 – erittäin huolestuneita on vähemmän.

Naisia huolestuttavat kaikki asiat enemmän kuin miehiä lukuun ottamatta autovarkauksia ja ilkivaltaa/vandalismia.

Yli 60-vuotiaita huolestuttavat useimmat asiat enemmän kuin nuoria. Seksuaalinen ahdistelu ja väkivalta huolestuttavat alle 25-vuotiaita enemmän kuin muita ikäryhmiä. Asiat huolestuttavat enemmän niitä, jotka pitävät poliisin roolia rikostorjunnassa erittäin tärkeänä kuin niitä, jotka eivät näe poliisin roolia tärkeänä. Asiat huolestuttavat yhtä paljon riippumatta siitä oliko vastaaja joutunut rikoksen uhriksi tai kohteeksi, rikoksen silminnäkijäksi tai todistajaksi/asianomistajaksi rikosprosessissa tai ei. Alaikäisten juopottelu huolestuttaa vähän koulutettuja enemmän kuin korkeakoulututkinnon omaavia.

Huumeiden käyttö ja myynti, alaikäisten juopottelu ja rattijuoppous huolestuttavat eläkeläisiä keskimääräistä enemmän ja opiskelijoita keskimääräistä vähemmän. Eläkeläisiä huolestuttaa lisäksi muita enemmän ampuma-aseella tehdyt rikokset, asuntomurrot, autovarkaudet, ilkivalta/vandalismi ja juopuneet julkisilla paikoilla. Opiskelijoita huolestuttaa keskimääräistä enemmän seksuaalinen ahdistelu ja väkivalta.

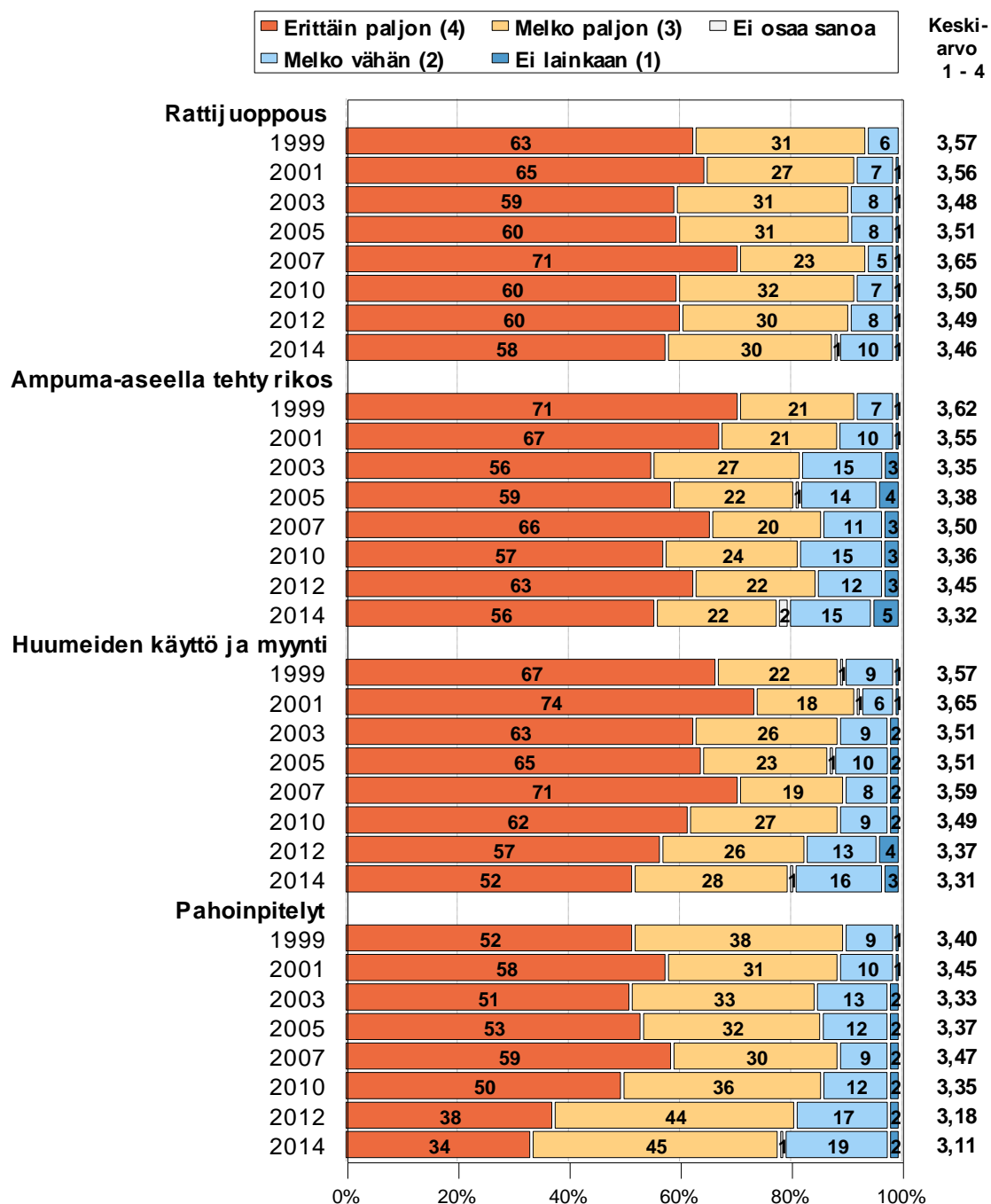
Helsingissä/Uudellamaalla ollaan keskimääräistä huolestuneempia seksuaalisesta ahdistelusta ja väkivallasta ja keskimääräistä vähemmän huolestuneita alaikäisten juopottelusta. Seksuaalinen ahdistelu ja väkivalta huolestuttavat keskimääräistä vähemmän alle 30 000 asukkaan kunnissa.

Kuvio 4.2.1 Huolestuneisuus eri rikollisuusilmiöistä (1/3)

Missä määrin asia/ilmiö huolestuttaa (1/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

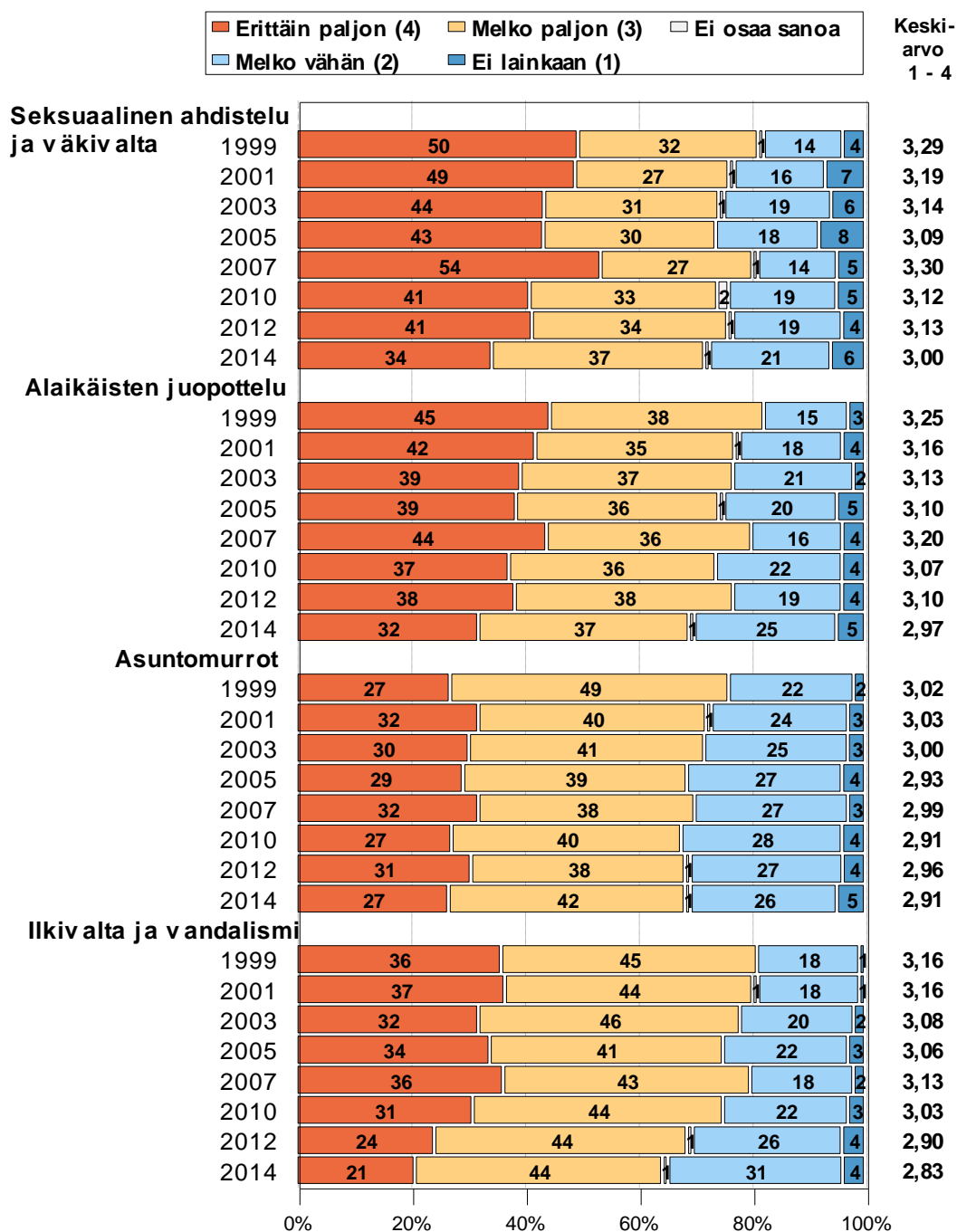

Kuvio 4.2.2 Huolestuneisuus eri rikollisuusilmiöistä (2/3)

Missä määrin asia/ilmiö huolestuttaa (2/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

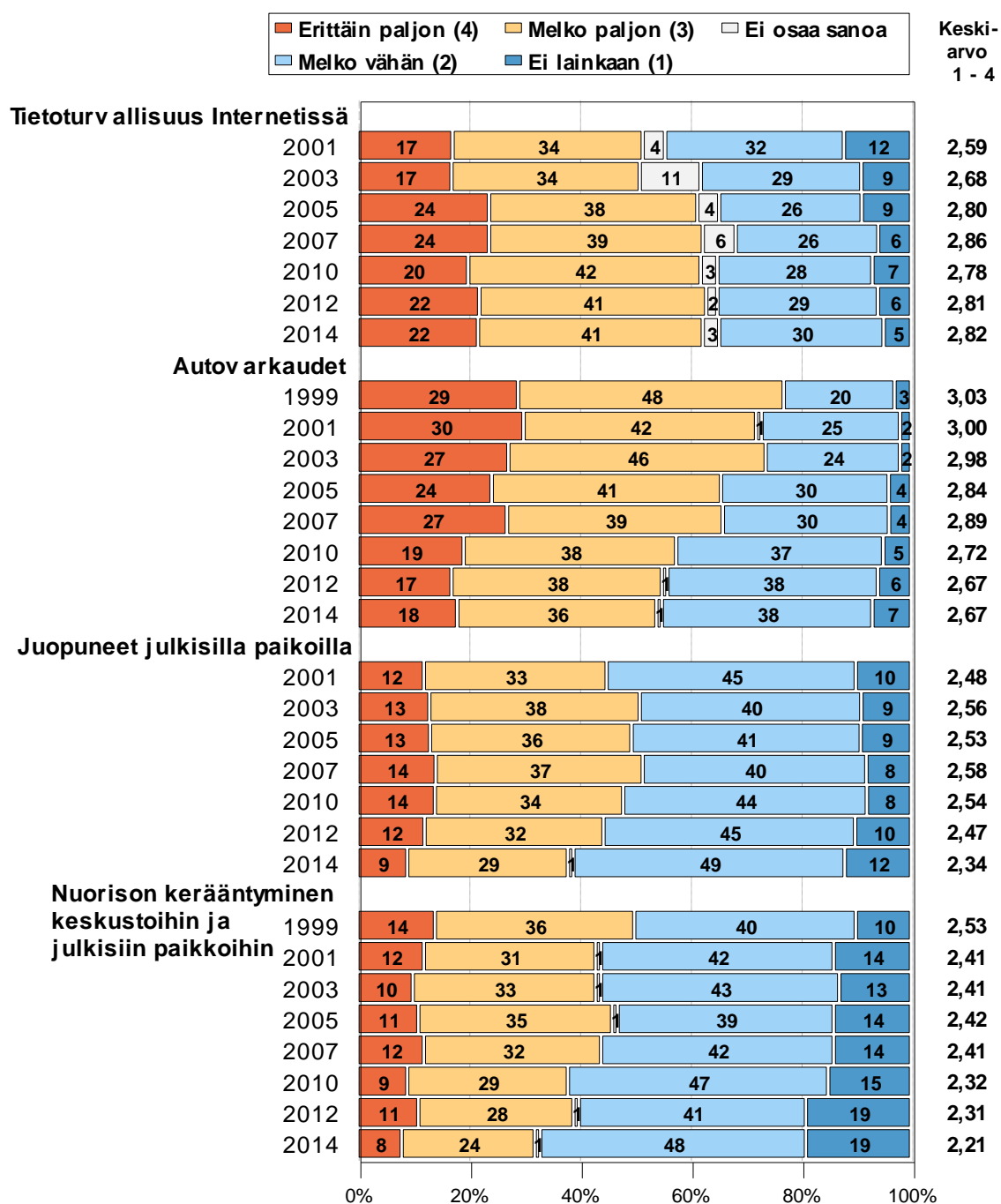

Kuvio 4.2.3 Huolestuneisuus eri rikollisuusilmiöistä (3/3)

Missä määrin asia/ilmiö huolestuttaa (3/3)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

4.3 Rikoksen kohteeksi joutuminen

55 % vastaajista ilmoitti joutuneensa joskus jonkin rikoksen uhriksi tai kohteeksi. Rikoksen kohteeksi joutuneita on kokonaisuudessa vähemmän kuin vuoden 2012 tutkimuksessa.

Yleisimmät rikokset, joiden kohteeksi on jouduttu, ovat omaisuuden varastaminen ja omaisuuden vahingoittaminen. Kuluvana vuonna 4 %:lta vastaajista on varastettu ja 3 %:lla vahingoitettu omaisuutta.

Tutkimuksen mukaan varkauden kohteeksi joutuneita oli 2013–2014 vähemmän kuin 2011–2012.

Kolmannes vastaajista ilmoitti joutuneensa joskus varkauden kohteeksi ja neljäsosalla oli joskus vahingoitettu omaisuutta.

14 % suomalaisista on joutunut joskus pahoinpitelyyn, 11 % autovarkauden tai yrityksen, 8 % seksuaalisen ahdistelun ja 7 % asuntomurron tai yrityksen kohteeksi. 2013–2014 noin 1 % suomalaisista on joutunut vuosittain edellä mainittujen rikosten tai niiden yritysten kohteeksi.

Kaiken kaikkiaan miehet (58 %) ovat joutuneet useammin rikosten uhriksi kuin naiset (52 %). Samoin 35–49-vuotiaat useammin (70 %) kuin 15–24-vuotiaat (39 %). Kuluvan vuoden aikana rikoksen uhriksi joutuneita on kuitenkin eniten nuorissa (14 %).

Miehet joutuvat useimpien rikosten kohteeksi useammin kuin naiset. Seksuaalinen ahdistelu ja väkivalta kohdistuu kuitenkin selvästi useammin naisiin.

Alueittain tarkasteltuna eniten rikoksen kohteeksi joutuneita on Helsingissä/ Uudellamaalla (66 %). Ammattiryhmistä useimmin rikoksen kohteeksi ovat joutuneet yrittäjät/johtavassa asemassa olevat (72 %), mutta viimeisen vuoden aikana opiskelijat (15 %). Koulutuksen mukaan tarkasteltuna eniten rikoksen uhriksi joutuneita on korkeasti koulutetuissa (65 %) ja vähiten alimpaan koulutustasoon kuuluvissa (44 %).

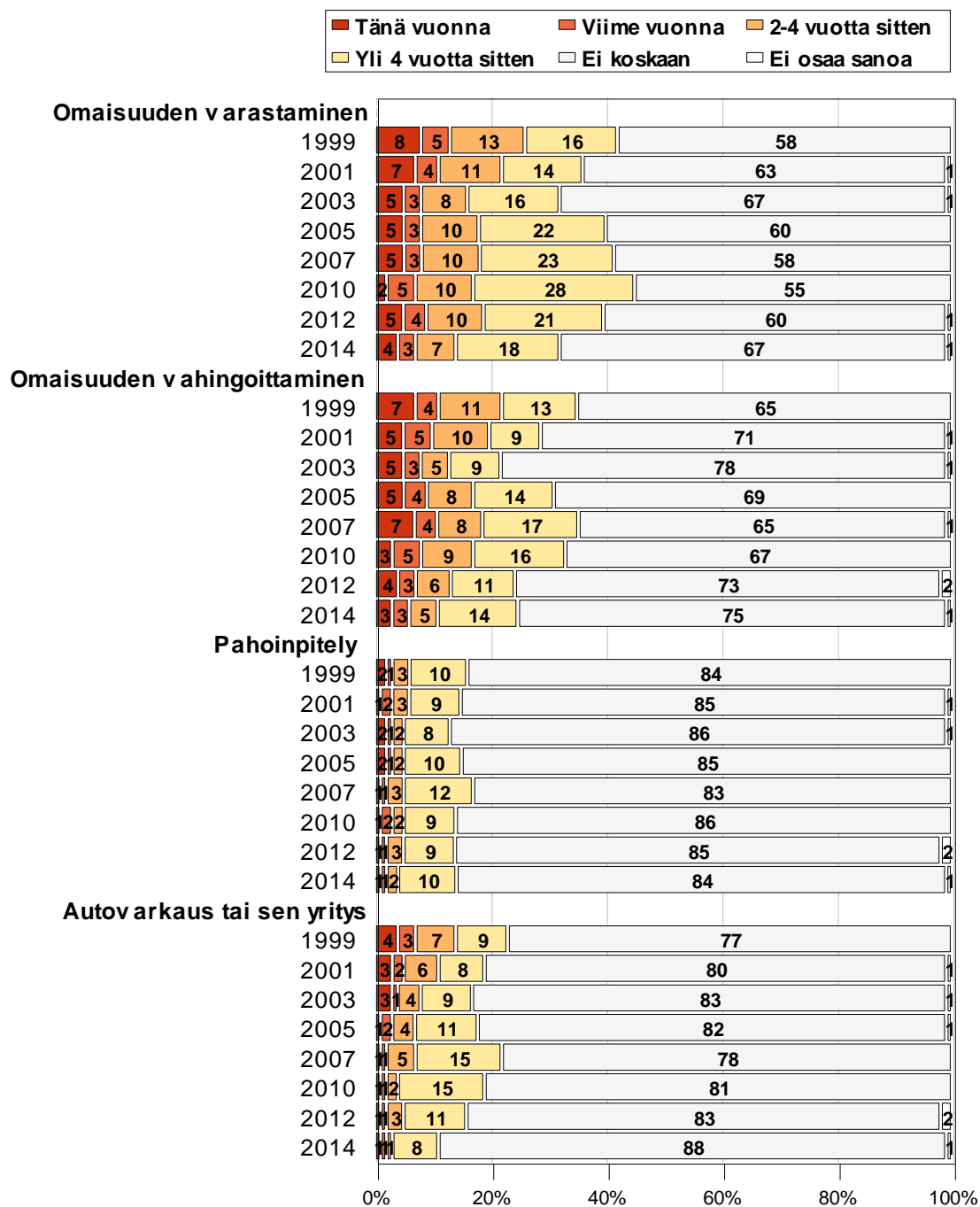
Selvästi eniten rikoksen kohteeksi vuonna 2014 joutuneita on henkilöissä, jotka ovat asuneet asuinpaikkakunnallaan alle vuoden (19 %). Ilmeisesti outo ympäristö aiheuttaa ylimääräisen riskin.

Kuvio 4.3.1 Rikoksen uhriksi tai kohteeksi joutuminen (1/2)

Onko joutunut rikoksen uhriksi tai kohteeksi (1/2)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

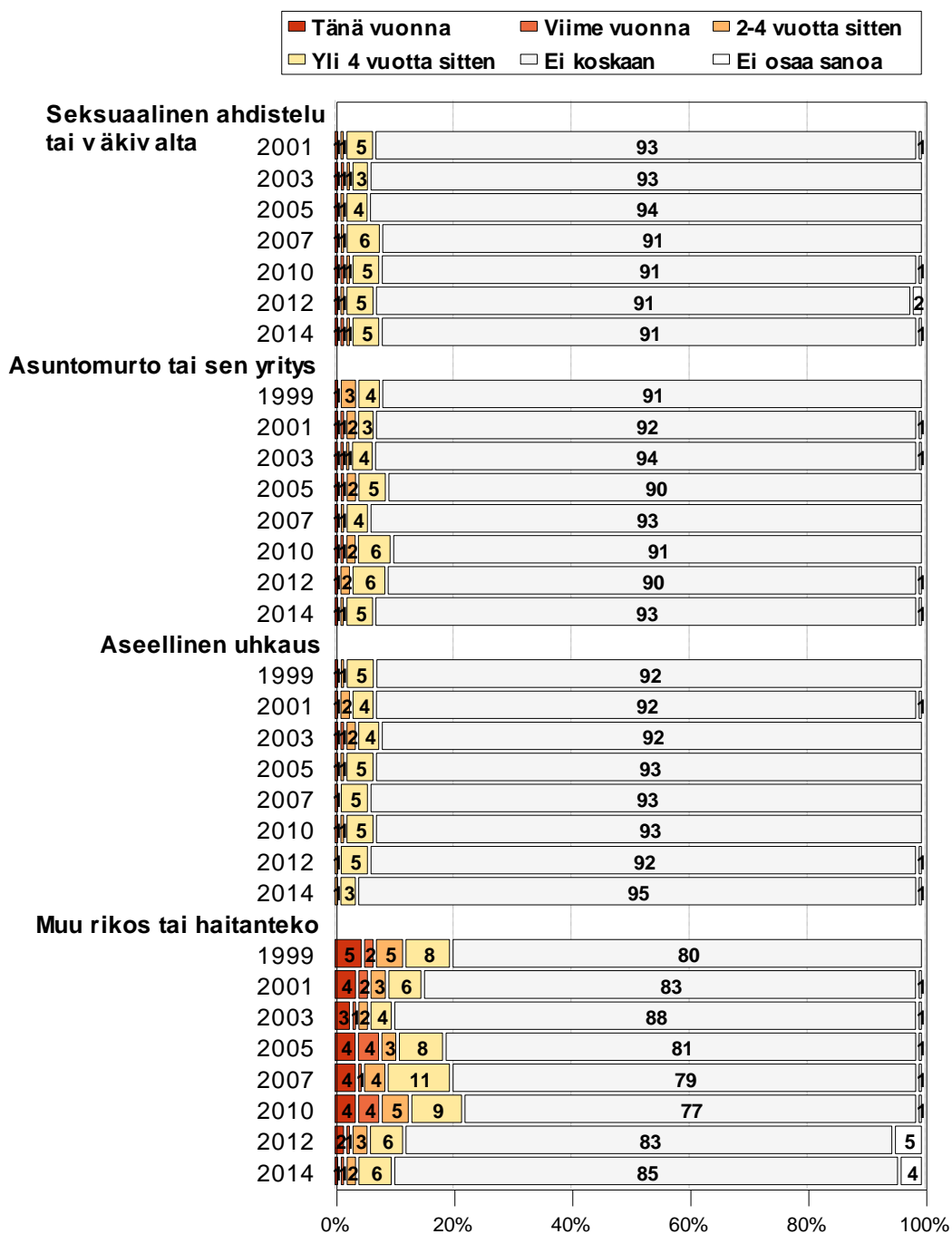

Kuvio 4.3.2 Rikoksen uhriksi tai kohteeksi joutuminen (2/2)

Onko joutunut rikoksen uhriksi tai kohteeksi (2/2)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

4.4 Rikoksen silminnäkijäksi joutuminen

Lähes puolet vastaajista on joutunut joskus rikoksen silminnäkijäksi. Yleisimmät nähdyt rikokset olivat pahoinpitelyt (25 %), omaisuuden vahingoittaminen (25 %) ja omaisuuden varastaminen (20 %).

Pahoinpitelyjen osuus on laskenut vuodesta 2005 ja omaisuuden vahingoittamisen ja varastamisen osuus pysynyt vuoden 2005 tasolla.

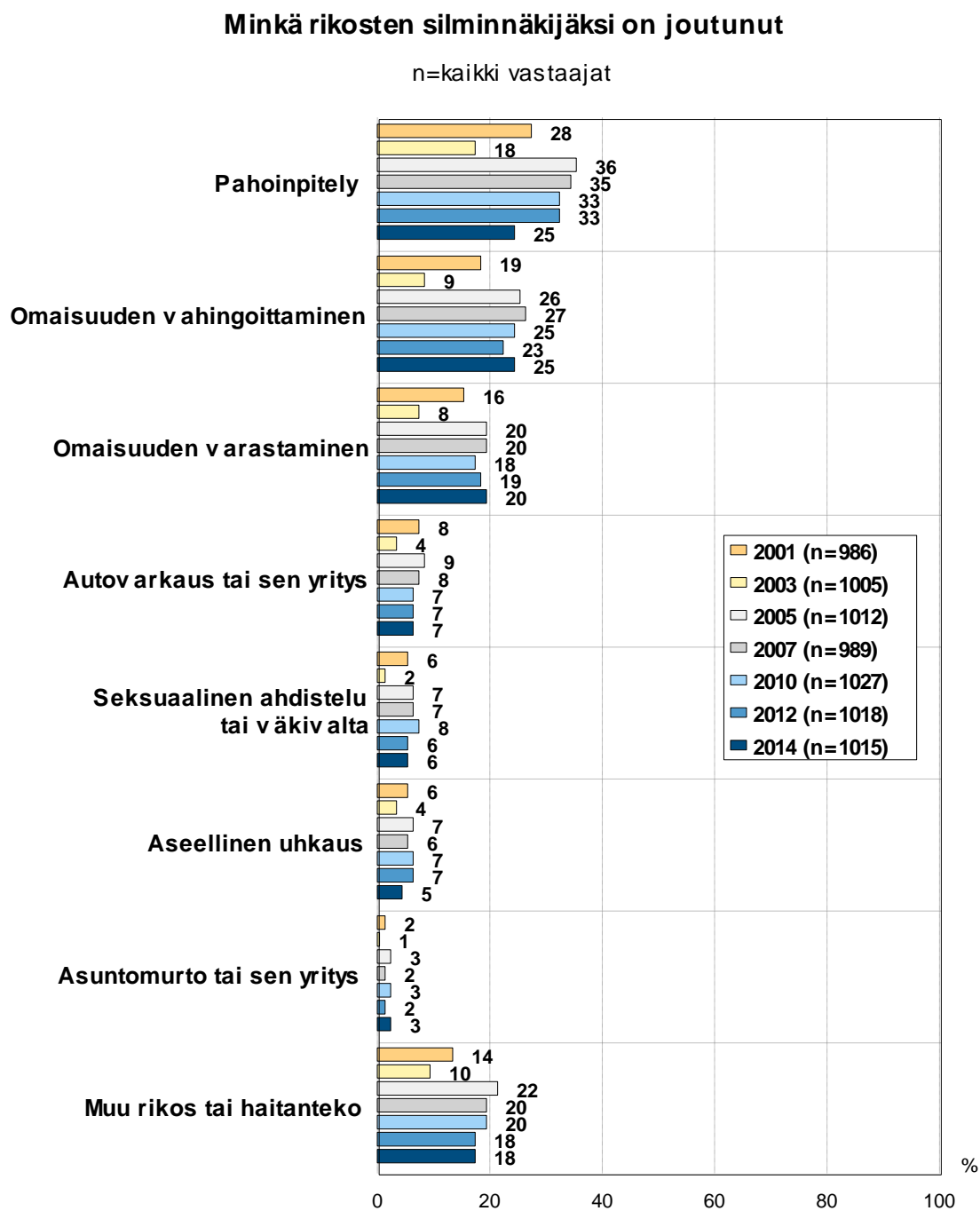
Miesten keskuudessa rikoksen silminnäkijäksi joutuminen on yleisempää kuin naisten keskuudessa (53 % / 43 %).

Yli 60-vuotiaat ovat joutuneet silminnäkijöiksi muita ikäluokkia harvemmin (31 %).

Rikoksen silminnäkijäksi joutuminen on yleisempää Helsingissä (58 %) kuin haja-asutusalueilla (39 %).

Asuinpaikkakunnalla alle vuoden asuneet ovat keskimääräistä useammin joutuneet rikoksen silminnäkijäksi (66 %).

Kuvio 4.4.1 Rikoksen silminnäkijäksi joutuminen

4.5 Todistajana tai asianomistajana rikosprosessissa

Reilu neljännes suomalaisista on ollut todistajana tai asianomistajana rikosprosessissa. Tässä joukossa on enemmän miehiä (33 %) kuin naisia (22 %) ja enemmän 35–49-vuotiaita (35 %) kuin 15–24-vuotiaita (15 %).

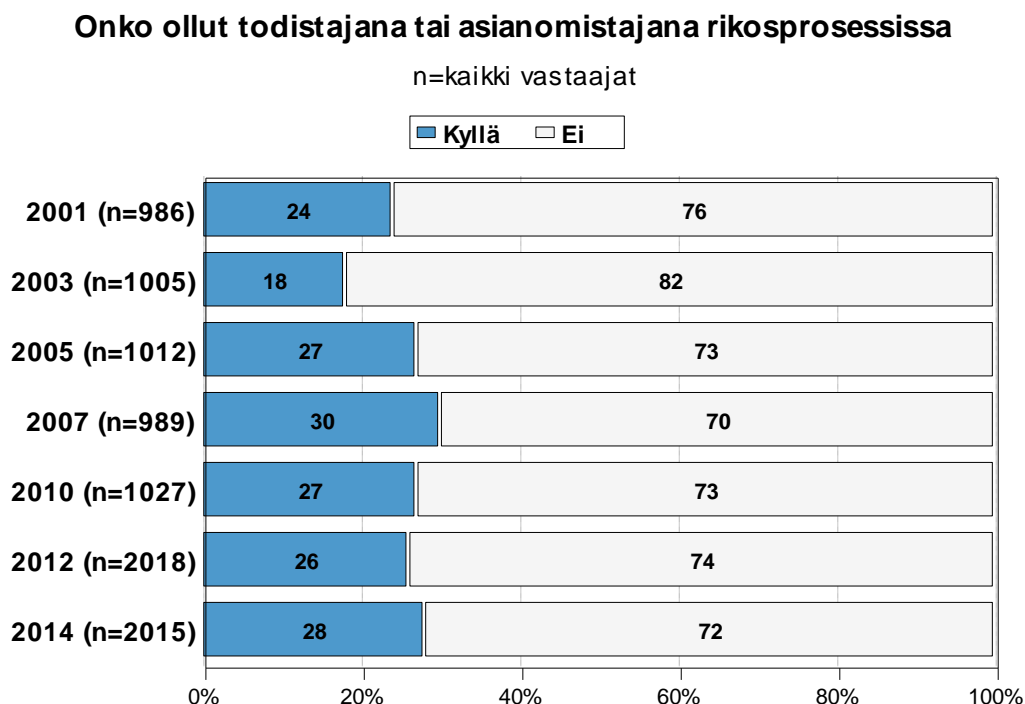
Opiskelijoista 19 %, korkeakoulututkinnon suorittaneista 33 % ja alle 20 000 €/vuosi ansaitsevista 34 % on ollut todistajana tai asianomistajan rikosprosessissa.

Viidennes todistajana tai asianomistajana olleista on kokenut uhkailua tai painostusta jonkun rikosprosessiin osallistuvan taholta. 15 % on kokenut uhkailua tai painostusta rikoksesta epäillyn taholta ja 7 % muulta taholta. Rikoksen silminnäkijöistä ja rikoksen uhreista/kohteista joka neljäs on kokenut uhkailua tai painostusta.

Keskimääräistä useammin painostuksen kohteeksi ovat joutuneet alle 20 000 €/vuosi ansaitsevat (28 %), opiskelijat (26 %) ja 15–24-vuotiaat (27 %).

Painostusta on koettu vuosina 2012–2014 enemmän kuin vuosina 2005–2010.

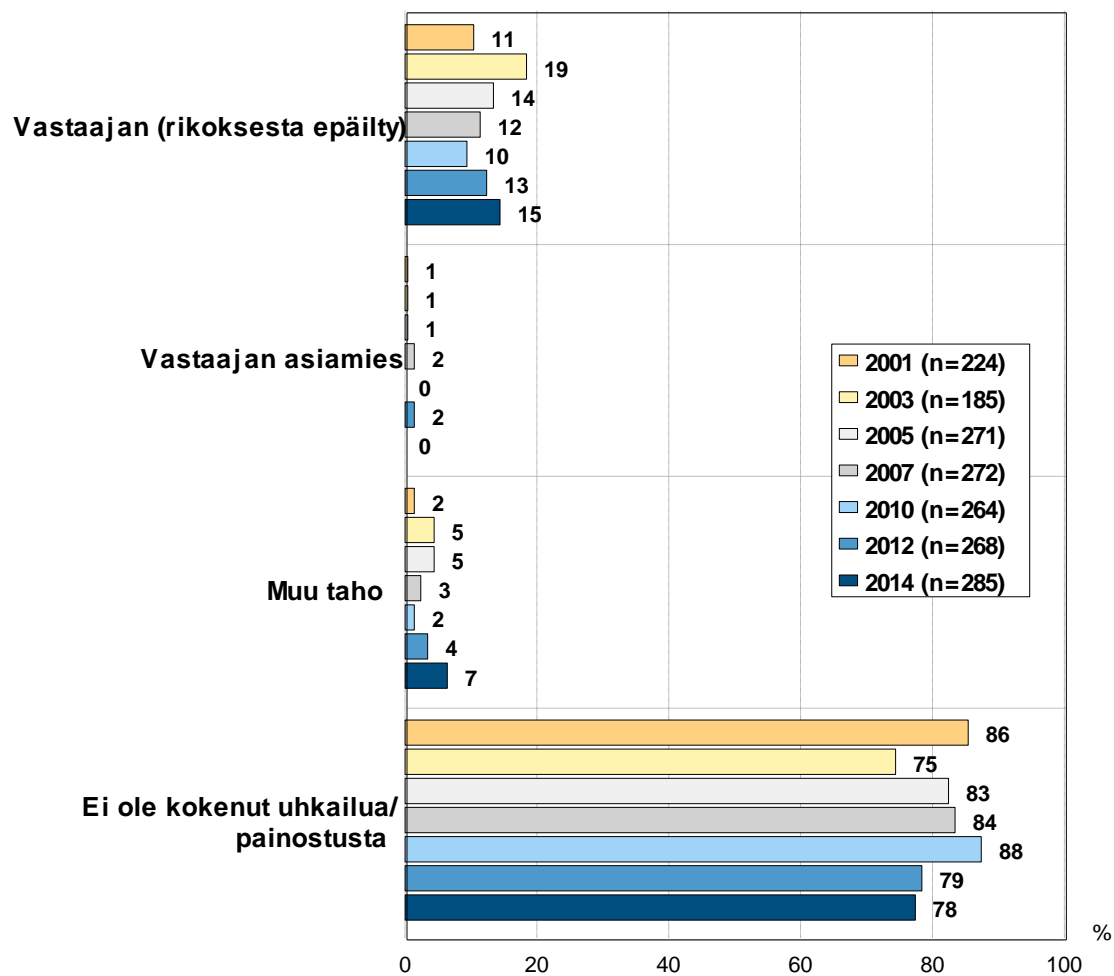
Kuvio 4.5.1 Todistajana tai asianomistajana rikosprosessissa oleminen

Kuvio 4.5.2 Uhkailu tai painostus rikosprosessiin osallistuvien taholta

Onko kokenut uhkailua tai painostusta jonkun rikosprosessiin osallistuvan taholta

n=ollut todistajana/asianomistajana rikosprosessissa

4.6 Rikoksista poliisille ilmoittaminen

Merkittävä osa rikoksista jää ilmoittamatta poliisille. Viimeksi tapahtuneista seksuaalisista ahdisteluista/väkivallasta ilmoitettiin ainoastaan neljäsosa, pahoinpitelyistä alle puolet, aseellisista uhkauksista puolet ja omaisuuden vahingoittamisista 55 %. Omaisuuden varastamisista jätettiin ilmoittamatta kolmasosa ja autovarkauksista tai sen yrityksistä neljäsosa.

Parhaiten ilmoitettiin asuntomurroista tai niiden yrityksistä, mutta näissäkin rikoksissa lähes viidesosa tapauksista jäi ilmoittamatta poliisille.

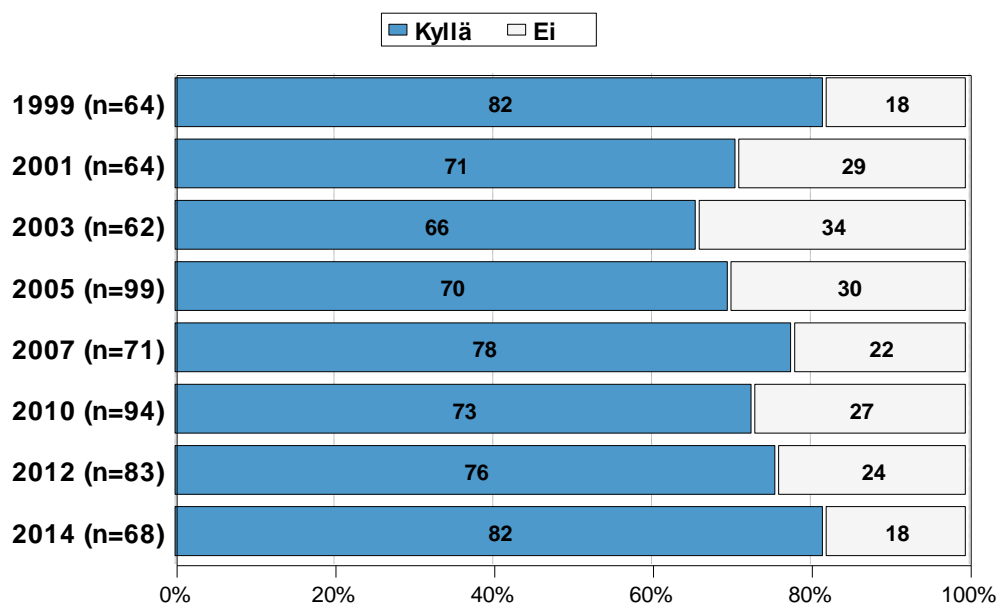
Murroista, omaisuuden varastamisista, aseellisen uhkauksen kohteeksi joutumisista ja omaisuuden vahingoittamisista on ilmoitettu enemmän kuin 2012.

Useimmiten rikosten kohdalla havaintojen määrä taustaryhmittäin jää liian pieneksi ryhmäkohtaisten erojen toteamiseksi. Voidaan kuitenkin todeta, ettei miesten ja naisten ilmoittamisessa ole eroja. 15–24-vuotiaat ilmoittavat varkauksista ja omaisuuden vahingoittamisesta muita ikäryhmiä huonommin ja yli 60-vuotiaat muita ikäryhmiä paremmin.

Kuvio 4.6.1 Asuntomurron/sen yrityksestä ja omaisuuden varastamisen kohteeksi joutumisesta poliisille ilmoittaminen

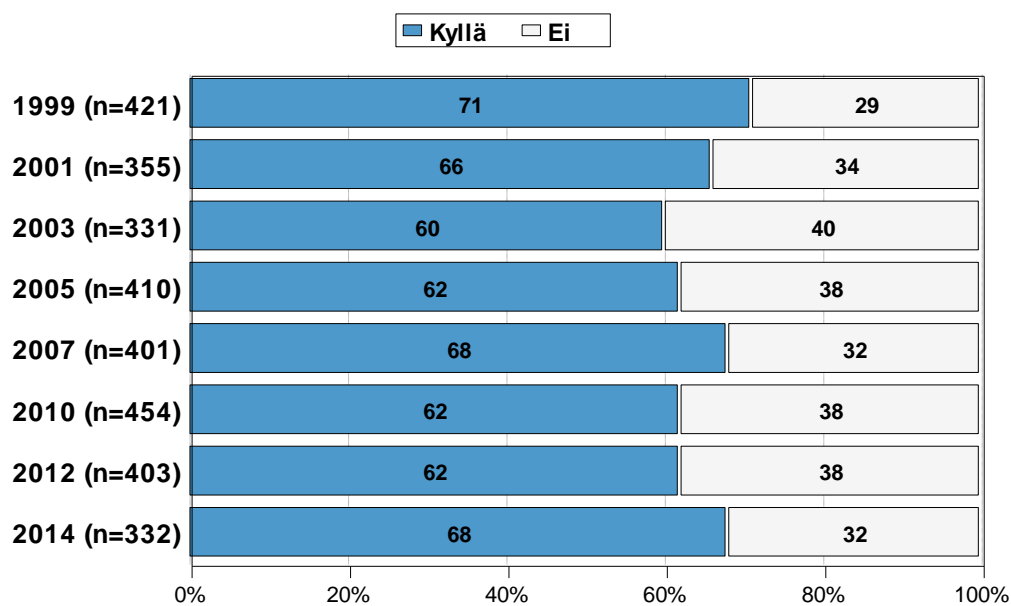
Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi asuntomurron tai sen yrityksen kohteeksi

n=ollut asuntomurron/yrityksen kohteena

Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi omaisuuden varastamisen kohteeksi

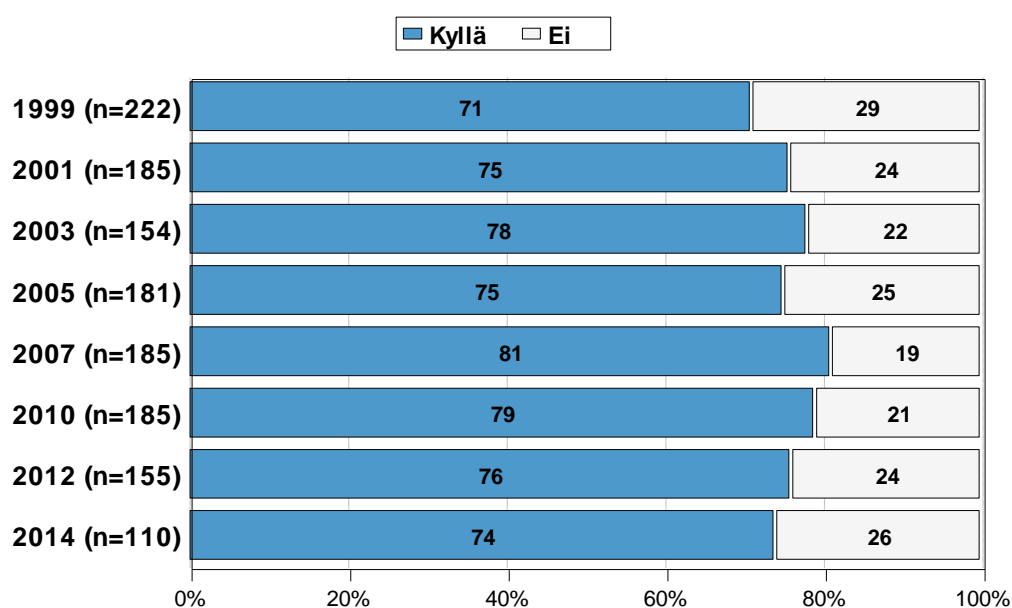
n=ollut omaisuuden varastamisen kohteena

Kuvio 4.6.2 Autovarkaudesta/sen yrityksestä ja aseellisen uhkauksen kohteeksi joutumisesta poliisille ilmoittaminen

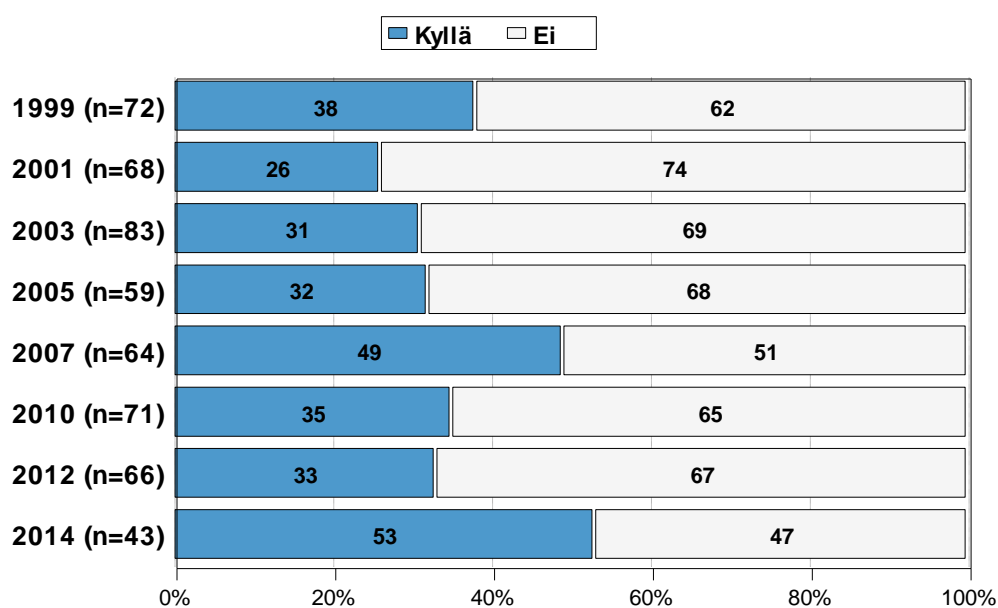
Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi autovarkauden tai sen yrityksen kohteeksi

n=ollut autovarkauden/yrityksen kohteena

Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi aseellisen uhkauksen kohteeksi

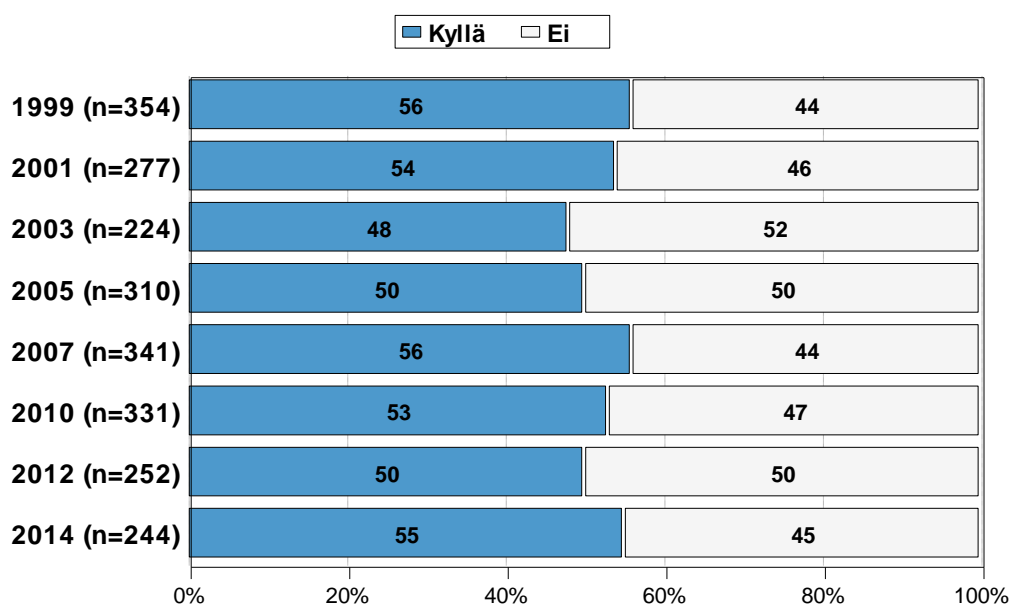
n=ollut aseellisen uhkauksen kohteena

Kuvio 4.6.3 Omaisuuden vahingoittamisesta/sen yrityksestä ja pahoinpitelyn kohteeksi joutumisesta poliisille ilmoittaminen

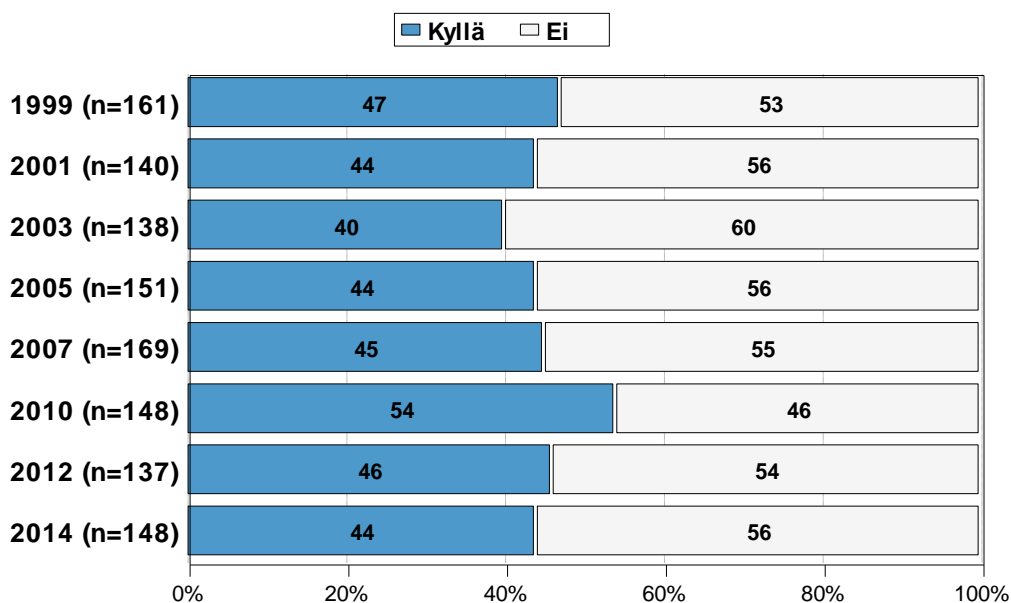
Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi omaisuuden vahingoittamisen kohteeksi

n=ollut omaisuuden vahingoittamisen kohteena

Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi pahoinpitelyn kohteeksi

n=ollut pahoinpitelyn kohteena

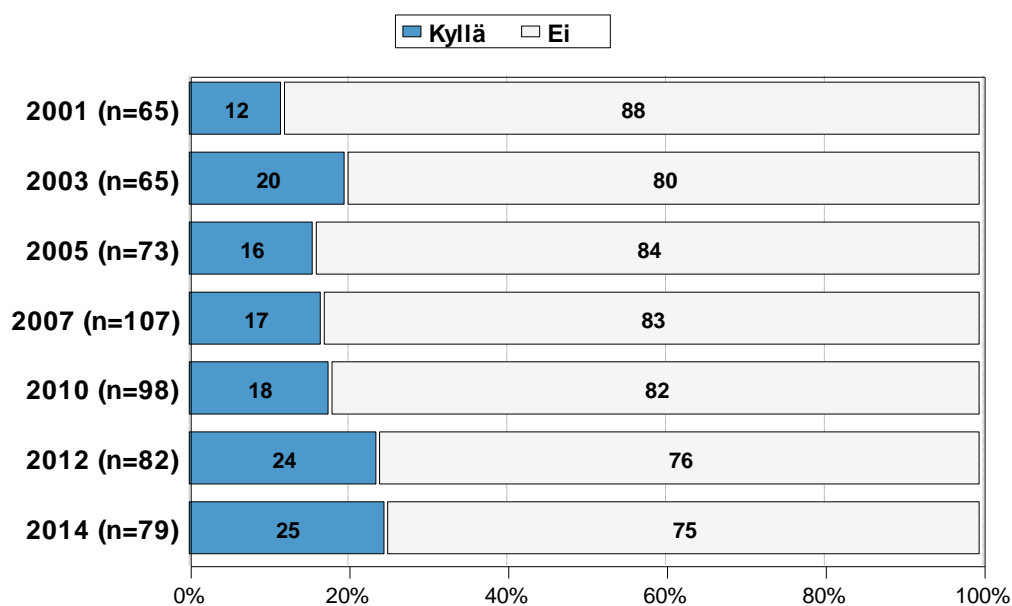

Kuvio 4.6.4 Seksuaalisen ahdistelun/väkivallan ja muun rikoksen/haitanteon kohteeksi joutumisesta poliisille ilmoittaminen

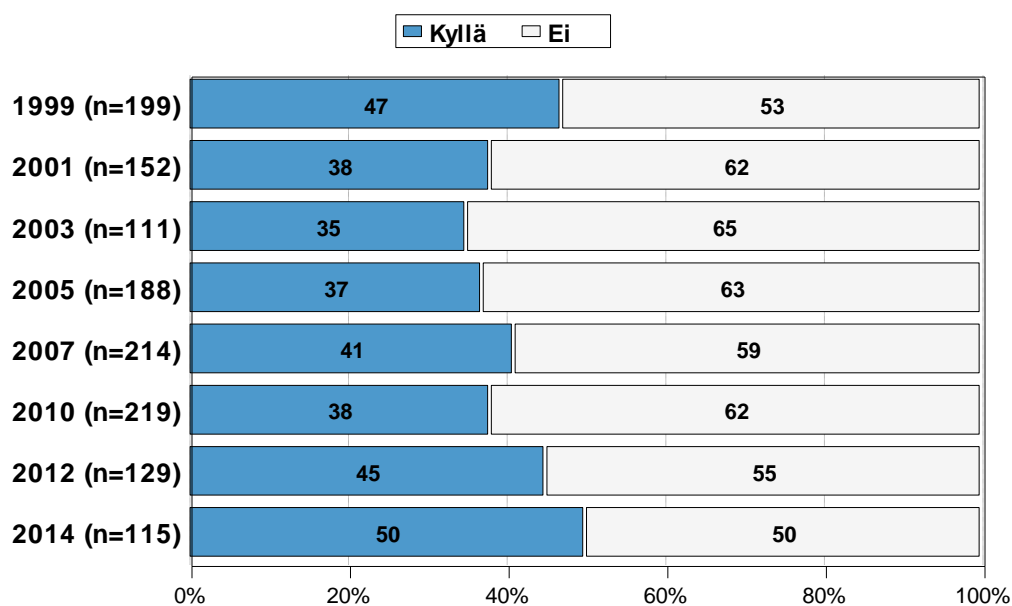
Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi seksuaalisen ahdistelun tai väkivallan kohteeksi

n=ollut seksuaalisen ahdistelun/väkivallan kohteena

Ilmoittiko poliisille jouduttuaan viimeksi muun rikoksen tai haitanteon kohteeksi

n=ollut muun rikoksen/haitanteon kohteena

4.7 Rikoksesta ilmoittamatta jättämisen syyt

Omaisuuuden varastamisesta jätettiin ilmoittamatta poliisille, koska rikoksen ei ajateltu olevan kyllin vakava (44 % ko. rikoksen uhriksi joutuneista). Ajateltiin myös, että poliisi on kykenemätön ratkaisemaan asiaa (32 %), ettei poliisi ole kiinnostunut asiasta (17 %) tai koettiin, ettei asia ole poliisiasia (12 %). Omaisuuuden vahingoittaminen jätettiin ilmoittamatta samoista syistä kuin varastaminen. Lisäksi 15 % piti asiaa yksityisenä.

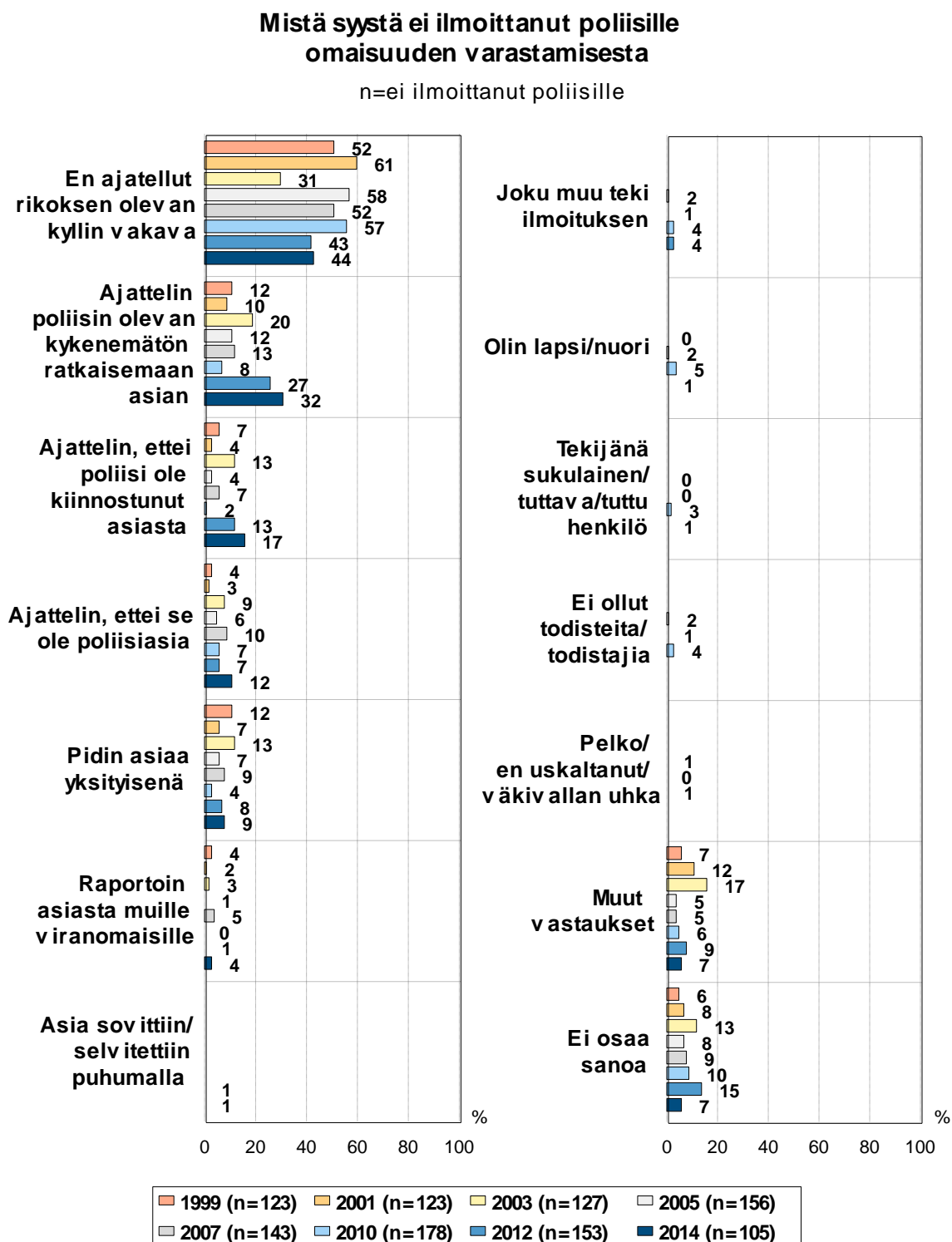
Pahoinpitelystä jätettiin ilmoittamatta tavallisimmin, koska asiaa pidettiin yksityisenä (41 % pahoinpitelyn kohteeksi joutuneista), rikosta ei pidetty kyllin vakavana (28 %) tai ajateltiin poliisin olevan kykenemätön ratkaisemaan asiaa (21 %). Pahoinpitely katsottiin nyt aiempaa useammin yksityisasiaksi.

Seksuaalisesta ahdistelusta tai väkivallasta jätettiin ilmoittamatta, koska asiaa pidettiin yksityisenä (46 %) tai rikosta ei pidetty tarpeeksi vakavana (31 %). Ajateltiin, ettei asia ole poliisiasia (24 %) ja koettiin, ettei poliisi kykene ratkaisemaan asiaa (17 %). Seksuaalisen ahdistelun pitäminen yksityisasiana ja ajatteleminen, ettei asia kuulu poliisille, on lisääntynyt.

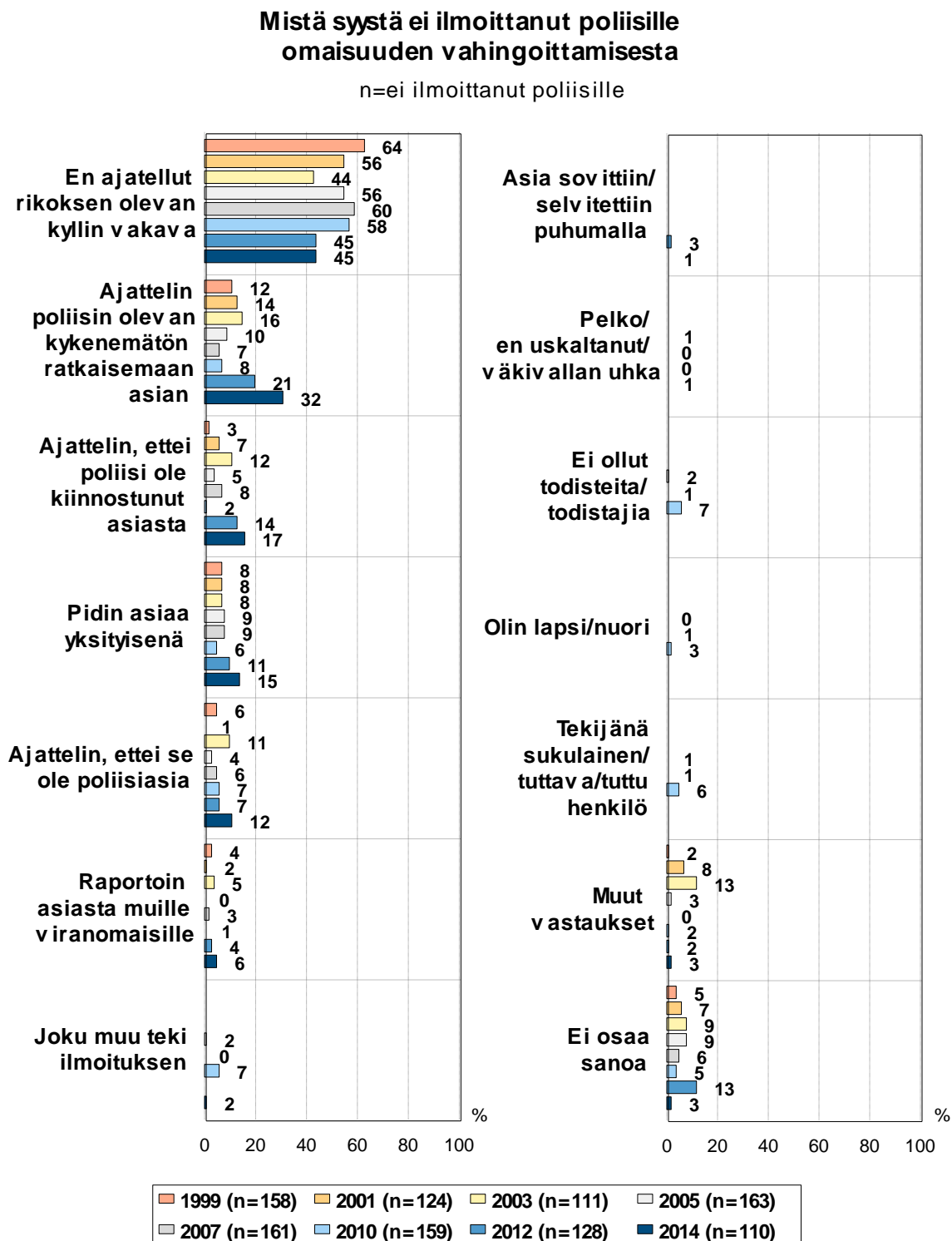
Myös muissa ilmoittamatta jääneissä rikoksissa tai haitanteoissa yleisimmät syyt olivat, ettei rikosta pidetty tarpeeksi vakavana tai asiaa pidettiin yksityisenä.

Asuntomurron yrityksen, autovarkauden tai sen yrityksen ja aseellisen uhkauksen poliisille ilmoittamatta jättäneitä on liian vähän syiden jakauman luotettavaksi selvittämiseksi.

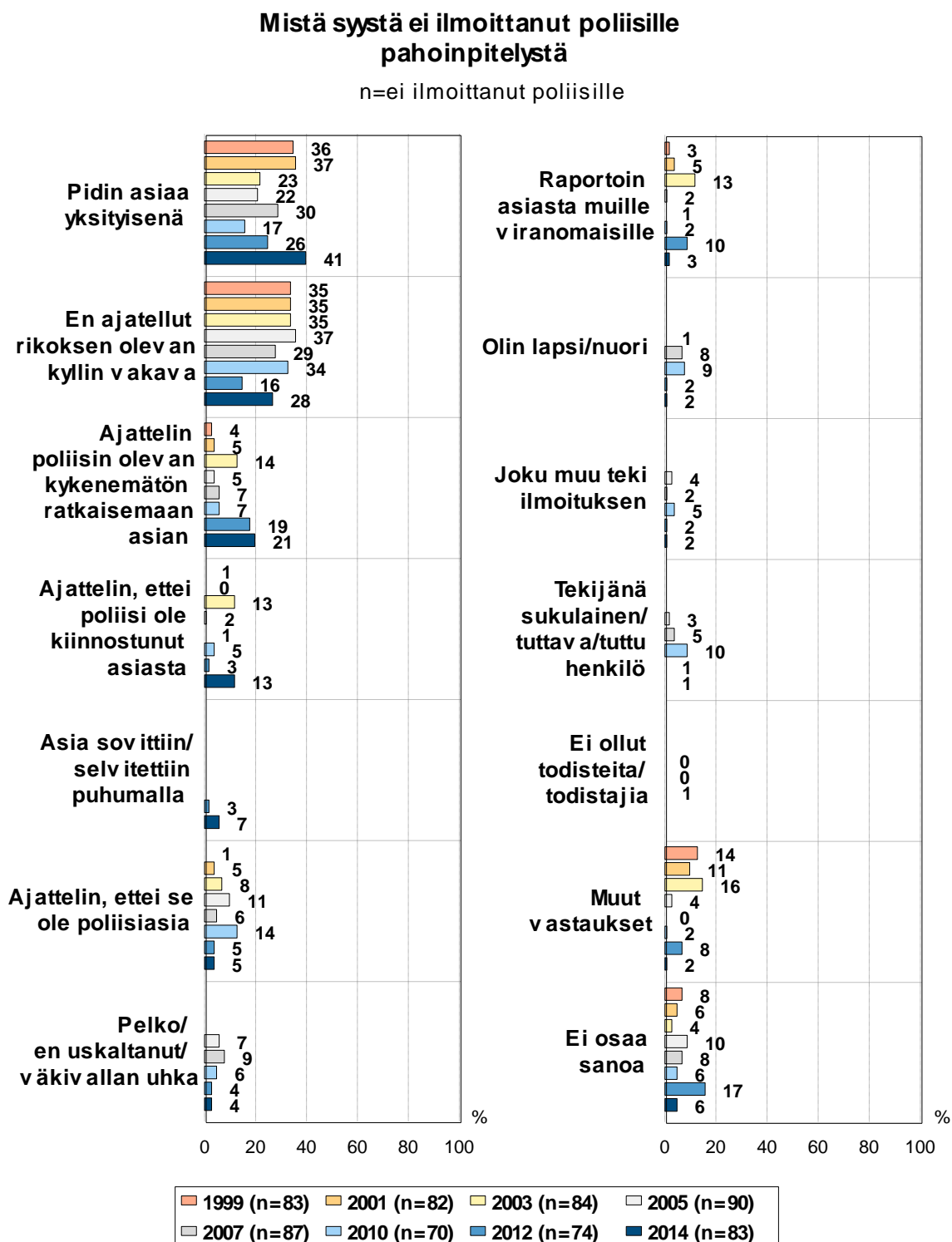
Kuvio 4.7.1 Syyt, miksi ei ilmoittanut omaisuuden varastamisesta

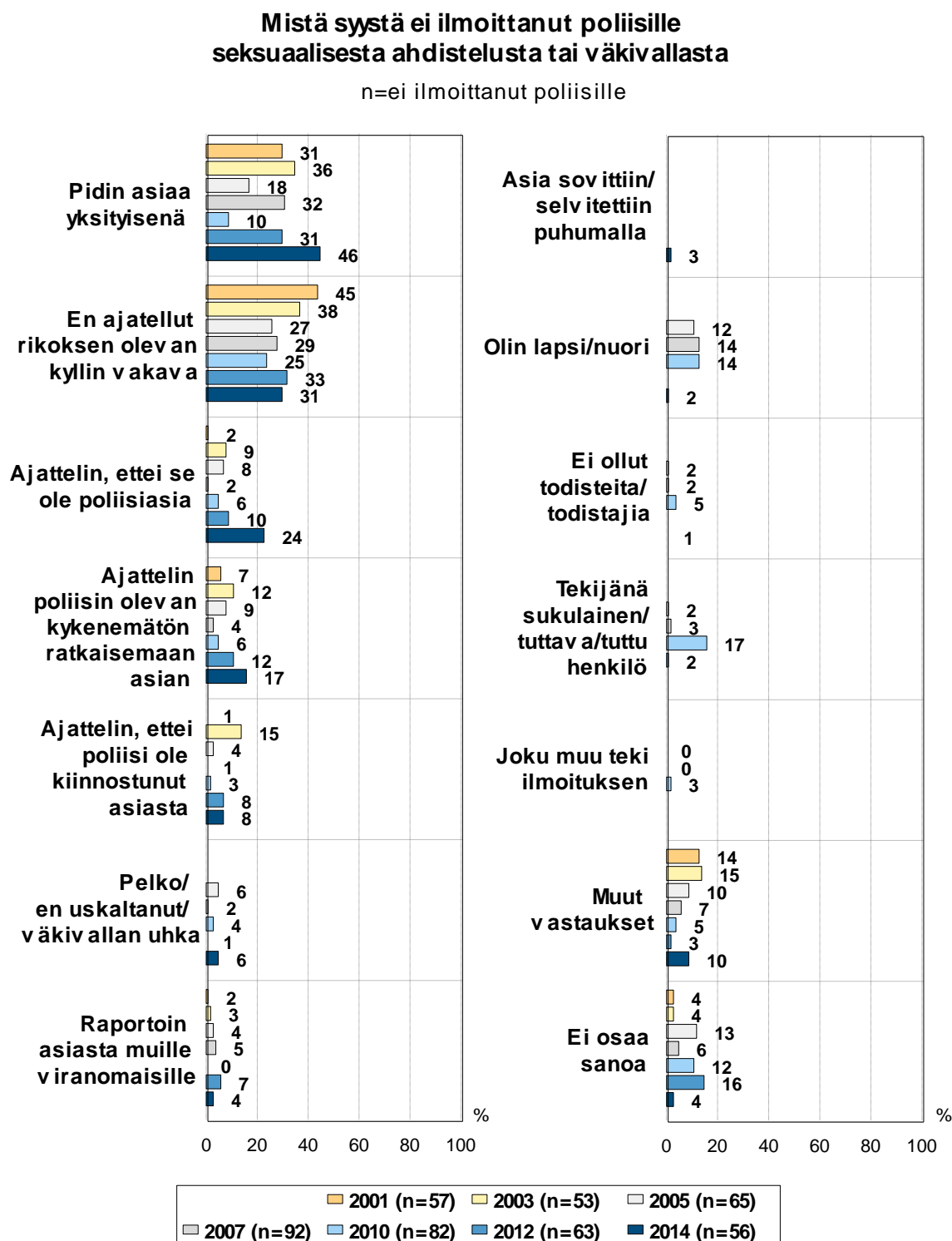
Kuvio 4.7.2 Syyt, miksi ei ilmoittanut omaisuuden vahingoittamisesta

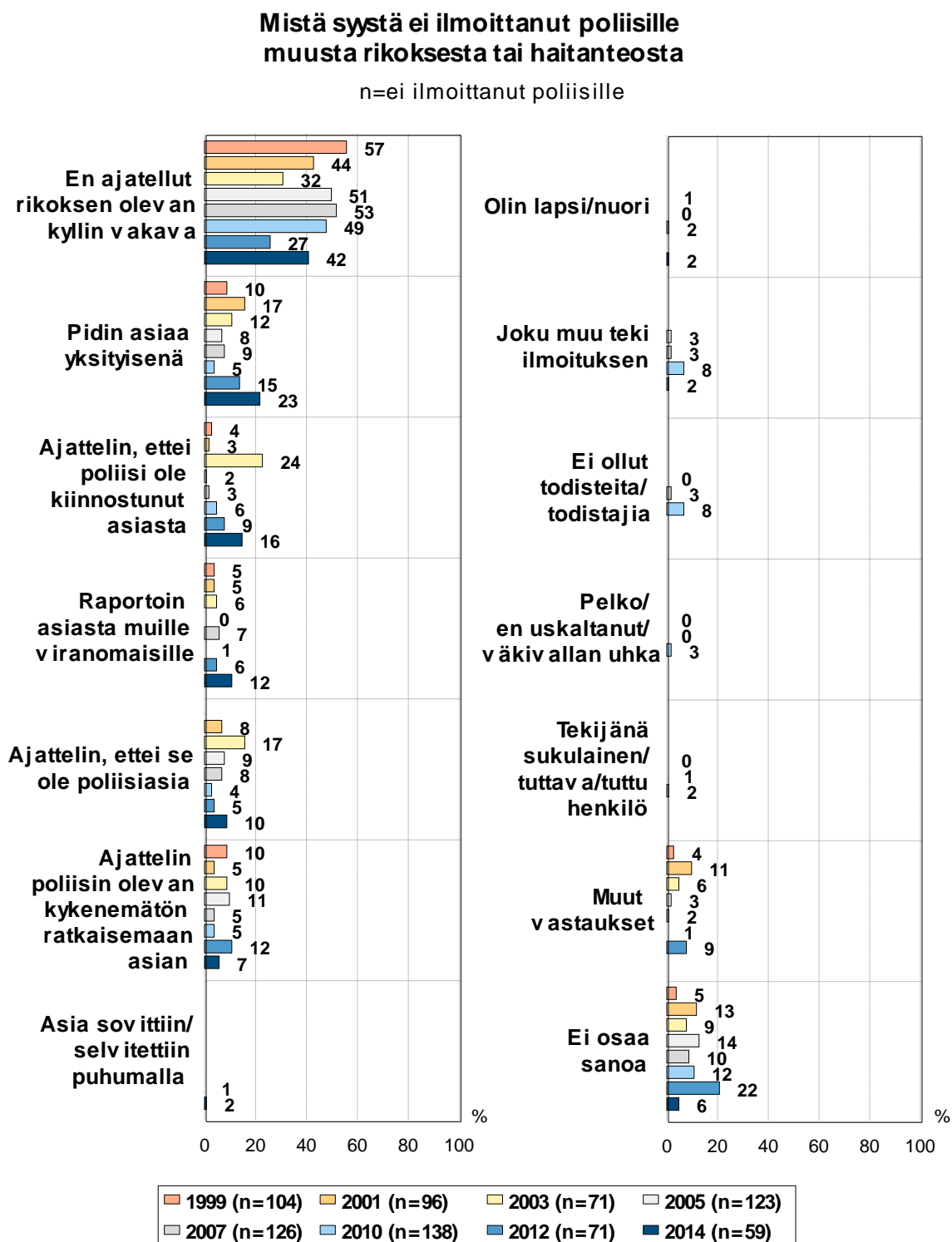
Kuvio 4.7.3 Syyt, miksi ei ilmoittanut pahoinpitelystä

Kuvio 4.7.4 Syyt, miksi ei ilmoittanut seksuaalisesta ahdistelusta tai väkivallasta

Kuvio 4.7.5 Syyt, miksi ei ilmoittanut muusta rikoksesta tai haitanteosta

4.8 Rikoksilta suojautuminen

Valtaosa suomalaisista (86 %) on tehnyt jotain toimenpiteitä rikosvaaran tai rikosriskin torjumiseksi.

Esitetyistä vaihtoehtoista yleisimmin käytetty on olla lähettämättä henkilötietoja internetissä. Yli puolet kansalaisista noudattaa varovaisuutta tässä asiassa. Reilu kolmannes säilyttää polkupyörää turvalukitus tilassa ja lukitsee pyörän kiinteään kohteeseen, vajaa 30 % varoittaa naapureita epämääräisistä liikkujista ja välttää liikkumista yksin keskustassa. Joka neljännellä suomalaisella on autossaan hälytyslaite ja murtosuojaus ja joka neljäs käyttää säännöllisesti asunnossa turvalukitusta. 13 % tyhjentää kesämökin arvotavaroista talven ajaksi, 8 %:lla on asunnossa hälytyslaitteet ja 3 % on hankkinut turvaksensa sumuttimen tai vastaavan laitteen.

Rikosvaaran tai rikosriskin torjumiseksi toimenpiteitä tehneiden määrä on pysynyt samana vuodesta 2012.

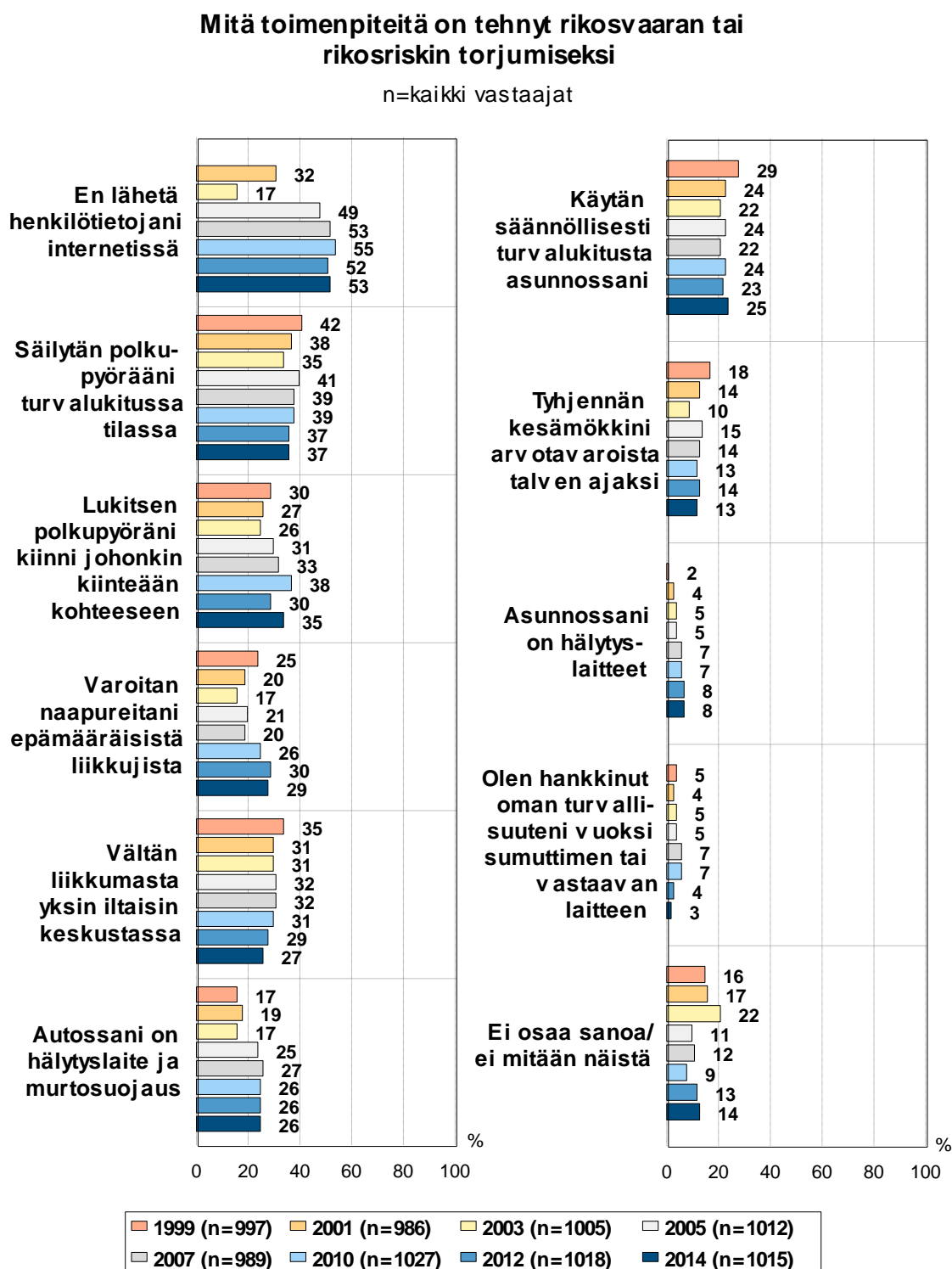
Varautumisessa rikosriskiin on eroja taustoittain. Helsingissä/Uudellamaalla asuvat, yli 60-vuotiaat, korkeakoulututkinnon omaavat ja usein ulkomaille matkustavat käyttävät keskimääräistä enemmän turvalukitusta asunnossaan.

Naiset välttävät selvästi miehiä enemmän liikkumista yksin iltaisin keskustassa (42 % / 11 %).

Autoon ja polkupyörään liittyviä turvatoimenpiteitä on vaikea arvioida taustaryhmittäin, koska kulkuvälineiden omistus taustaryhmittäin ei ole tiedossa.

Kuvio 4.8.1 Toimenpiteet, joita on tehnyt rikosvaaran tai rikosriskin torjumiseksi

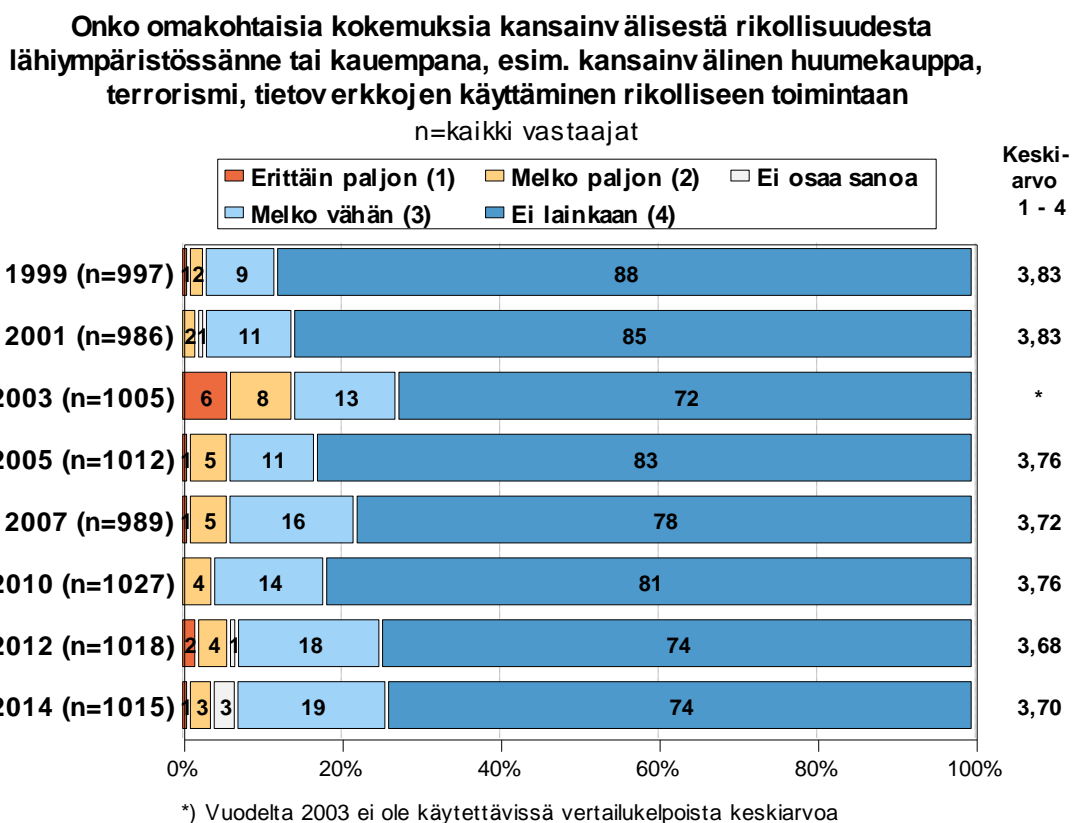
4.9 Kokemukset kansainvälisestä rikollisuudesta

Vajaalla neljäsosalla suomalaisista on jonkinlaisia omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta lähiympäristössään tai kauempana. 4 %:lla vastaajista on kokemuksia erittäin tai melko paljon. Niillä, jotka ovat olleet rikoksen uhreja tai kohteita, rikoksen silminnäkijöitä tai todistajia/asianomistajia rikosprosessissa on keskimääräistä enemmän omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta. 25–34-vuotiailla on keskimääräistä enemmän ja yli 60-vuotiailla keskimääräistä vähemmän omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta.

Selvästi eniten omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta on niillä, jotka katsovat, että poliisin rooli rikostorjunnassa ja lähiympäristön turvallisuuden parantamisessa ei ole kovin tärkeä tai lainkaan tärkeä. Ryhmään kuuluvista 38 % ilmoitti, että kokemuksia on erittäin tai melko paljon ja 33 %, että kokemuksia on melko vähän. Havaintojen määrä ryhmässä on niin pieni (n=21), että tuloksia voidaan pitää ainoastaan suuntaa antavina.

Kaiken kaikkiaan omakohtaisia kokemuksia kansainvälisestä rikollisuudesta on tässä tutkimuksessa hieman vähemmän kuin 2012.

Kuvio 4.9.1 Omakohtaiset kokemukset kansainvälisestä rikollisuudesta

5 Kansalaisten kokemuksia poliisitoiminnan laadusta

5.1 Kansalainen poliisin asiakkaana

5.1.1 Kansalaisten yhteydet poliisiin

Yli puolet suomalaisista (52 %) on ollut yhteydessä poliisiin viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana.

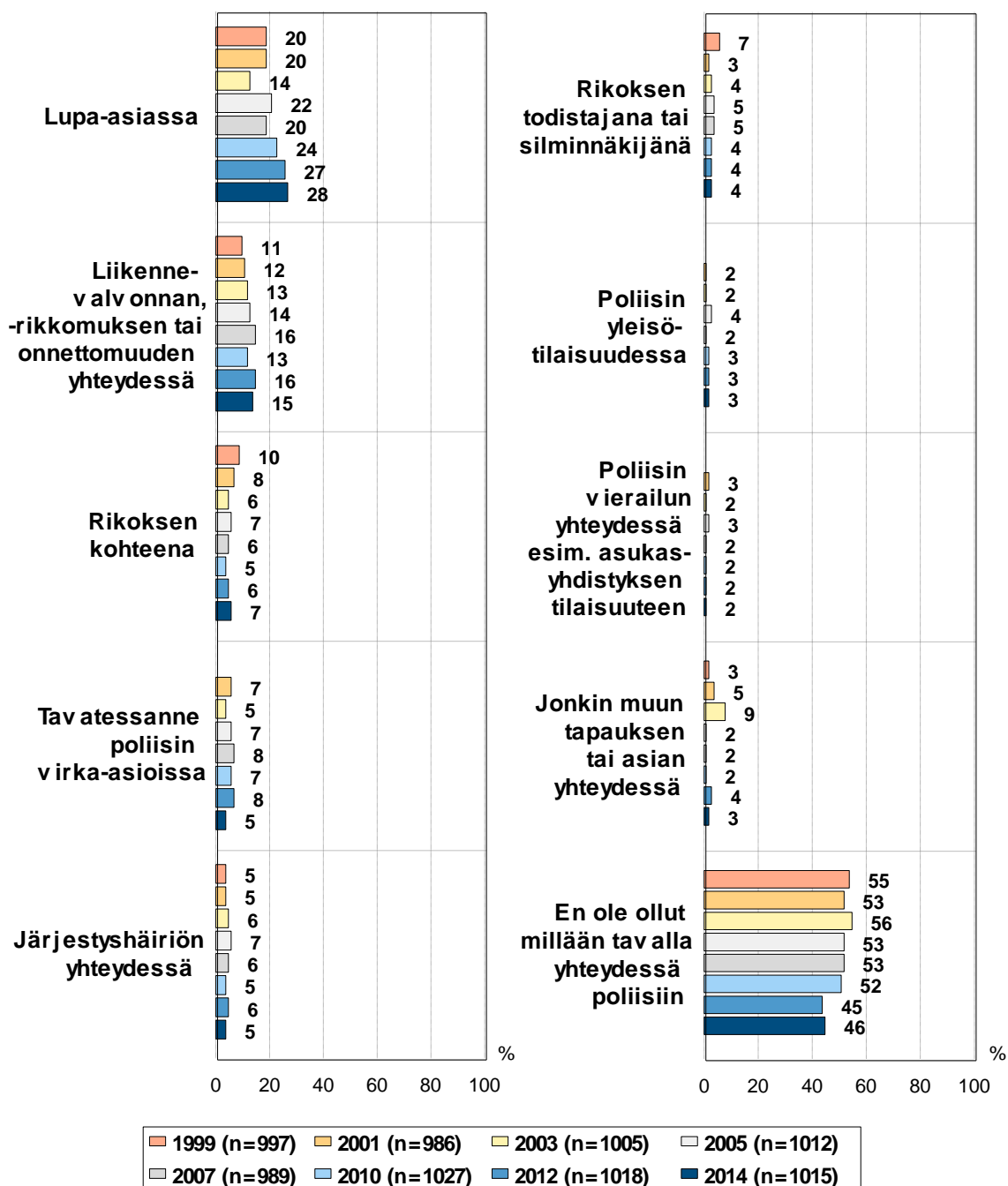
Poliisin kanssa on oltu tekemisissä yleisimmin lupa-asioissa (28 %) tai liikennevalvonnan, -rikkomuksen tai onnettomuuden yhteydessä (15 %). Rikoksen kohteena poliisia on tavannut 7 % vastaajista.

Eniten poliisiin yhteydessä olleita on 25–34-vuotiaissa, yrittäjissä/johtavassa asemassa olevissa, alle vuoden paikkakunnalla asuneissa.

Kuvio 5.1.1.1 Kansalaisten yhteydet poliisiin

Onko ollut yhteydessä poliisiin viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana jossakin kysymyskortilla mainituista asioista

n=kaiikki vastaajat

5.2 Kansalaisten kokemuksia poliisin käyttäytymisestä

5.2.1 Palvelun laatu poliisiyhteyksissä

Reilu puolet vastaajista on ollut yhteydessä poliisiin viimeksi kuluneen 12 kuukauden aikana.

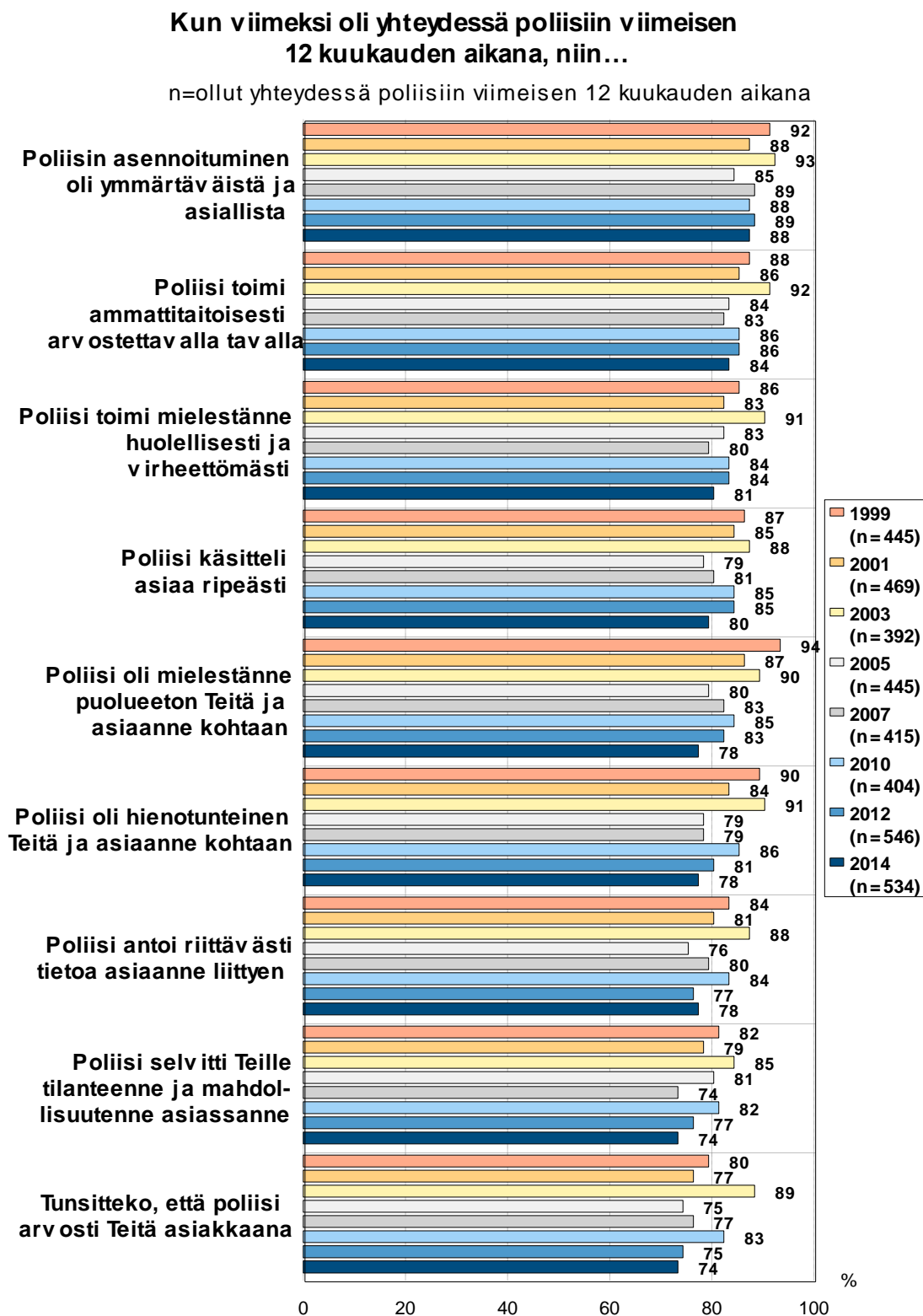
Poliisin asiakaspalveluun ollaan varsin tyytyväisiä. Tyytyväisten osuus vaihtelee asioittain 88–74 % ja tyytymättömiä on 7–14 %. 88 % asiakkaista katsoo, että poliisin asennoituminen on ymmärtäväistä ja asiallista ja 84 %, että poliisi toimii ammattitaitoisesti arvostettavalla tavalla.

Eniten parantamisen tarvetta olisi asiakkaan arvostamisessa ja asiakkaan tilanteen ja mahdollisuuksien selvittämisessä. Näissä asioissa oli eniten tyytymättömiä asiakkaita (14 %).

Poliisin asiakkaista työttömät, alle 20 000 €/vuosi ansaitsevat, todistajana/ asianomistajana rikosprosessissa olleet ja alle 25-vuotiaat suhtautuvat selvästi muita kielteisemmin poliisin palvelun laatuun viimeisimmän asiointikertansa perusteella.

Palvelun laatu on pysynyt jokseenkin samana vuoteen 2012 verrattuna. Ainoastaan käsittelyn riipeys ja puolueeton kohtelu koetaan nyt jonkin verran huonompana.

Kuvio 5.2.1 Kansalaisten kokemukset poliisin toiminnasta viimeisimmässä yhteydenotossa poliisiin

5.2.2 Kansalaisten ilmoitukset poliisille

16 % vastaajista on tehnyt ilmoituksen poliisille havaitsemastaan häiriöstä tai epäkohdasta tai rikosilmoituksen tämän tai viime vuoden aikana. Ilmoituksen on tehnyt yhtä moni kuin vuonna 2011–2012.

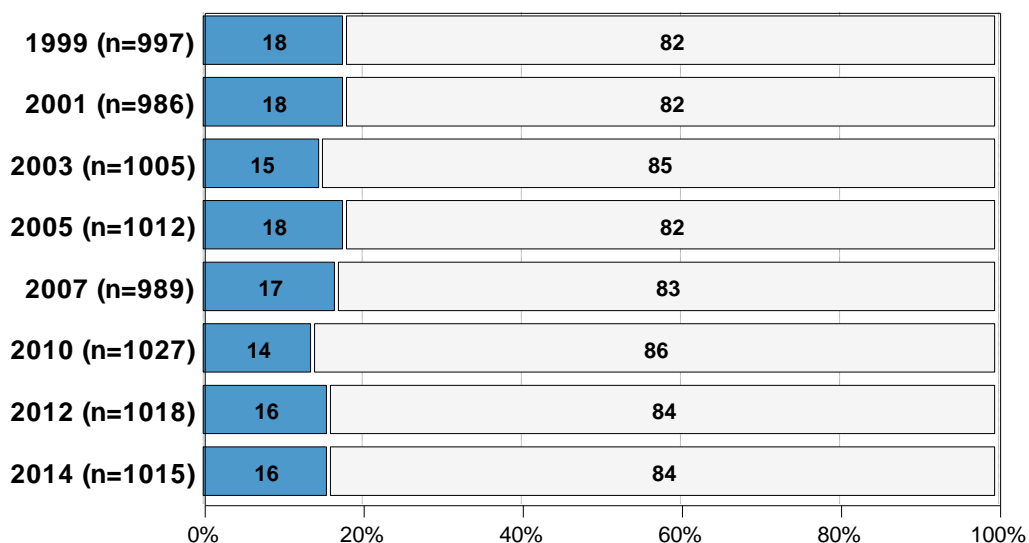
Keskimääräistä enemmän ilmoituksia ovat tehneet yrittäjät/johtavassa asemassa olevat (28 %) ja vähiten yli 60-vuotiaat (11 %).

Kuvio 5 2.2 Havaitusta häiriöstä tai epäkohdasta ilmoituksen tai rikosilmoituksen tehneet

Onko tämän tai viime vuoden aikana tehnyt ilmoituksen poliisille havaitsemastaan häiriöstä tai epäkohdasta tai tehnyt rikosilmoituksen

n=kaikki vastaajat

■ Kyllä □ Ei

5.2.3 Kokemuksia viimeisimmän asiointin vaikutuksista

Poliisiin yhteydessä olleita pyydettiin arvioimaan viimeisimmän asiointin vaikutuksia.

Ilmoitus johti epäkohdan tai häiriön poistamiseen melko välittömästi noin joka toisessa tapauksessa. 40 % ilmoituksen tehneistä pääsi rikosilmoitusasiassa yhteisymmärrykseen poliisin kanssa ja 38 % kokee ilmoituksen johtaneen lähialueen turvallisuuden paranemiseen. Noin joka neljännessä tapauksessa tehty rikosilmoitus johti esitutkintaan.

Joka neljäs ilmoittajista kokee, ettei poliisi kiinnittänyt tarpeeksi huomiota ilmoitukseen. Vajaassa viidesosassa asiointeja poliisi ei saapunut ilmoitetulle tapahtumapaikalle.

Varsin suuri osa asioineista ei osannut arvioida tekemänsä ilmoituksen vaikutuksia (24–33 %).

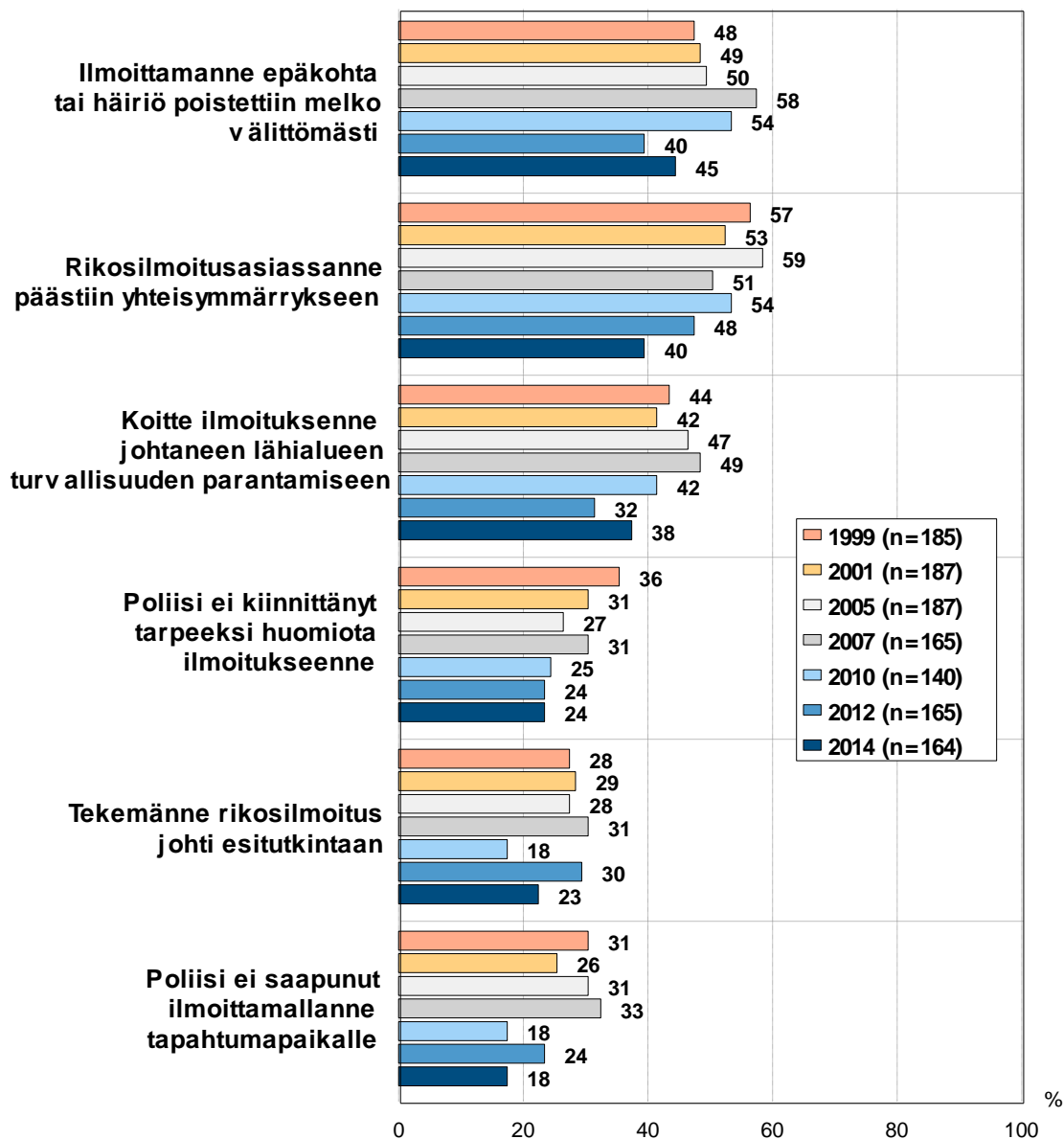
Asiointin kokemisessa ei ole tapahtunut tilastollisesti merkitseviä muutoksia vuodesta 2012.

Kuvio 5.2.3.1 Kokemukset viimeisimmän asioinnin vaikutuksista

Mitä koki tapahtuneen viimeisimmässä asiointissaan

n=tehnyt tämän/viime vuoden aikana ilmoituksen poliisille havaitsemastaan häiriöstä/epäkohdasta tai tehnyt rikosilmoituksen

5.2.4 Käsitys poliisin suhtautumisesta muiden kulttuurien edustajiin

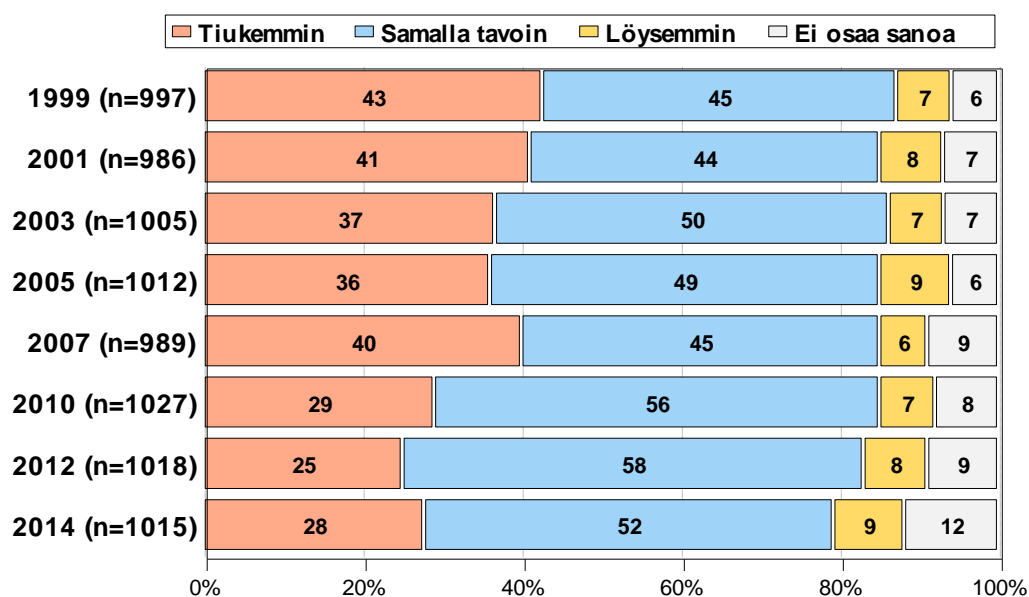
Yli puolet suomalaisista (52 %) kokee poliisin suhtautuvan muista kulttuureista lähtöisin oleviin ihmisiin samalla tavalla kuin kantasuomalaisiin. 28 % vastaajista oli sitä mieltä, että suhtautuminen on tiukempaa ja 9 % piti suhtautumista löysempanä. Suhtautuminen koetaan vähän tiukempana kuin 2012.

15–24-vuotiaat, opiskelijat, Uudellamaalla asuvat ja korkeakoulututkinnon omaavat kokivat keskimääräistä useammin poliisin suhtautumisen muiden kulttuurien edustajiin tiukempana.

Kuvio 5.2.4.1 Poliisin suhtautuminen muita kulttuureita edustaviin

Arveleeko poliisin Suomessa suhtautuvan eri kulttuureista lähtöisin oleviin ihmisiin muihin suomalaisiin verrattuna...

n=kaikki vastaajat

5.3 Poliisin onnistuminen tehtävissään

5.3.1 Tehtävien tärkeys poliisin työssä

Poliisin tehtävistä tärkeimpinä pidetään kiireellisiin hälytyksiin vastaamista (87 % pitää erittäin tärkeänä), väkivaltarikosten selvittämistä ja torjuntaa (78 %), huumerikosten selvittämistä ja paljastamista (77 %) ja kotiväkivaltaan puuttumista (72 %).

Raharikosten ja asunomurtojen selvittämistä pitää erittäin tärkeänä kaksi kolmesta ja poliisin partiointia/muuta näkyvää toimintaa ja viranomaisten rikollisuutta ennalta ehkäisevää yhteistyötä puolet vastaajista.

Poliisin tehtävistä vähiten tärkeinä pidetään päihtyneiden huostaanottoa (pitää erittäin tärkeänä 19 %), lupapalveluja (28 %), rasismiin viittaavien rikosten tutkintaa (38 %) ja autovarkauksien selvittämistä (38 %). Poliisin partiointi ja liikennevalvonta koetaan vähemmän tärkeinä kuin 2012. Muiden tehtävien tärkeys on pysynyt suunnilleen vuoden 2012 tasolla. Naiset pitävät kaikkia poliisin tehtäviä talousrikostorjuntaa lukuun ottamatta tärkeämpinä kuin miehet. Yli 60-vuotiaat pitävät useimpia poliisin tehtäviä tärkeämpinä kuin alle 25-vuotiaat. Erityisen tärkeä yli 60-vuotiaiden mielestä on huumerikosten selvittäminen (88 %).

Rikoksen uhrien, silminnäkijöiden, todistajien/asianomistajien ja niiden, jotka ovat olleet yhteydessä poliisiin 12 kk aikana, käsityksissä tehtävien tärkeydessä ei ole eroja verrattuna ryhmiin kuulumattomiin.

Eläkeläisten mielestä autovarkauksien, murtojen, huumerikosten ja raharikosten selvittäminen on keskimääräistä tärkeämpää. He kokevat myös muita vastaajia tärkeämpänä partioinnin, liikennevalvonnan, talousrikostorjunnan ja lupapalvelut.

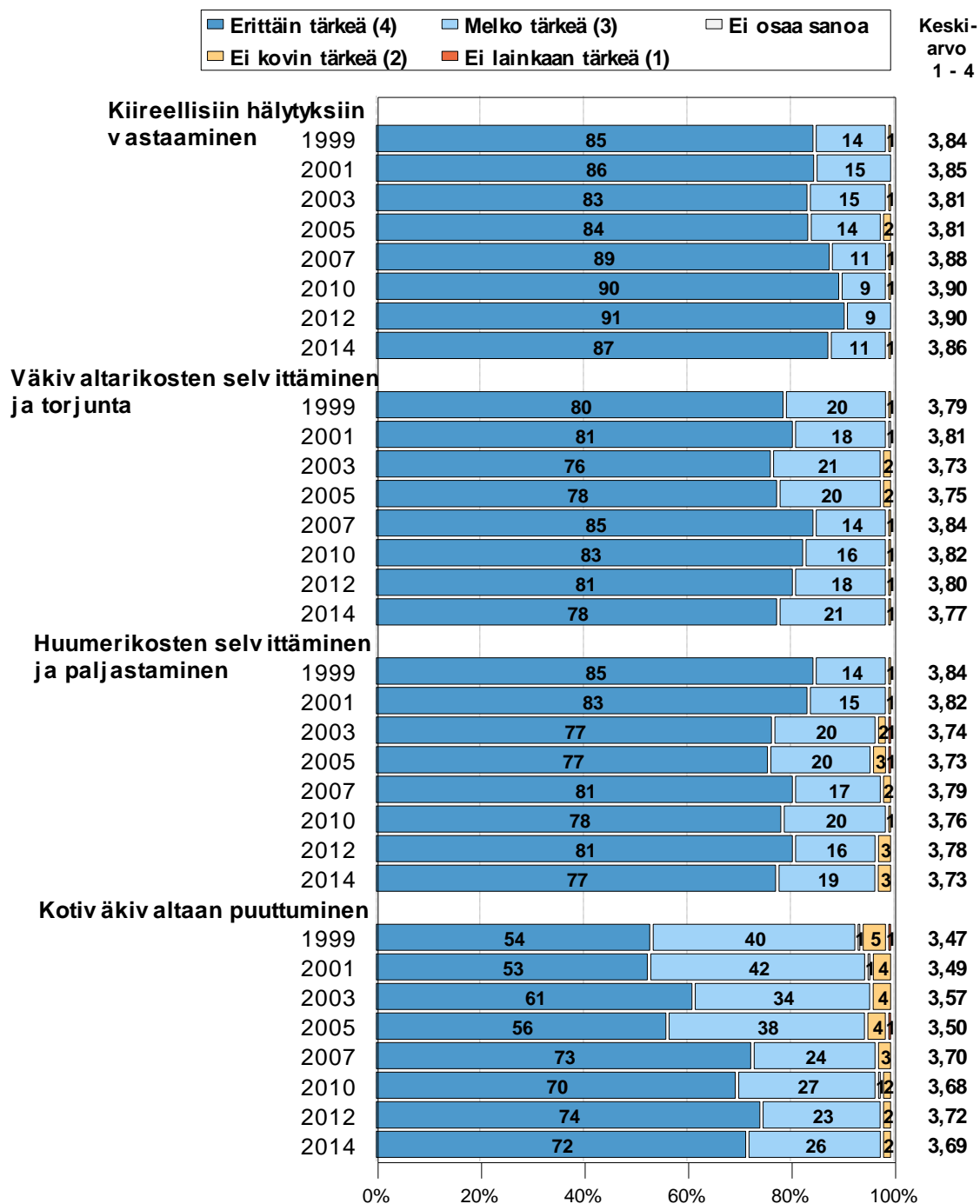
Mitä tärkeämpänä vastaajat pitävät poliisin roolia rikostorjunnassa ja lähiyhteisön turvallisuuden parantamisessa sitä tärkeämpänä he pitävät kaikkia tehtäviä poliisin työssä.

Kuvio 5.3.1.1 Tehtävien tärkeys poliisin työssä (1/4)

Tehtävien tärkeys poliisin työssä (1/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

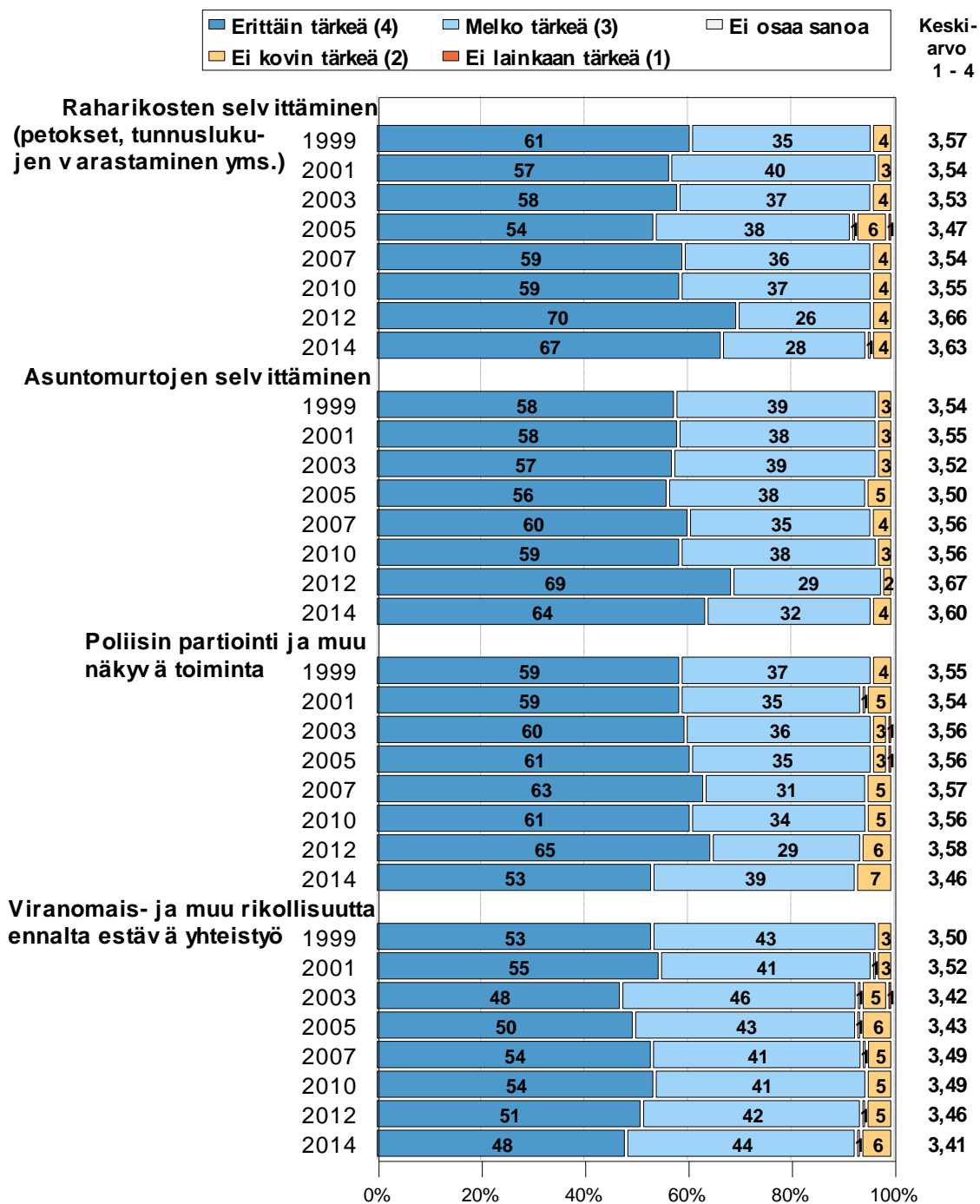

Kuvio 5.3.1.2 Tehtävien tärkeys poliisin työssä (2/4)

Tehtävien tärkeys poliisin työssä (2/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

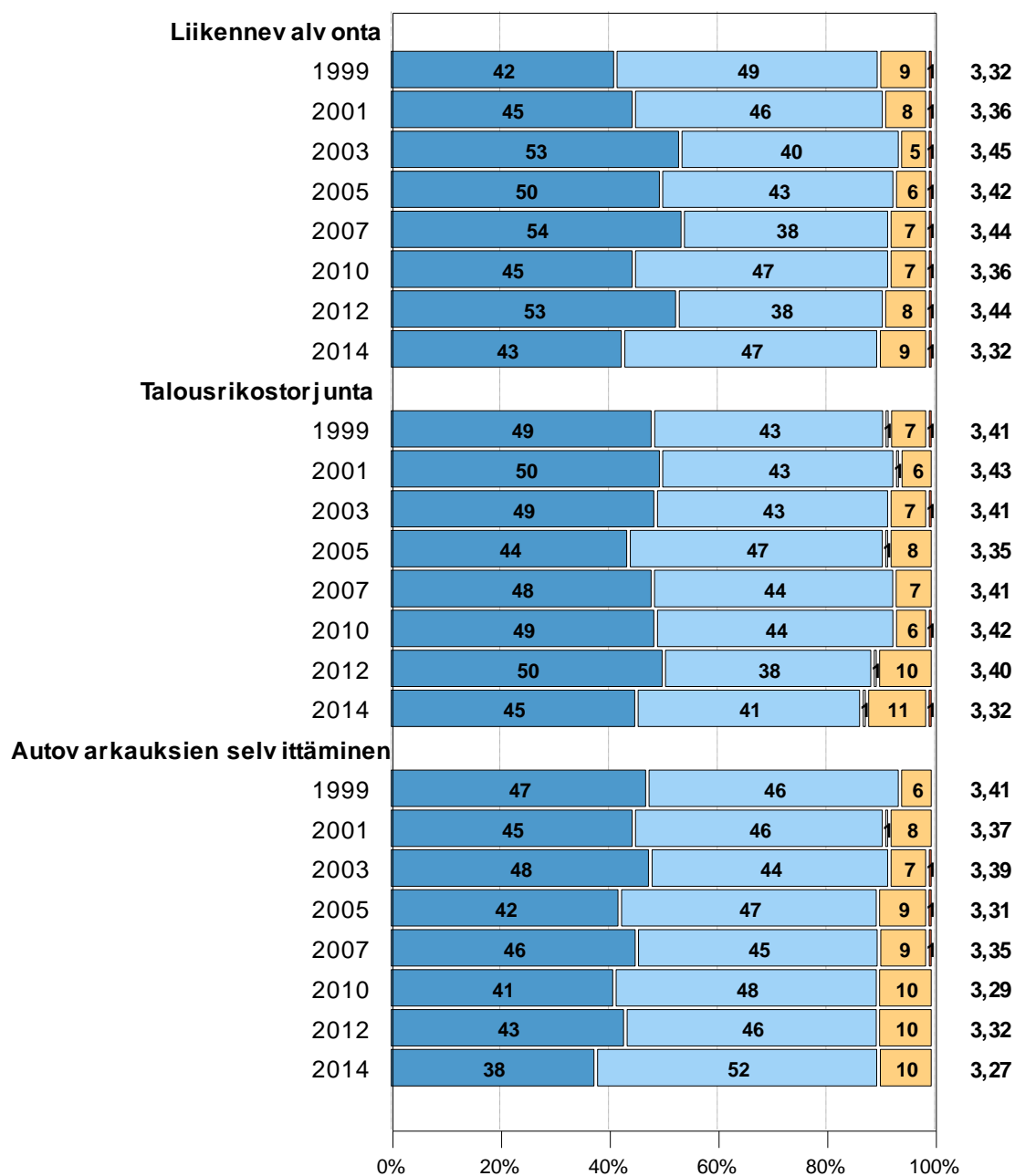
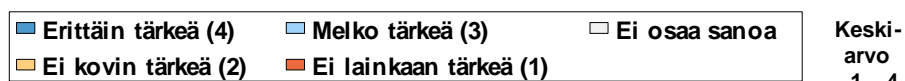

Kuvio 5.3.1.3 Tehtävien tärkeys poliisin työssä (3/4)

Tehtävien tärkeys poliisin työssä (3/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

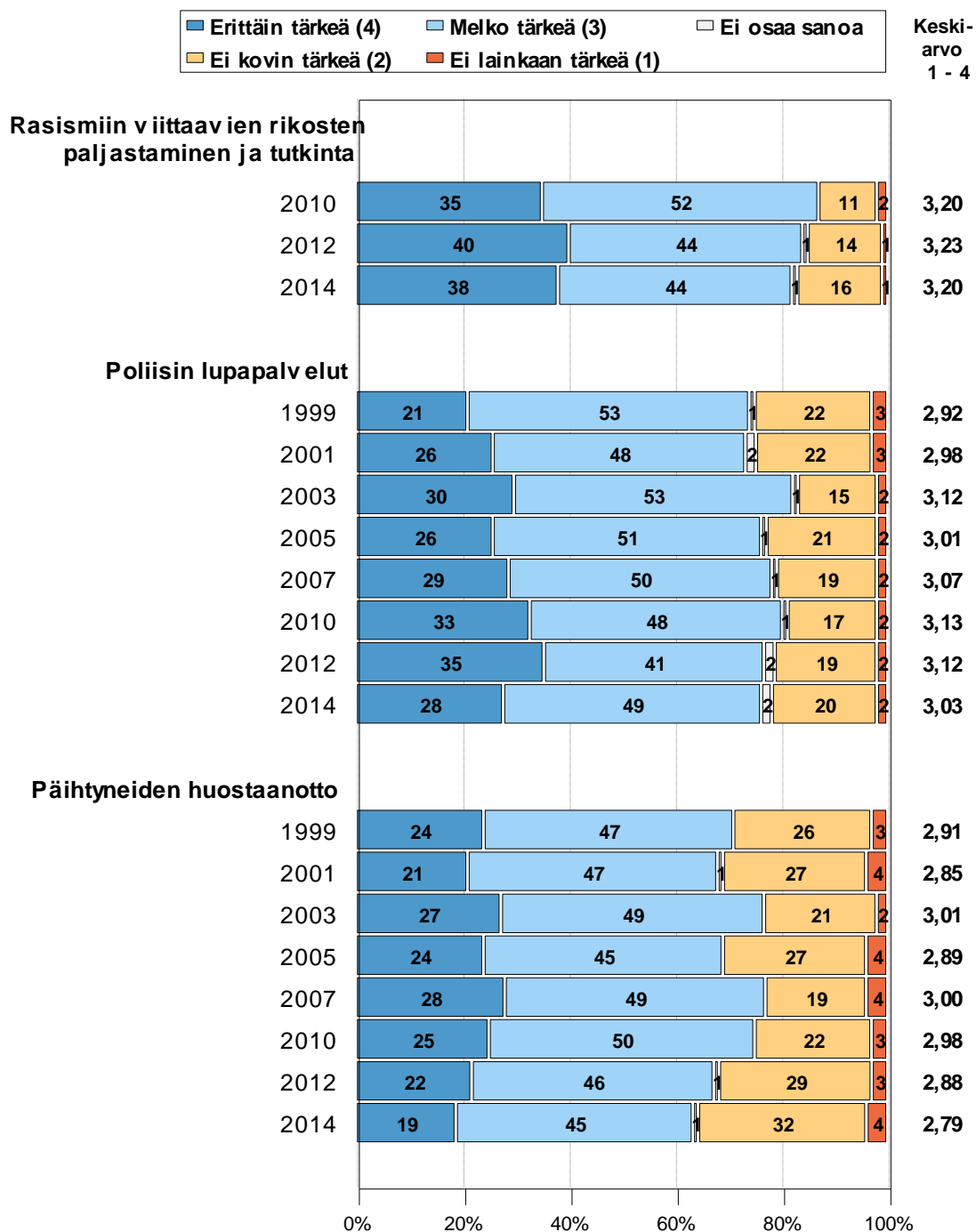

Kuvio 5.3.1.4 Tehtävien tärkeys poliisin työssä (4/4)

Tehtävien tärkeys poliisin työssä (4/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

5.3.2 Poliisin onnistuminen tehtävissään

Kansalaisten mielestä poliisi on onnistunut parhaiten lupapalveluissa, kiireellisiin hälytyksiin vastaamisessa ja liikennevalvonnassa (tyytyväisiä 74–79 %).

Vastaavasti eniten parantamisen tarvetta olisi autovarkauksien ja raharikosten selvittämisessä sekä talousrikostorjunnassa; näissä yli 30 % vastaajista antoi huonon arvion. Lisäksi joka neljäs vastannut on tyytymätön huumerikosten ja asuntomurtojen selvittämiseen sekä rasismiin viittaavien rikosten paljastamiseen ja tutkintaan. Useimmissa tehtävissä onnistumisesta annetut arviot ovat lähes samat kuin vuonna 2012. Lupapalvelut, huumerikosten selvittäminen ja talousrikostorjunta saavat huonomman arvion kuin 2012.

Naisten ja miesten antamissa arvioissa tehtävissä onnistumisessa ei ole eroja lukuun ottamatta talousrikostorjuntaa, josta miehet antavat selvästi huonomman arvosanan. Haja-asutusalueella asuvat antavat keskustassa ja lähiössä asuvia huonomman arvosanan poliisin partioinnista ja muusta näkyvästä toiminnasta.

Yrittäjät/johtavassa asemassa olevat antavat muita ammattiryhmiä huonomman arvosanan rikollisuutta ennalta ehkäisevästä yhteistyöstä, lupapalveluista, rasismiin viittaavien rikosten tutkinnasta ja talousrikostorjunnasta, jossa yli 40 % katsoo, että tehtävässä on onnistuttu huonosti.

Myös työttömät antavat poliisille keskimääräistä huonommat arviot rikoksia ennalta estävästä yhteistyöstä ja talousrikostorjunnasta (onnistunut huonosti 46 %).

Helsingissä ja muissa yli 100 000 asukkaan kaupungissa noin 40 % asukkaista katsoo, että talousrikostorjunta on onnistunut huonosti.

Käsitys poliisin roolin tärkeydestä rikostorjunnassa ja tehtävissä onnistumisen arviointi korreloivat selvästi. Mitä tärkeämpänä nähdään poliisin rooli rikostorjunnassa, sitä paremmat arviot annetaan tehtävissä onnistumisesta ja päinvastoin.

Kokonaisuudessa poliisi saa nyt tehtävissään onnistumisesta huonomman arvosanan kuin vuonna 2012. Kokonaiskeskiarvo on nyt sama kuin vuonna 2001.

Poliisi on onnistunut parhaiten lupapalvelujen hoitamisessa. Tehtävää ei kuitenkaan pidetä kovin tärkeänä, kuten ei päihityneiden vastaanottoakaan.

Kiireellisiin hälytyksiin vastaaminen on kansalaisten mielestä poliisin erittäin tärkeä tehtävä ja sen hoitaminen on onnistunut hyvin.

Jos haluttaisiin noudattaa väestön toiveita, huomio tulisi kiinnittää erityisesti tehtäviin, joita pidetään tärkeinä. Väkivaltarikokset, huumerikokset, kotiväkivalta, raharikokset ja asuntomurrot olisi otettava toiminnan tehostamisen ensisijaisiksi kohteiksi.

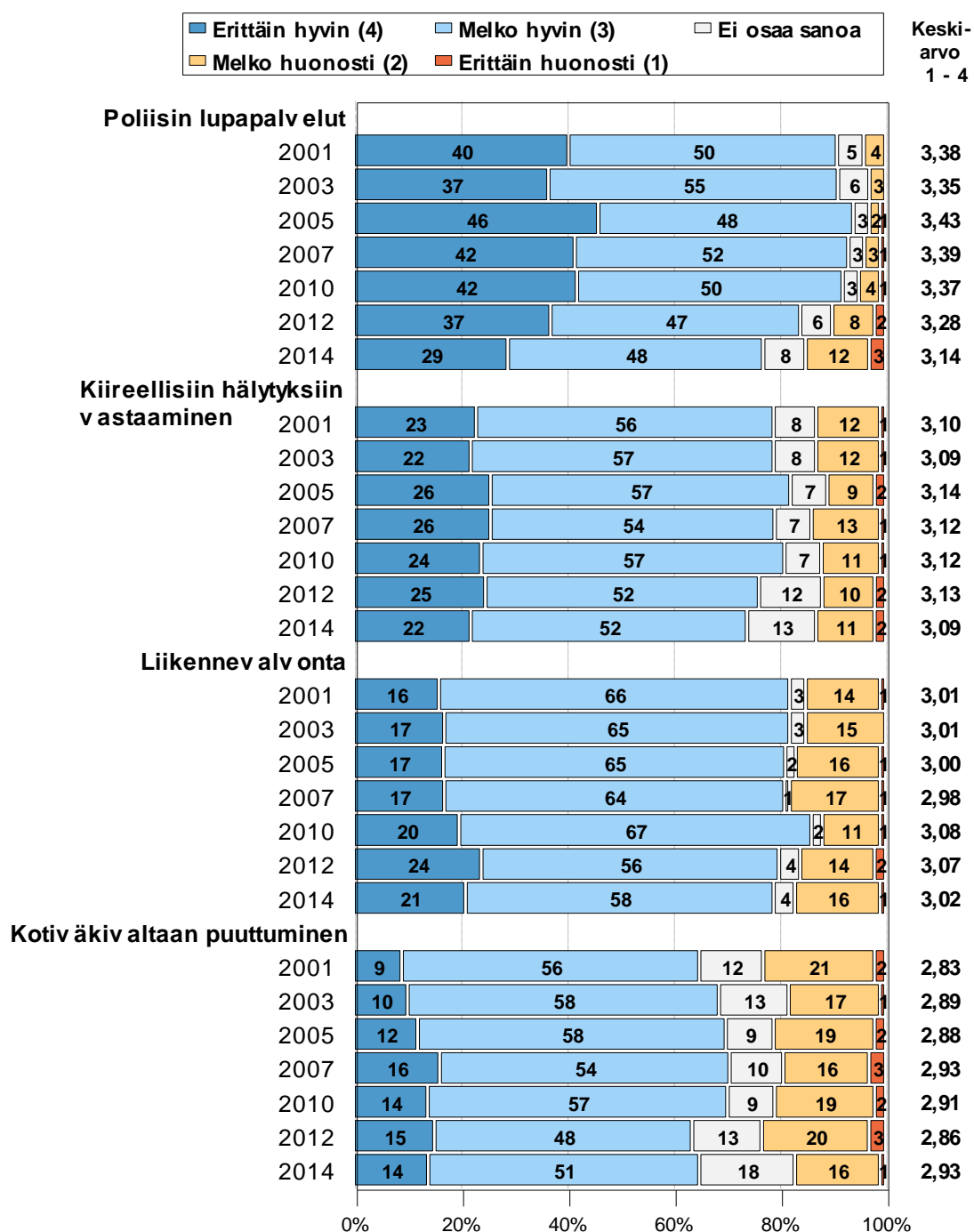

Kuvio 5.3.2.1 Poliisin onnistuminen tehtävissään (1/4)

Miten hyvin poliisi on onnistunut tehtävissään (1/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

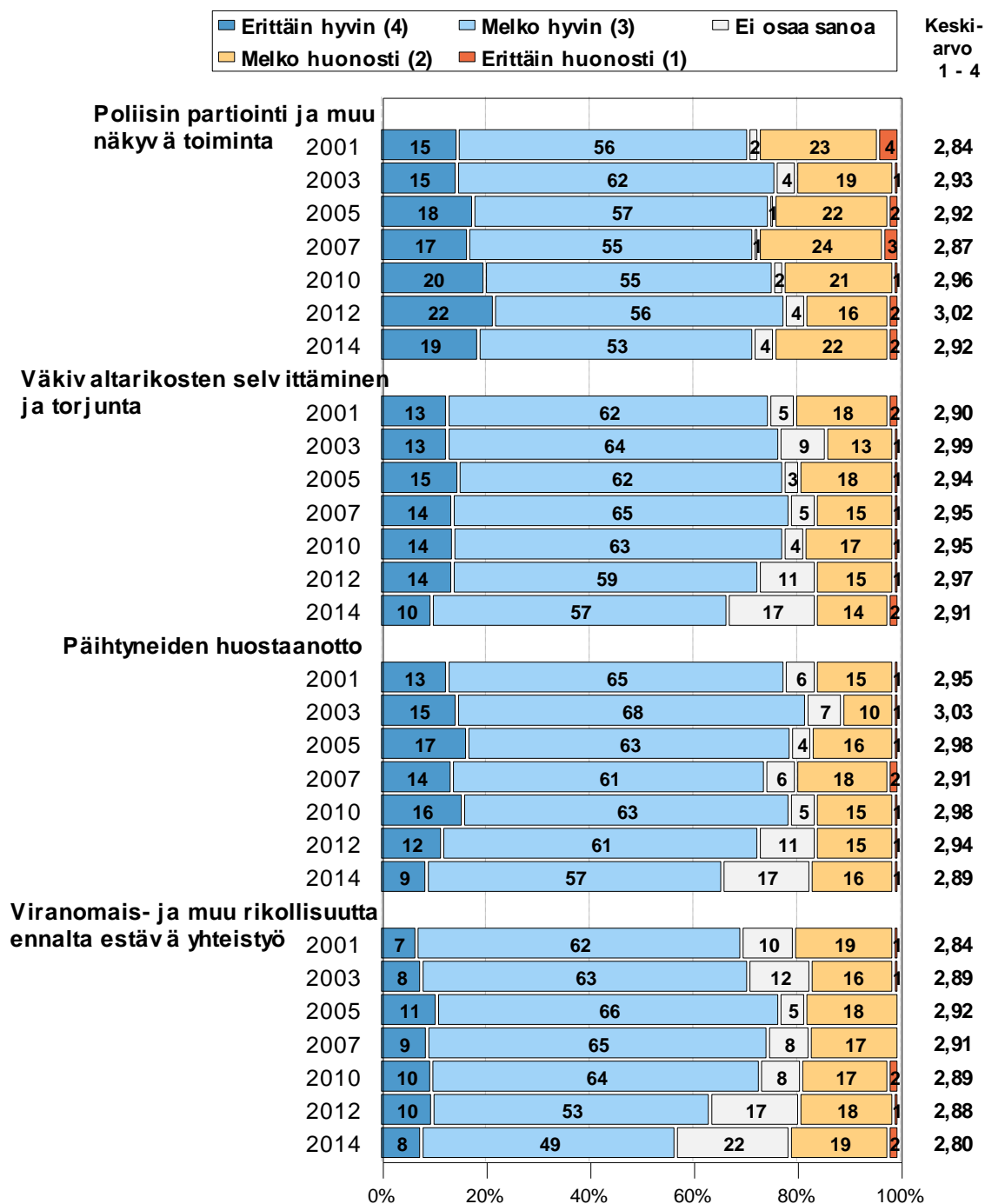

Kuvio 5.3.2.2 Poliisin onnistuminen tehtävissään (2/4)

Miten hyvin poliisi on onnistunut tehtävissään (2/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

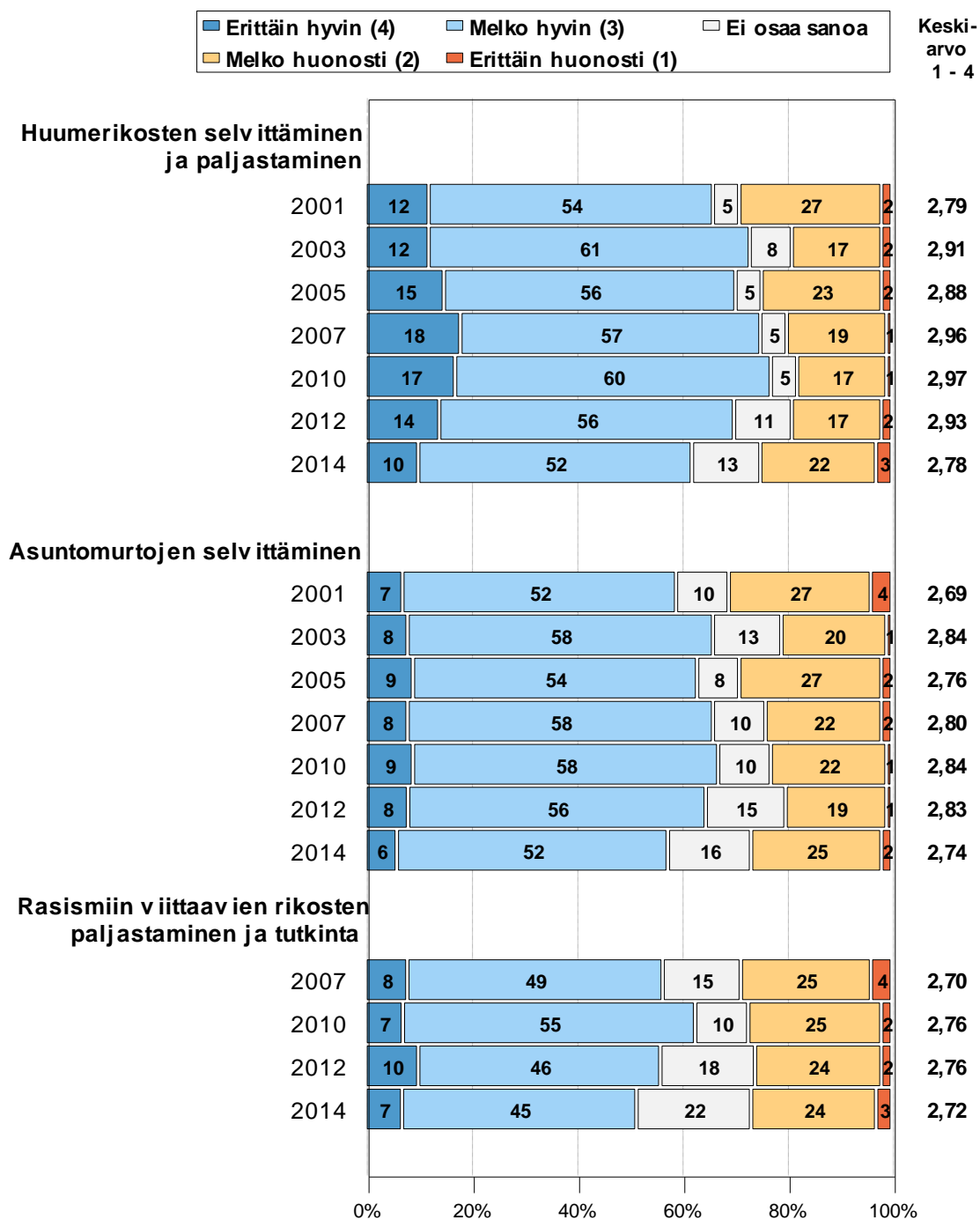

Kuvio 5.3.2.3 Poliisin onnistuminen tehtävissään (3/4)

Miten hyvin poliisi on onnistunut tehtävissään (3/4)

Kaikki vastaajat,

1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

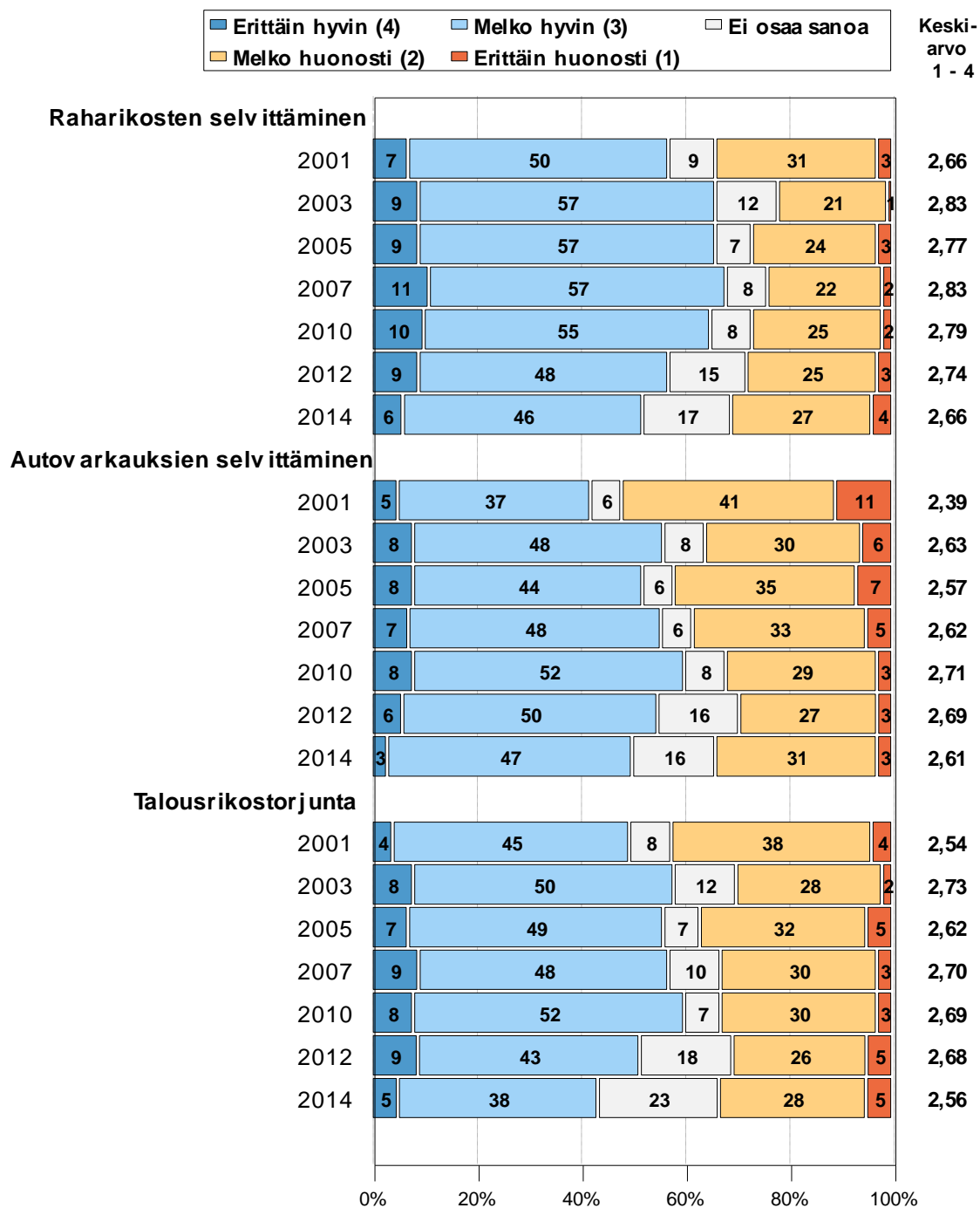

Kuvio 5.3.2.4 Poliisin onnistuminen tehtävissään (4/4)

Miten hyvin poliisi on onnistunut tehtävissään (4/4)

Kaikki vastaajat,

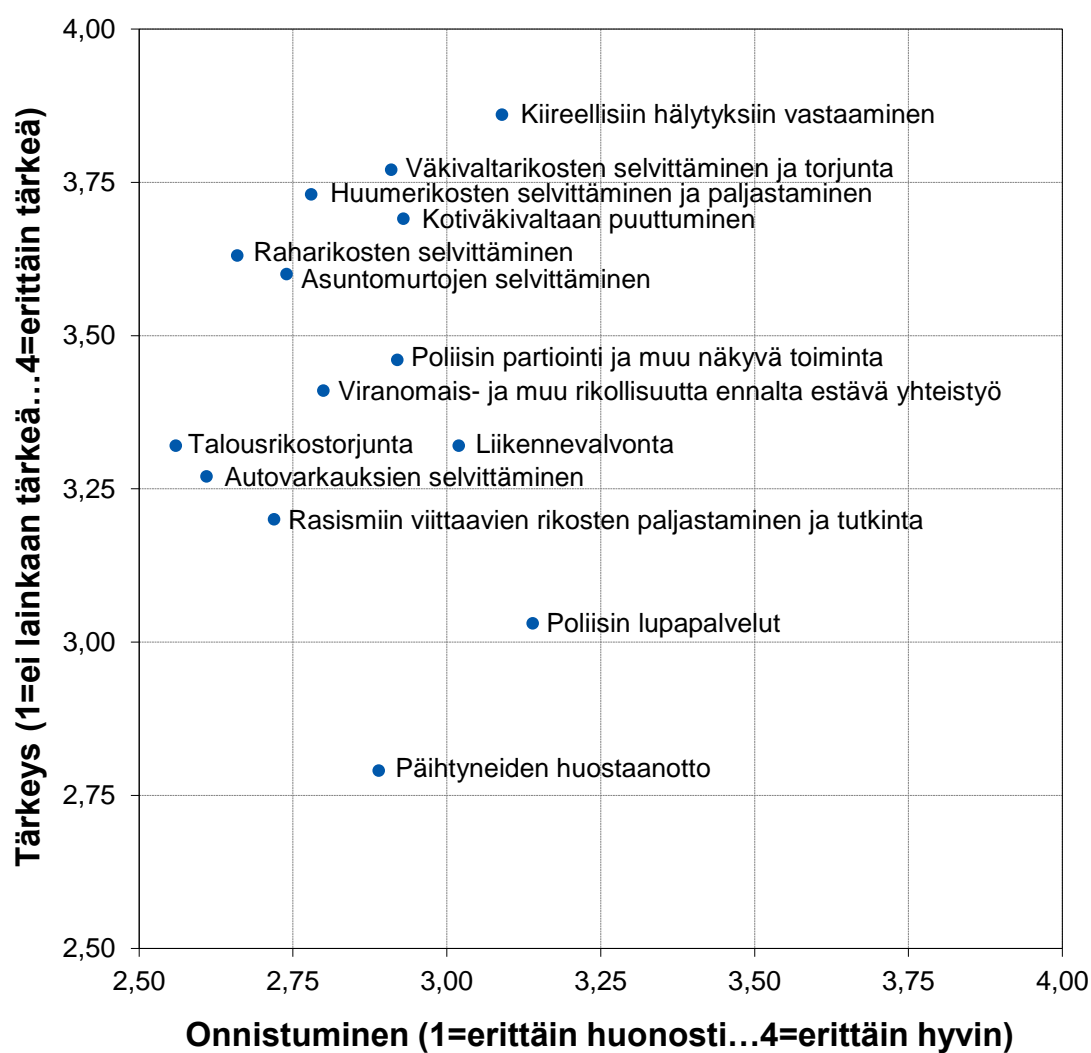
1999 n=997, 2001 n=986, 2003 n=1005, 2005 n=1012, 2007 n=989, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

Kuvio 5.3.2.5 Poliisin tehtävien tärkeys ja onnistuminen niissä

Tehtävän tärkeys/onnistuminen poliisin työssä 2014

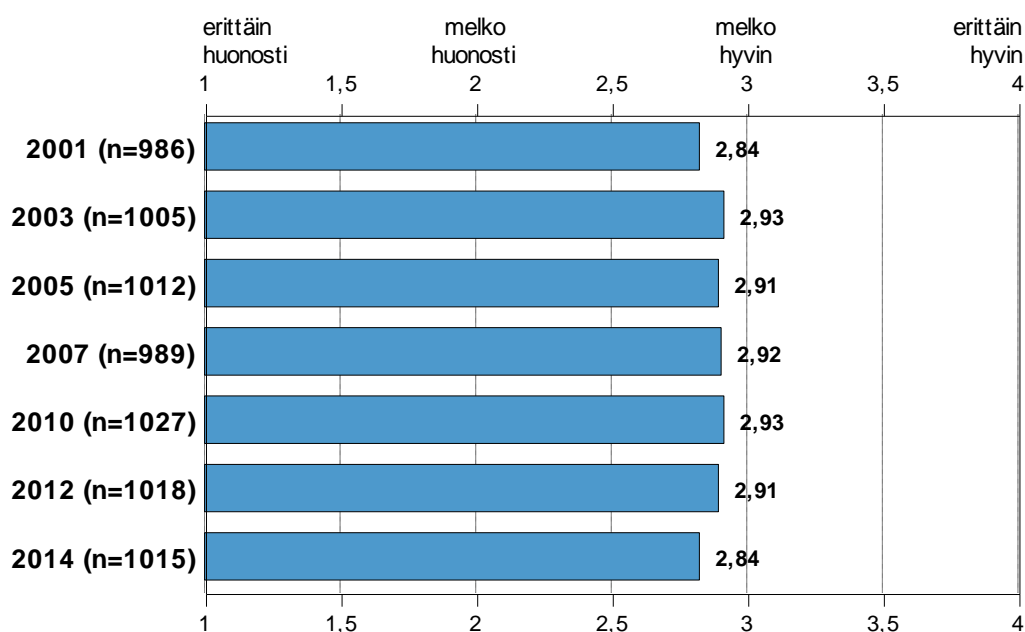
Kaikki vastaajat, n=1015

Kuvio 5.3.2.6 Poliisin onnistuminen tehtävissään kokonaisuutena

Miten hyvin poliisi on onnistunut tehtävissään

Tehtävissä onnistumisen keskiarvojen yhteistulos painotettuna tehtävien tärkeydellä
n=kaikki vastaajat

Yhteistuloksessa mukana olevat tehtävät: a) autovarkauksien selvittäminen, b) asuntomurtojen selvittäminen, c) huumerikosten selvittäminen ja paljastaminen, d) raharikosten selvittäminen (petokset, tunnuslukujen varastaminen yms.), e) rasismiin viittaavien rikosten paljastaminen ja tutkinta*, f) poliisin partiointi ja muu näkyvä toiminta, g) liikennevalvonta, h) kiireellisiin hälytyksiin vastaaminen, i) päihtyneiden huostaanotto, j) väkivaltarikosten selvittäminen ja torjunta, k) kotiväkivaltaan puuttuminen, l) viranomais- ja muu rikollisuutta ennalta estävä yhteistyö, m) talousrikostorjunta, n) poliisin lupapalvelut.

* HUOM! Tehtävä e) rasismiin viittaavien rikosten paljastaminen ja tutkinta on mukana vain vuosien 2010-2014 tuloksessa.

5.4 Arviot poliisipalvelujen kehityksestä viimeksi kuluneen ja tulevan vuoden aikana

Vastaajia pyydettiin arvioimaan, miten poliisin lupapalvelut ja järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvät poliisin hälytys- ja valvontapalvelut ovat kehittyneet viimeksi kuluneen vuoden aikana. Vastaajia pyydettiin lisäksi arvioimaan miten nämä palvelut kehittyvät seuraavan vuoden aikana.

Yli 30 % suomalaisista kokee poliisin lupapalvelujen saatavuuden heikentyneen omalla asuinseudullaan viimeksi kuluneen vuoden aikana. Palvelun heikentymisen kokeneiden osuus on selvästi suurempi kuin vuonna 2012. Ainoastaan 6 % kokee palvelun parantuneen. Kehitys on ollut lähes yhtä kielteinen järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvissä poliisin hälytys- ja valvontapalveluissa, joissa 28 % vastaajista kokee palvelujen heikentyneen ja ainoastaan 3 % kokee palvelujen parantuneen.

Kolmannes suomalaisista ennakoii, että poliisin lupapalvelut ja lähes 40 %, että järjestykseen ja turvallisuuteen liittyvät poliisin hälytys- ja valvontapalvelut tulevat heikentymään tulevana vuotena omalla asuinseudulla.

Kielteisenä kehityksen näkevien osuus on lupapalveluissa vähän suurempi ja muissa palveluissa sama kuin vuonna 2012. Kehityksen myönteisenä näkeviä on molemmissa palveluissa vähemmän kuin vuonna 2012.

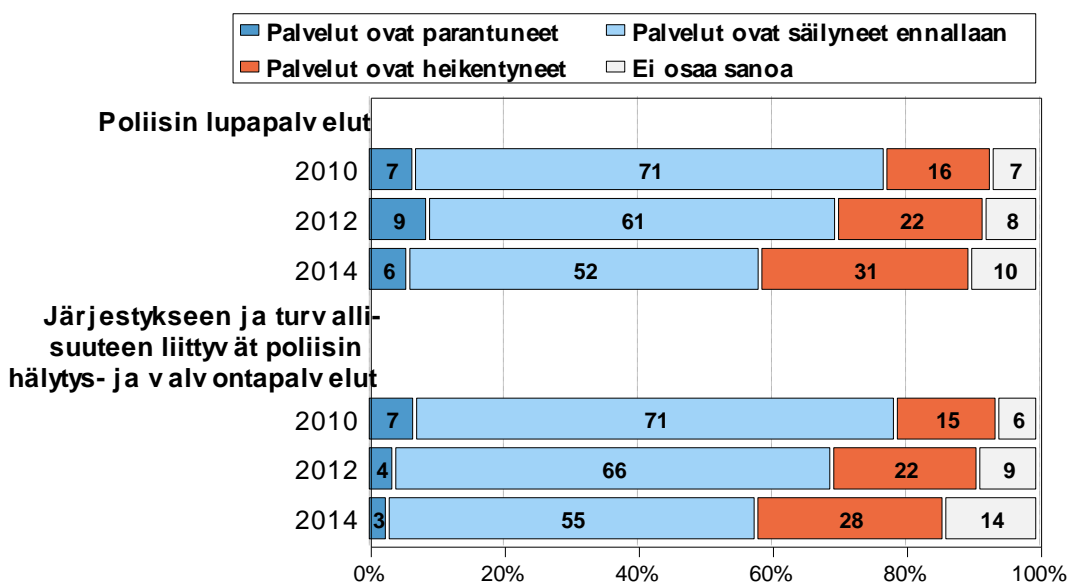
Varsinais-Suomessa ja Satakunnassa on muita maakuntia kielteisempi käsitys sekä hälytys- ja valvontapalvelujen viime vuoden kehityksestä että tulevan vuoden kehityksestä. Haja-asutusalueilla suhtaudutaan kielteisemmin poliisin palvelujen viime ja tulevan vuoden kehitykseen kuin keskustoissa tai lähiöissä. Alle 30 000 asukkaan kunnissa poliisin lupa-, hälytys- ja valvontapalvelujen koettiin heikentyneen enemmän kuin suuremmissa kunnissa.

44 % yrittäjistä/johtavassa asemassa olevista kokee lupapalvelujen heikentyneen viimeisen vuoden aikana ja 43 % eläkeläisistä arvioi lupapalvelujen heikkenevän tulevan vuoden aikana. Korkeakoulututkinnon omaavista 44 % ja yli 35 000 €/vuosi ansaitsevista 47 % arvioi poliisin hälytys- ja valvontapalvelujen heikentyvän tulevan vuoden aikana. Niistä, jotka eivät pidä poliisin roolia rikostorjunnassa tärkeänä, 54 % katsoi lupapalvelujen ja 43 % hälytys- ja valvontapalvelujen heikentyneen viimeisen vuoden aikana.

Kuvio 5.4.1 Poliisipalvelujen kehittyminen viimeksi kuluneen vuoden aikana ja arviot kehityksestä tulevan vuoden aikana

Miten arvioi seuraavien poliisipalveluiden kehittyneen asuinseudullanne viimeisen vuoden aikana

Kaikki vastaajat, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

Miten arvioi seuraavien poliisipalveluiden kehittyvän tulevan vuoden aikana

Kaikki vastaajat, 2010 n=1027, 2012 n=1018, 2014 n=1015

